

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 17 БЕРЕЗНЯ 2000 ЧИСЛО 11 VOL. CVII FRIDAY, MARCH 17, 2000 No. 11

Трагедія на шахті забрала життя 80 гірників

КРАСНОДОН, Луганська область.– 11 березня 2000 року о 13 годині 25 хвилин на шахті ім. М.П.Баракова державної голдингової компанії "Краснодонвугілля" сталась аварія з тяжкими наслідками – загинуло вісімдесят і травмовано сім гірників.

Президент України Леонід Кучма своїм указом оголосив 13 та 14 березня днями трауру. Для розслідування і ліквідації наслідків аварії створено урядову комісію, яку очолює Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко. З резервного фонду Кабміну виділено 10 млн. гривень для надання необхідної допомоги сім'ям загиблих і потерпілих шахтарів, а також на ліквідацію наслідків аварії. Міністерство докладає якнайбільше зусиль, аби ті, хто потерпів, не залишилися наодинці з горем, відчували повсякчасну турботу та підтримку.

Бійці воєнізованої гірничо-рятувальної частини залишають подвір'я шахти після виконання рятувальних робіт вранці в неділю, 12 березня.

Фото УНІАН.

ЗУАДК закликає допомогти шахтарям

До редакції „Свободи"

Наперед висловлюємо впевненість, що „Свобода" знайде місце на своїх перших сторінках, щоб повідомити про нещастя у вугільній шахті Краснодону, де загинуло понад 80 осіб. Відомо, що подібні трагічні випадки траплялися й раніше, і кожного разу ЗУАДК поспішав з невідкладною фінансовою допомогою для родин потерпілих в Україні. Не стоїть ЗУАДК осторонь людської біди і цього разу. Поміч для родин потерпілих краснодонських шахтарів ЗУАДК вже передав через директора нашого бюра в Києві Віру Прунько.

Екзекутива ЗУАДК-у звертається до патріотичної української громади зі закликом щедро відгукнутися на нещастя наших братів і сестер у Краснодоні. Пожертви на адресу ЗУАДК **(1206 Cottman Ave. Philadelphia, PA, 19111**, тел: **(215) 728–1630)** слід позначати: *"Для родин шахтарів"*.

Степан Гавриш,
екзекутивний директор ЗУАДК

Захоплення штабу Компартії України. Що скаже слідство?

9 березня близько 14.00 год. представники організації "Самостійна Україна" захопили будівлю ЦК Компартії України, що на вул. Борисоглібській в Києві, розіллялии там каністри бензини і забарикадувались у приміщенні. Група у складі одинадцяти осіб вимагала заборони КПУ, виведення російської фльоти зі Севастополя і виходу України зі складу СНД. Представники праворадикальної організації заявили, що утримуватимуть приміщення доти, поки їх вимоги не будуть виконані. При цьому вони погрожували, що в разі, якщо правоохоронні органи спробують взяти штурмом штабквартиру комуністів, будівлю буде висаджено в повітря. Вулицю Борисо-

(Закінчення на стор. 21)

Співробітники міліції пропускають членів праворадикальної організації "Самостійна Україна", які здалися після 14-годинного захвату будинку ЦК КПУ.

Фото УНІАН

У зв'язку з трагедією на шахті Л. Кучма відклав свою візиту до Польщі

ЛЬВІВ, 13 березня. – У зв'язку з аварією на шахті імені Баракова, внаслідок якої загинуло 80 шахтарів, Президент України Леонід Кучма відклав свою візиту до Польщі, де плянував взяти участь у міжнародних урочистостях з нагоди 1000-ліття Гнєзденського з'їзду.

На проведеній 12 березня у Львові прес-конференції керівник держави висловив глибоке співчуття сім'ям та близьким загиблих. Леонід Кучма підкреслив: щоб подібні трагедії не повторювалися, всі, хто має відношення до цього жахливого випадку, "мають відповісти згідно із законом". Президент України висловив думку, що з метою попередження таких страхітливих аварій потрібно провести відповідні парляментські слухання, аби розв'язати цілий клубок технічних, економічних та соціяльних проблем вугільної галузі. Леонід Кучма зазначив, що плянами уряду передбачено закриття збиткових та нерентабельних шахт, але все це має й зворотній бік справи. Адже для здійснення таких плянів потрібні значні кошти, а "людей не можна залишати напризволяще".

Після проведення прес-конференції у Львові Леонід Кучма повернувся до Києва.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Головні українські політики-антикорупціонери

За даними опитування Центру соціяльних технологій (ЦСТ) при Европейському інституті інтеграції та розвитку визначено першу п'ятірку політиків-антикорупціонерів. Її очолює Президент України Леонід Кучма (оцінка - 4.9), що повернув собі з початку другого терміну президентства авт оритет "головного борця з корупцією в центральних органах влади". Другий - прем'єр-міністер Віктор Ющенко (4.2) котрий, на думку експертів, має нагоду шляхом реформування національної економіки запобігти розвиткові олігархічних і корупційних тенденцій. Третє місце - за віце-прем'єр-міністром Юлією Тимошенко (4.1) з програмою "Чиста енергія", здійснення якої спрямоване на ліквідацію корупції в енергосекторі. Четвертий - секретар Ради безпеки і оборони України Євген Марчук (3.2) з ініціятивою ліквідації пільг для спільних підприємств з чужоземними інвестиціями. І п'ятий - "головний антимафіозі" країни Григорій Омельченко (1.4).

Звинувачення на адресу Національного банку України не підтвердилися

КИЇВ.- В публікації газети "Financial Times" від 28 січня 2000 року прозвучало звинувачення на адресу НБ України , - нібито 613 млн. дол. з коштів МВФ були переведені з центрального банку в грудні 1997 року і вкладені в урядові облігації. Близько 200 млн. дол. з надходжень були нібито покладені на бельгійські і швайцарські рахунки на користь приватних осіб. Компанія Price Waterhouse Coopers, яка перевіряла діяльність Національного банку України, заявила, що не виявила порушень при операціях НБУ із золотовалютними резервами за грудень 1997 року.

Український борг Росії за енергоносії - 3.7 млрд. дол.

МОСКВА.- Як заявив в інтерв'ю московській газеті "Коммерсантъ" (7 березня) заступник керівника департаменту Міністерства співдружности уряду Росії Ігор Кареєв, сумарний український борг Росії за поставки енергоносіїв перевищує 3.7 млрд. дол. Російський чиновник підкреслює, що "Київ, займаючись несанкціонованим відбором російського газу, "перетворився у великого европейського постачальника газу, тільки за 9 місяців 1999 р. поставки краденого газу в Угорщину, Польщу становлять 1.4 млрд. куб. метрів". Поставки енергоносіїв через транспортні комунікації України дають Росії 80 відс. всієї валютної виручки від експорту енергоносіїв. За це Москва поставляє Києву 30 млрд. куб. метрів газу на суму 1.5 млрд. дол., що становить 40 відс. прибуткової частини українського бюджету. І. Кареєв підкреслює, що за міжурядовим протоколом Україна повинна була поставити Росії на 1 млрд. долярів своїх товарів, в тому числі харчів на 500 млн. дол., але за 2 роки борг погашено лише на 10 відс. За це Росія хоче отримати у власність ряд українських підприємств енергетичного комплексу, чорної і кольорової металургії, сільсьгоспмашинобудування.

Третій запуск ракетоносія "Зеніт" закінчився невдачею

КИЇВ.- Невдачею закінчився третій пуск українського ракетоносія "Зеніт-3SL" (12 березня о 14.49 за Ґрінвичем (16.49 за київським часом) з плавучої платформи "Одисей", яку встановлено на екваторі. Внаслідок цього втрачено англійський супутник. Це перша аварія після двох успішних запусків ракети "Зеніт", здійснених торік у березні (демонстраційний запуск) і жовтні, коли на орбіту було виведено супутник "Директ". Участь України в цьому проєкті дала можливість залучити 100 млн. дол. кредитних коштів та завантажити підприємства космічної галузі.

На Луганщині російськомовний загал захищає українську мову

ЛУГАНСЬК.- Звернення представників російськомовного загалу із закликом до об'єднання зусиль щодо захисту права вивчати державну мову було розповсюджено під час урочистого мітингу з нагоди 186-ої річниці від дня народження Т.Г.Шевченка у Луганську. У заяві викладено вимоги до відповідних органів державної і місцевої влади щодо створення умов для вивчення української мови, а саме: відкрити безоплатні курси з вивчення української мови; забезпечити в достатній кількості східні і південні області України російсько-українськими словниками; дитячі садки, школи, середні навчальні заклади перевести на навчання українською мовою; забезпечувати газетні кіоски, крамниці, бібліотеки періодичною літературою, яка видається українською мовою; перевести ЗМІ на державну мову та вживати суворих заходів до тих, хто свідомо створює штучні бар'єри для вивчення і впровадження української мови.

Відповідальність за самосуд над Архиєпископом Серафимом взяла УНА-УНСО

РІВНЕ.- Близько 20 молодиків увірвались до резиденції Архиєпископа Рівненського та Острозького УПЦ Київського Патріярхату Серафима і постригли йому бороду та частину волосся на голові. За вчинений самосуд взяв на себе відповідальність голова Рівненської обласної організації УНА-УНСО Микола Карпюк. До таких дій його змусили нарікання хлопців-семінаристів, до яких владика Серафим нібито проявляв нетрадиційні сексуальні домагання. З приводу цього випадку порушено кримінальну справу. З метою налагодження епархіального життя Святий синод зобов'язав архиєпископа скликати загальні збори благочинних Рівненської єпархії, які мають обрати Епархіальну раду, секретаря та інших посадових осіб епархіального управління. Про можливе зміщення Архиєпископа Серафима у посланні Патріярха не йдеться.

УНІАН

Трагедія на шахті...

(Закінчення зі стор. 1)

Луганщина хоронить загиблих

Трагедія, яка сталася 11 березня на шахті імені Баракова ДГК "Краснодонвугілля", забрала 80 життів. Протягом 13, 14 і 15 березня в Луганській області оголошено траур. У ці три дні на кладовищах Краснодону, Ізварина, Первомайського, Молодогвардійського і Суходільського відбулися траурні церемонії поховання загиблих.

В понеділок, 13 березня, у Краснодоні відбувся похорон семи жертв трагедії. 14 година. Труни з тілами загиблих повільно "пливуть" вулицями Краснодону. Здається, все місто вийшло провести в останню путь своїх земляків. Море квітів, вінків. Приспущено прапори. Лунають жалібні мелодії оркестру. Люди, приголомшені тим, що сталося, не приховують сліз. Старі люди кажуть, що не пригадують на своєму віку такої трагедії.

У траурній церемонії взяв участь Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко. "Україна не залишить дітей, матерів і вдів без уваги. Ми маємо зробити висновки з цієї страшної події на майбутнє. Разом з Краснодоном сьогодні тужить вся Україна",- сказав він. Після похорону Віктор Ющенко побував на шахті імені Баракова і у державній голдинґовій компанії "Краснодонвугілля", провів засідання урядової комісії щодо з'ясування причин аварії й ліквідації її наслідків.

Профспілки і Фонд соціяльного забезпечення прийняли рішення про допомогу

КИЇВ, 13 березня. - Федерація профспілок України і Фонд соціяльного страхування (забезпечення) України прийняли рішення про надання матеріяльної допомоги для оздоровлення дітей загиблих та потерпілих шахтарів.

Світ висловлює співчуття

На ім'я Президента України Леоніда Кучми надходять співчуття від керівників закордонних країн у зв'язку з трагедією, що сталася на шахті імені Баракова Луганської області, повідомляє прес-служба Президента України.

У скорботному посланні Президента Республіки Польща Александера Кваснєвського, зокрема, говориться: "Від імені президентів Литви, Німеччини, Словаччини, Угорщини та Польщі, які зібралися у місті Гнєзно, складаю глибоке співчуття родинам загиблих шахтарів, всьому українському народові і Вам особисто, розуміючи, що в такий драматичний час пан Президент перебуває зі своїми співвітчизниками. Водночас висловлюю нашу волю, щоб на порозі третього тисячоліття у процесі об'єднання Европи взяли участь усі слов'янські держави, особливо Україна, европейський вибір якої високо шануємо і підтримуємо", - зазначається у жалобному посланні Президента Польщі Александера Кваснєвського. Виконувач обов'язків Президента Російської Федерації Володимир Путін у своїй телеграмі, зокрема, зазначає: "Всі російські люди сьогодні сумують разом із братнім українським народом". "Громадяни моєї держави були шоковані повідомленнями про трагічні наслідки вибуху",- говориться у телеграмі Прем'єр-міністра Великобританії Тоні Блера."З великим сумом дізнався про страшне нещастя, що сталося на Луганщині, - йдеться в скорботному посланні федерального Президента Німеччини Йоганнеса Рау. - Від імені німецького народу висловлюю глибоке співчуття сім'ям загиблих шахтарів".

Співчуття родинам загиблих шахтарів висловили також Президент Республіки Білорусь Олександер Лукашенко, Прем'єр-міністер Болгарії Іван Костов, лідер Лівійської Арабської Джамахірії Муаммар Каддафі, глава Республіки Комі Російської Федерації Юрій Спиридонов та інші. Щирі співчуття Президентові, Прем'єр-міністрові України, а також сім'ям загиблих шахтарів передала під час розмови по телефону з Борисом Тарасюком Державний секретар США Маделин Олбрайт.

Два робітники сумують біля списка полеглих шахтарів

Папа Римський надіслав співчуття родичам загиблих

ВАТИКАН, 13 березня. - Співчуття родичам 80 гірників, загиблих внаслідок вибуху на шахті, надіслав сьогодні Папа Римський Іван Павло II. Глава Римсько-Католицької Церкви "молитовно приєднується до сумуючих сімей і передає у владу Господеві загиблих і тяжкопоранених", відзначається в телеграмі, підписаній понтифіком. Папа Римський високо оцінив дії рятувальників і виявлену населенням солідарність. Він висловив надію, що почуття братерства допоможе перенести всі знегоди потерпілим внаслідок цієї трагедії.

УНІАН

ТЕМА ТИЖНЯ

Кому заважає депутатський імунітет?

Чому на українському телебаченні часто демонструються сюжети проти народних депутатів та їхньої недоторканости?

Пристрасті довкола недоторканости депутатів демонструють, що цей фундаментальний демократичний інститут просто не знайшов ще свого розуміння в українському громадсько-політичному середовищі. Його сприймають чи то як "дах" для беззаконня, чи то як "червону ганчірку" для спрямування народного гніву на недогідливу законодавчу владу. А про те, що парляментський імунітет є насамперед механізмом для створення справді незалежного від "сильних світу цього" суспільного прошарку, здатного приймати важливі рішення, ми готові забути.

Під час референдуму 16 квітня серед іншого нам запропонують проголосувати і за скасування депутатської недоторканости. У результаті підприємництво в Україні втратить ще один ступінь захисту. Адже Верховну Раду 14 скликання без перебільшення можна назвати "парляментом ділових людей". Депутати, які до виборів очолювали комерційні та господарські структури, становлять приблизно 22 відс. від загальної кількости (приблизно 100 із 450), але інтереси вітчизняного бізнесу підтримують майже всі народні обранці. Річ ця не проста і депутатська недоторканість у ній зовсім не зайва.

На думку правоохоронців, занадто багато "кримінальних елементів" у відповідь на розгорнуту перед носом посвідку можуть помахати депутатським мандатом. Справді, в часи "тотальної недоторканости" депутатів усіх рівнів, з 1990 до 1994 роки, народні обранці здійснили понад 500 злочинів. 76 відс. з них – розкрадання державного майна, зловживання владою, порушення правил валютних операцій та інше. Від 1994 до 1998 року кількість депутатів місцевого рівня, які вчинили злочини, зросла майже вдвічі. Після оголошення референдуму кількість звинувачень народних обранців у порушеннях законодавства мало не зрівнялася з кількістю злочинів, вчинених за попередні роки. Така злива звинувачень, зрозуміло, має ще раз продемонструвати необхідність вільного "притягнення" народних обранців до кримінальної відповідальности.

Але причина інтересу українського бізнесу до депутатської недоторканости очевидна і полягає не в патологічному бажанні безкарно порушувати закон. Не секрет, що комерційні структури не можуть вижити у діючому законодавчому полі і змушені шукати обхідні шляхи. Навіть якщо вони при цьому не входять у прямий конфлікт із законом, все одно стають його заручниками: будь-якого бізнесмена можна взяти "під зябра" в будь-який зручний для держави момент. Механізм "розривання" бізнесу шляхом нескінченних перевірок і кримінальних справ проти самих бізнесменів відпрацьовано добре. У таких умовах депутатська недоторканість є вкрай зручним інструментом захисту себе та свого бізнесу.

Найбільш ілюстративною в цьому сенсі є так звана "справа Бродського", порушена перед виборами 1998 року і помітно пригальмована після обрання Бродського депутатом під час перебування у слідчому ізоляторі. Кримінальних переслідувань під час передвиборної кампанії 1998 року зазнали депутати, пов'язані з Павлом Лазаренком (Ю. Тимошенко, М. Агафонов та інші), перевірками було паралізовано бізнес Г. Антоньєвої. Усі ці справи також "вщухли", коли в них відпала потреба, а не після "встановлення справедливости". І не останню ролю у цьому зіграв саме механізм парляментського імунітету.

Противники депутатської недоторканости часто кажуть, що вони за імунітет, але в його цивілізований, европейській моделі. Справді, у більшості країн чітко розділено відповідальність депутатів за дії, пов'язані з парляментською діяльністю, та дії, що з нею не пов'язані. За останні дії, в тому числі кримінальні злочини, депутати несуть відповідальність на загальних підставах, і згоди парляменту на затримання та арешт не потрібно. Не потрібна згода парляменту, якщо депутата затримано на місці злочину.

Однак про впровадження подібних норм в Україні не йдеться: питання референдуму просто "під корінь" скасовує норму про недоторканість. А за час, поки буде підготовлено новий закон, правоохоронці матимуть змогу підсікти всіх бізнесменів, які виявили свою нельояльність, але вже не мають рятівних мандатів.

В европейських країнах захист депутатів від спроб впливу на їхню діяльність здійснюється за допомогою майже не відомого нам суспільного механізму – силами територіяльних громад. Такі громади є досить тісними і замкненими, і звичайно обирають депутатами осіб, які користуються в них чималим авторитетом. Тому будь-які звинувачення проти такого депутата натрапить на сильну протидію не тільки місцевої влади, а й самих виборців.

Історія депутатської недоторканости, яка в нашій країні, здається, закінчується, не почавшись, налічує багато століть. Ще у XIII столітті в Англії спалахнуло так зване "повстання нотаблів", обраних представників певних верств населення. Англією правив тоді відомий своїм свавіллям принц Джон, який досить часто практикував страти та тілесні покарання нотаблів, які перечили йому, "відчуження" їхніх земель. Результатом повстання стало укладення угоди, за якою судити нотаблів мали змогу тільки присяжні з числа їх самих. Аналогічні правила діяли і в інших парляментських державах, і основним їхнім завданням було саме обмеження королівської влади над тими, хто висловлював волю різних прошарків населення.

Віталій Кукса,
м. Київ ("Тиждень")

АМЕРИКА І СВІТ

Б. Бредлі і Дж. МекКейн відмовилися від боротьби

НЬЮ-ЙОРК. – Четвер, 9 березня, вніс остаточну ясність у передвиборну кампанію в США. Два претенденти заявили про свій вихід з президентських перегонів, чим фактично визначили імена тих, хто боротиметься за пост глави адміністрації на виборах у листопаді. На прес-конференції колишній сенатор-демократ Н. Дж. Билл Бредлі заявив про своє рішення відмовитися від подальшої боротьби і підтримати колишнього суперника віце-президента США Альберта Ґора. Про фактичну відмову від подальшої боротьби оголосив на годину пізніше республіканець Джон МекКейн – сенатор від Арізони, який також повідомив про припинення своєї кампанії, однак утримався від того, щоб підтримати свого колишнього конкурента, губернатора штату Техас Джорджа Буша-молодшого. Рішення двох претендентів стали логічним результатом первинних виборів, що відбулися у "супервівторок". У результаті можна констатувати, що коли не станеться чогось надзвичайного, то за президентське крісло в листопаді боротимуться нинішній віце-президент Альберт Гор – від Демократичної партії, і губернатор Тексасу Джордж Буш мол. – від Республіканської.

Площа в Люблиніноситиме ім'я Петра Могили

ВАРШАВА, Польща. – З 1 квітня 2000 року одна з центральних площ Люблину, згідно з рішенням міської ради, носитиме ім'я Митрополита Петра Могили. Увічнення на карті Люблину імени великого реформатора Української Церкви, засновника славетної Київської академії Петра Могили є яскравим прикладом зміцнення взаємнистратегічного партнерства між Україною та Республікою Польща. Ініціятива міської влади Люблину є лише першим кроком налагодження співпраці міста з регіонами України, повідомили у Посольстві України в Польщі. У плянах міста - створити в майбутньому на базі одного з вищих навчальних закладів Люблину Українсько-польський університет.

Акція „Легкий заробіток"

НЬЮ-ЙОРК. – Прокурори 29 штатів США разом з Департаментом юстиції і Федеральною комісією до справ торгівлі почали масову перевірку пропозицій „легкого заробітку", які публікують в пресі аферисти в надії на довірливих іміґрантів. Йдеться про оголошення типу „Працюючи вдома, заробиш 10 тисяч на місяць" і т.п. Прокуратура штату Нью-Йорк, наприклад, виявила фірму Staples Publishing Inc., якою керували особи російського походження. Вони пропонували людям зшивати вдома брошури за добру платню, виславши попередньо до фірми 20 долярів за інструкцію з виконання роботи. Сотні людей, які спокусилися пропозицією, нічого не дістали взамін. Коли хтось зазнав таких прикрощів, то може подати заяви з цього приводу до Consumers Fraud Assistance (**тел. 800- 771-7755**).

НАТО уважно стежить за військами Югославії

БРЮССЕЛЬ, Бельгія. – Організація Північно-Атлантійського Договору (НАТО) уважно стежить за концентрацією югославських військ на півдні Сербії, у безпосередній близькості від Косова. Про це в телевізійному інтерв'ю заявив прес-секретар НАТО Джеймі Шеа. У свою чергу, Генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон на прес-конференції повідомив, що, імовірно, в цю зону перекинуто додаткові частини югославської армії. "Абсолютно очевидно, що вибухонебезпечні осередки напружености виникли в Косові і прилеглих районах", – відзначив він.

Погіршилося здоров'я колишнього Президента США Р. Регена

ВАШІНҐТОН. – Стан здоров'я колишнього президента Сполучених Штатів Рональда Регена, якому виповнилося нещодавно 89 років, неухильно погіршується. Значне порушення координації рухів, серйозні проблеми з пам'яттю – Р. Реген вже не впізнає записані на відеоплівці кадри, що відображають ключові моменти його колись вельми активного політичного життя – все це свідчить про те, що хвороба Альцгеймера, що уразила 40-го президента США у 1994 році, увійшла в свою заключну стадію. Такий невтішний висновок зробив лікар Джон Гаттон, який є також близьким другом Р. Регена. Він живе в маєтку Бель Ейр і практично нікого, крім дружини Ненсі і доглядальниці, не бачить.

Вогонь Олімпіади-2000 – у космос

СІДНЕЙ, Австралія. – Смолоскип з вогнем Олімпійських ігор-2000 пройде через моря, пустелі та острови Океанії раніше, ніж досягне головного стадіону в Сіднеї. Австралійці сподіваються відправити олімпійський смолоскип також на орбіту Землі на борту міжнародної космічної станції. Астронавт НАСА австралійського походження Енді Томас передасть його разом з прапором Австралії астронавтам американського космічного корабля багаторазового використання, який має стартувати 8 квітня. На жаль, з міркувань безпеки польоту смолоскип не можна запалювати у космосі. Нагадаємо, що у 1996 році смолоскип Олімпіади в Атланті (США) також було взято на борт космічного корабля.

Процес вступу Польщі в ЕС може затягтися

ВАРШАВА, Польща. – Австрі[illegible] плянує висунути додаткові вимог[illegible] до Польщі у зв'язку з її вступом до Европейського союзу. Нови[illegible] уряд Австрії висуне суворіші вим[illegible]ги, які країни-кандидати повинн[illegible] виконати для отримання членств[illegible]. Перш за все йдеться про обмеже[illegible]ня ввезення з новоприйнятих кра[illegible] на територію країн ЕС сільського[illegible]подарської продукції. Австрія д[illegible]магатиметься відкласти отрима[illegible]ня поляками таких прав, як у гр[illegible]мадян ЕС, зокрема на працевл[illegible]штування в країнах Західної Е[illegible]ропи.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор – Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка – Павло Стокотельний; Реклама – Марія Осціславська; Адміністратор – Володимир Гончарик.

Не лише бухгальтерський звіт...

В минулому числі "Свобода" надрукувала список жертводавців на пресовий фонд. Список зайняв три газетні сторінки, а загальна сума становила 9,519 дол. Це найбільша сума читацької доброчинної підтримки, яку коли-небудь "Свобода" одержувала. Причому редакція не оголошувала спеціяльної збірки. Щоправда, перші місяці нового року сума прес-фонду завжди вища від інших місяців, бо читачі купують "Альманах", традиційно залишаючи дещицю на підтримку газети. Щедрі датки за лютий нинішнього року для редакції перш за все є відрадним знаком вияву довір'я і підтримки курсу газети, а ще – уболівання читачів за фінансове здоров'я тижневика. Бо ж всі ми бачимо, як поступово занепадає діяспорна преса, відображаючи сумну реальність відходу старшої генерації – нашого основного читача. "Свобода" також втрачає читачів – варто глянути на наші сторінки посмертних згадок. Щоб знайти нового передплатника, потрібно йти до нього, вести жваву пропаганду, а це потребує коштів – зрештою, як і в кожному бізнесі. Тому то так радує нас усвідомлення читачами важливости "Свободи" для нашої громади. Бо ж відомо, нема преси – нема діяспори. А в ряду інших видань "Свободі" безумовно належить особливе місце.

Колись, в 60–70-их роках, коли Український Народний Союз, органом якого є "Свобода", був міцним, з майже 90-тисячним членством, коли кожний українець вважав своїм обов'язком і честю бути членом УНС, купивши забезпечення для себе і всієї родини, тоді і "Свобода" досягла свого розквіту – мала 26 тисяч передплатників. Часи міняються, діти, внуки і правнуки тих, хто розбудовував українську фінансову інституцію, не відчувають обов'язку підтримувати наші організації так самовіддано, як це робили їхні попередники, бо ж переселенці-емігранти – це не те, що їхні нащадки, народжені в Америці.

Вберегти сьогодні пресу – будь-яку – проблема, яка все більше загострюється з розвитком нових технологій. Паперовим засобам масової інформації віщують короткі дні, натомість не видаються фантастикою кишенькові електронні "газети". Інтернет, або за досить вдалим, на наш погляд, українським еквівалентом Міжмережа (міжнародна мережа) сьогодні для дуже багатьох українських газет і журналів є їхнім електронним еквівалентом. Кілька місяців тому „Свобода" створила свою веб-сторінку. І що? – скринька відвідань веб-сторінки свідчить, що нас читають і в Грузії, і в Москві, в Польщі, Ізраїлі – скрізь, не кажучи вже про Україну. Добре, дуже добре, аби не оте "але"... Хтось відмовить передплату, бо Інтернет – безплатний, екологічно чистий, універсальний... І з кожним роком тих "відмовників" буде більшати – по мірі того, як комп'ютери входитимуть в наш побут.

Що стосується основної маси наших сьогоднішніх передплатників, то хвилюватися покищо нема серйозних підстав: навіть ті, хто вже користується Інтернетом, навряд чи відмовлять собі у багатолітній звичці одержувати додому свіже число, яке ще пахне друкарською фарбою... А от завтрашні читачі – чи почуватимуть вони той самий сентимент до старої "Свободи"? Для цього треба, щоб вони одержували її щотижня з поштою, розкрили сторінки, вчиталися в літери на папері... Для цього треба донести "Свободу" до нового читача.Для цього потрібні додаткові кошти.

Спасибі вам, дорогі читачі, за таку щедру підтримку газети у лютому. Так довго, як ми дбатимемо за нашу справді народну газету – не з почуття обов'язку відновлювати передплату, а з почуття, більшого за обов'язок, з почуття спільної відповдальности за наше громадське цінне надбання, – так довго житиме в здоров'ї "Свобода" – символ нашого єднання й спілкування поза межами батьківщини.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про неписані правила публічних імпрез

Скажуть читачі: чи не маємо ми досить різних правил, правильників? Правда – не можна цілого життя вкладати в однакові закони і однакове життя, бо було б дуже нецікаво, і ніяк не можна вкладати все у згори означені рамки. А все ж коли тепер у нашій громаді аж роїться від ювілеїв, різних ..іть, а з тим пов'язаних імпрез, так хотілося б, щоб були певні норми, певне окреслення – що можна, а що не можна, і щоб цього притримувалися і виконавці, і організатори. Коли б хтось написав такі правила, це, може, полегшило б ролю організаторів, а вже напевно учасників-слухачів?

Багато дечого іде за звичаєм – мовляв, „бо так всі роблять", або „так завжди було", але все ж добре було б завчасу все мати не лише передумане, але подати ті думки усім, що до даної імпрези причетні. Це особливо важливим стало в останніх роках, коли ми маємо серед виконавців щораз більше осіб із т. зв. „четвертої хвилі", для яких ці наші звичаєві неписані правила зовсім невідомі або вони інакші. Ніяк не годиться і не личить звертати увагу вже коли запізно, або коли не личить робити зауваження, яке може когось заболіти. Отож це і вимагало б ті т. зв. „правила" уточнити завчасу.

Серед них на першому місці стоїть хіба довжина наших імпрез. Раз-у-раз трапляється, що вони надто довгі, і це викликає нарікання, нетерпимість учасників і в кінцевих підсумках навіть вдалої імпрези – критичну завваги: „Добре підготоване, але надто довге". Чи не треба, отже, в якийсь спосіб визначити, скільки має тривати доповідь, скільки – слово на відкриття імпрези, а скільки – поодинокі точки програми? А то звичайно доповідачі не уміють добре оцінити свою балакучість та рідко трапляється, щоб знали точно, скільки будуть говорити. Пригадується, як наш знаменитий журналіст і промовець Іван Кедрин завжди з усміхом зауважував: „Як треба говорити довго, тоді можу відразу, але як коротко – тоді мушу приготовитися і написати". У наших програмах імпрез, однак, не ідеться тільки про довжину промов чи привітальних або заключних слів, а також про поодинокі мистецькі виступи. Т. зв. „наддатки" у наших співаків дуже часті, а вони не включені в програму або не є на часі, або навіть шкодять програмі.

Якщо це т. зв. „академія" в пам'ять визначної людини, тоді ніяк не годиться співати, як то кажуть, „на біс", тому що імпреза стосується не його, а визначної в нашому середовищі особистості. Організатори імпрези повинні точно знати завчасу, скільки програма буде тривати, і вона в ніякому випадку не може переступати двох годин.

Коли програма поєднана із бенкетом – треба добре вважати, щоб і промова і концертова частина не відбувалася в тому самому часі, як обід чи вечеря, і щоб дати учасникам можливість слухати її спокійно або перед, або після їди. Розуміється, бенкетова програма мусить бути коротша, як звичайна, а привіти особливо короткі, що слід подати завчасу до загального відома. Все це, здавалося б, загально відомі речі, а все ж тепер раз-у-раз переживаємо, що про них забувається, а може дехто цих „звичайних" неписаних законів не знає, або не є їх свідомий. До таких неписаних законів належить і той, що коли співаємо національний гимн, диригент не потребує диригувати, а вже в жодному випадку – обертатися до публіки плечима.

І ще одне. Ніяк не годиться на публічних імпрезах спати. На це є вдома ліжко. На останній академії я нарахувала в перших рядах п'ять осіб, які смачно дрімали, думаючи, що їх ніхто не завважив.

Все це дрібнички, але знання про це допомагає і сприяє кращому враженню із наших імпрез та ювілеїв. Їхні програми – справа організаторів. А перед нами, публікою, ще стільки в цьому році ювілеїв! Чи не слід полегшити в них участь?

О-КА

Син Юрія Шухевича згадує про останній день життя батька

Спеціяльний кореспондент "Свободи" Анатолій Гороховський зустрівся у Львові з сином генерала Юрієм Шухевичем

Юрій Шухевич в молоді роки з дитиною.

Зустріч була призначена на 10 годину ранку. Без запізнення я переступив поріг одноповерхового ошатного будинку, розташованого на околиці Львова. Його господарка Марія Проців запросила мене до столу, щоб разом поснідати з попутниками, з якими мені належало їхати на Тернопільщину, до районного центру Заліщики, на відкриття моморіяльної дошки видатному українському громадському діячеві, колишньому депутатові польського сейму, адвокатові Василеві Бараникові. Гості нашвидко поїли, однак в дорогу не можна було вирушати через те, що колишній депутат Верховної Ради України Степан Хмара та його дружина десь затрималися і тому довелося чекати на них. Тим часом, віце-президент УККА Орест Бараник познайомив мене з сином генерала Чупринки Юрієм Шухевичем, який теж зголосився взяти участь в торжествах, які мали відбутися в місті над Збручем. Гості повиходили на вулицю, а я залишився з Юрієм в кімнаті, щоб ближче познайомитись з ним. Відразу між нами встановилося довір'я, розмови точилися довколо різних проблем, однак мене найбільше цікавило питання, яке стосувалося його батька, а саме – подробиці останнього дня життя його батька, генерала Романа Шухевича-Тараса Чупринки.

Юрій, зручно влаштувавшись в кріслі, почав спокійним голосом розповідати. Я включив диктофон і, жодного разу не перебивши його, уважно слухав трагічне оповідання:

– Про смерть мого батька я довідався в той самий день, коли вона сталася, тобто 5 березня 1950 року. Однак про подробиці його трагічної загибелі мені стало відомо тільки впродовж року. Було це так. У Верхньо-Уральську, де я перебував у в'язниці, я мав нагоду зустріти двох жінок, які відіграли певну ролю в житті батька. Маю на увазі Галину Дідик та Дарію Гусак. За кілька днів до загибелі батька Дарія була заарештована. Перебуваючи у в'язниці, Гусак, побоючись, передала в Білогорщу для знайомої родини записку, в якій повідомляла, що знаходиться у Львові на вулиці Лонцького, в катівні КДБ, і що тримається. Вона розраховувала на те, що зміст записки стане відомий лише їхній сестрі, в хаті якої була криївка, де ховався батько. Але сталося так, що людина, яка дістала цю записку, була незабаром заарештована. Не можу сказати, що вона знала, де знаходилася криївка. Однак в кінцевому підсумку в неділю, 5 березня, совєтські солдати оточили в Білогорщі хату, в якій перебував батько. В цьому будинку жила вчителька початкової школи Анна Конюшик. Як і вся сільська інтелігенція, вона була залучена до роботи у виборчій комісії. В той день, про який веду мову, відбувалися вибори до Верховної Ради, і вчительку запросили до участи у роботі комісії. До речі, за сприяння батькові вона була потім заарештована і засуджена на 7 років, без права повернення до Львова.

А тепер про те, як далі розвивалися події. Галина Дідик, зв'язкова мого батька, яка залишалася в хаті, почула, що хтось стукає у двері, і пішла відкривати.

До кімнати увірвались енкаведисти і відразу схопили її за руки і запитали: "Хто тут ховається?". Зрозумівши, що треба якимось чином дати знати батькові про небезпеку, вона почала голосно розмовляти з військовими, запевняючи їх, що нікого в хаті більше немає. Та кадебісти не повірили Галині і кинулися на другий поверх, де знаходилася криївка.

В той самий момент зв'язкова почула постріли, хтось впав на сходах, згори долетів стогін, крик. Жінка подумала, що з батьком сталася біда.

(Закінчення на стор. 6)

На запрошення української громади до Чикаго приїздив Юрій Шухевич. На світлині – зустріч на летовищі О'Гера. В центрі – гість з букетом квітів.

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

Незрозумілі метаморфози віце-прем'єра

З призначенням віце-прем'єром з гуманітарної галузі академіка Миколи Жулинського та головою Комітету інформаційної політики поета Івана Драча з'явилась надія, що, нарешті, духовно-культурницьке життя в Україні поступово переходитиме на українські рейки – починаючи з утвердження державної мови в усіх сферах діяльности, як це передбачає стаття 10-та Конституції, і закінчуючи поверненням Україні її національного інформаційного простору та забезпечення інформаційного суверенітету. Підстави для таких сподівань були – адже обидва діячі відомі своїми національно-демократичними поглядами, обидва не раз на ділі демонстрували український патріотизм, тому, посівши ключові позиції в гуманітарній сфері, вони отримали непогані можливості бодай розпочати велетрудну "українізацію" України, тобто цілком природне і виправдане насичення держави духом, звичаєвістю, культурою, патріотизмом титульної нації.

Здавалося, так воно і буде. Віце-прем'єр Микола Жулинський скликав Раду з мовної політики при Президентові України, до складу якої входить також і теперішній глава інформаційної політики Іван Драч, де й було схвалено проєкт постанови уряду "Про додаткові заходи з розширення функціонування української мови як державної". Не акцентуватиму на обережних висловах щодо "додаткових заходів", бо ще практично не було дієвих основних заходів щодо "розширення функціонування". Тому й найбільші оптимісти змушені були констатувати, що такого зросійщення і звуження сфери вживання української мови, як нині, Україна не знала навіть за часів радянщини.

Рада зробила те, що мала давно зробити, – схвалила "додаткові заходи", якими передбачалось, зокрема: прискорення переходу навчальних закладів до викладання державною мовою; посилення контролі за вживанням її у Збройних Силах; недопущення порушень україномовного режиму в роботі органів виконавчої влади та місцевого самоврядування; визначення дати доопрацювання Кабінетом Міністрів законопроєкту "Про розвиток і застосування мов в Україні"; запропонувати Президентові створити в системі виконавчої вертикалі окрему структуру з питань здійснення мовної політики тощо. При цьому Рада керувалась статтею 10-ою Конституції та чітким роз'ясненням Конституційного суду, що саме означає наданий українській мові статус державної.

Рада з мовної політики розглядала лише проєкт урядової постанови, який ще тільки мав стати постановою. Сама ж Рада не має ні законодавчих прав, ні сили виконавчого розпорядження. Тим не менше самий розгляд цього питання викликав неадекватну реакцію Росії у формі різкої заяви її Міністерства закордонних справ, а в Україні ж, схоже, в декого з високих державників піджижки затрусились з переляку. Принаймні, віце-прем'єр Микола Жулинський негайно зустрівся з дипломатичним корпусом у стінах Міністерства закордонних справ України і став виправдовуватись: мовляв, ніхто й не збирався утискувати російську мову, і навіть запропонував провести з цього приводу міжнародний моніторинг. Принизливіше не придумати: до чого тут виправдання та апеляція до інших держав, коли йдеться про суто наші внутрішні справи і невід'ємне право титульної нації послуговуватися в своїй хаті своєю мовою?

Та на цьому справа не закінчилась. Через деякий час віце-прем'єр дає інтерв'ю журналістам російськомовної газети. Ось деякі з його висловлювання у власному перекладі на українську.

На запитання, що, мовляв, у нас практично немає масових україномовних газет, а в основному тільки російськомовні, – то чи не збирається віце-прем'єр вирішувати питання їх українізації, Жулинський, ніби й не помітивши знущальности, відповів: "Я не вживаю ні терміну "українізація", ні терміну "дерусифікація". Якби російськомовним газетам створили відповідні умови, вони б виходили українською мовою".

Що це – свята наївність? Та невже Микола Жулинський не розуміє, що російськомовна (і російська) преса в Україні й без того має набагато кращі умови, ніж преса українська? Та невже він не відає, що російськомовні газети для того й створювались, щоб, користуючись наслідками тривалої русифікації, продовжувати зросійщення населення та витісняти газети українські, як один з найефективніших факторів єднання і політичного виховання нації?

Далі – більше. На запитання, чи не збирається віце-прем'єр ініціювати звільнення видавничої діяльности від оподаткування, як це зроблено в Росії (зверніть увагу, як хитро поставлено запитання: звільнення видавничої діяльности взагалі, а не українського книговидання, яке давно вже на ладан дихає), Микола Жулинський реагує таким чином: "Згідно з 10-ою статтею Конституції про державний статус української мови ми не можемо звільнити від податків тільки україномовну продукцію, оскільки це суперечитиме вказаній статті Конституції. Отже, однакові права буде мати і російськомовна продукція. Об'єктивно російськомовна книга конкурентноздатніша, ніж україномовна, оскільки більшість нашого населення звикло читати російською".

Дивною здається позиція україн ського віце-прем'єра, якому... заважа захищати державність українсько мови Конституція, яка, власне, до цьо го й зобов'язує. До того ж ін терв'юери і не запитували про укра номовну друковану продукцію, а ста вили запитання взагалі, посилаючис на досвід Росії.

Навіщо ж бігти попереду паровоза говорити те, що й хотіли б почут українофоби? Та найвищі в держа виконавчі структури для того й існ ють, щоб захищати державу та атр бути державности. І чи по-державно стверджувати, що російськомовна кн

(Закінчення на стор. 16)

Юрія Щербака призначено послом України в Канаді

КИЇВ, 10 березня. – Глава держави Леонід Кучма своїм указом призначив Юрія Щербака Надзвичайним і Повноважним Послом України в Канаді. Іншим указом Президент призначив Юрія Щербака Представником України при Міжнародній організації цивільної авіації (ІКАО), повідомила прес-служба глави держави.

УАКРада підтримує діяльність Всесвітньої Ради Українців

Р. Хомяк

Українська Американська Координаційна Рада (УАКР) вважає, що Українська Всесвітня Координаційна Рада (УВКР) з осідком у Києві є основним органом об'єднання усіх українців у так званих західній і східній діяспорах. Це було одним із рішень щорічного засідання Крайової Ради УАКР, яке відбулося у Нью-Йорку 4 березня. Засідання вела голова Крайової Ради Рома Дигдало. (Черговий з'їзд Всесвітньої Ради запляноване на 19-20 травня у Києві і представники УАКР братимуть у ньому участь.)

У сфері американських справ, засідання Крайової Ради закликало українську громаду у США активно включитись у цьогорічні виборчі кампанії (президентські, конґресові, місцеві) та у цьогорічний перепис населення США (census), бо ці справи мають прямий вплив на американську політику щодо української громади у США і України.

Перед засіданням Крайової Ради Екзекутива УАКР вирішила покрити частину коштів подорожі українських учасників з'їзду істориків у Чернівцях в травні. З'їзд влаштовує Чернівецький університет і Українське історичне товариство.

Окреме признання Крайової Ради і Екзекутиви висловлено касирові УАКР і досвідченому авдиторові Дмитрові Косовичеві, який протягом року — як зазначила у своєму звіті Контрольна комісія що її очолює Уляна Дячук, президент Українського Народного Союзу — "вивів фінанси УАКРади на чисті води."

У звітах з діяльности відділів УАКР, Зенон Василькевич з Воррену, штат Мишиґен, говорив про тісні зв'язки відділу з законодавцями й політиками околиць Дітройту та про реґулярні збірки на потреби УАКРади, в яких цей відділ веде перед. Він особисто представляє українську громаду в комісії перепису населення 2000 року на терені метрополітального Дітройту.

Керґонксонський відділ у штаті Нью-Йорк підтримує фінансово видання шкільних підручників в Україні — подав у своєму писемному звіті д-р Олег Волянський.

Микола Домашевський з Чикаґо звітував про те, що його відділ переконав двох членів Конґресу США з Чикаго - Рода Благоєвича і Денні Дейвіса — стати членами Конґресового Українського Кокусу. Він також згадував про успішні заходи місцевої громади для того, що місто Чикаґо подарувало два амбулянси для України та про заходи для подібної допомоги в майбутньому.

Ольга Нич з Філядельфії, яка заступала на засіданні відділ УАКРади та Український Золотий Хрест, повідомила, що в додатку до літніх таборів для дітей, які ця жіноча організація влаштовує вже багато років у Пенсильванських горах, тепер також фінансово допомагає Товариству ім. Олени Теліги в Україні влаштовувати літні табори в Євпаторії, де дітей підбирають на конкурсній засаді: вони пишуть листи, в яких мусять довести своє знання української мови.

Осип Труш з Нюарку подав, що його відділ втримує добрі зв'язки з

(Закінчення на стор. 23)

Син Юрія Шухевича ...

(Закінчення зі стор. 5)

Вирвавшись з рук енкаведистів, Галина враз прийняла отруту, заховану в рукаві, однак її вдалося врятувати (далі її життя пройшло у довголітньому ув'язненні). Коли совєтські вояки опинились на верхньому поверсі, то якось так вийшло, що вони стали спиною до стінки, за якою знаходився батько. Скориставшись цією ситуацією, він миттю вискочив з криївки і побіг до сходів, сподіваючись, що йому вдасться вирватись з ворожого оточення. Та цього не сталося, дорогу перегородили автоматники, їх пострілами він був поранений. Зрозумівши, що одному їх не здолати і щоб не здатись живим ворогові, він вистрелив собі в скроню. Правда, потім в газетах писали, що совєтський офіцер, побачивши у батька пістолет, намагався вистрелити йому в руку, щоб полонити його. І що ніби в двоборстві батько нахилив голову і куля потрапила не в руку, а в голову. Така версія загибелі батька не відповідає істині, адже в той самий день я бачив тіло покійного, скроня була опалена, а це свідчить, що постріл був зроблений не на відстані, а впритул.

А чому тоді тлумачили по-іншому? Тому, що енкаведисти мали завдання взяти батька живим, та це їм, як бачите, не вдалося. Перед Москвою треба було якось виправдовуватися.

Тіло батька привезли до Львова для опізнання. Мабуть, я був першим, кого викликали до управління КДБ. Я підтвердив, що вбитий дійсно є моїм батьком. Моя мати була засуджена і знаходилась в той час в Мордовії, в одному з таборів ҐУЛАҐу. Потім вона мені розповідала, що в цей самий недільний ранок, коли сталася трагедія, їй приснився батько, який так міцно поцілував її в уста, що вона відразу прокинулася.

Ще за два роки до загибелі батька я був засуджений за антирадянську діяльність, тримали мене у Львові, кати неодноразово повторювали: "Ти тут зустрінешся з батьком живим або мертвим". Так воно і сталося. Багато років мого життя пройшли в совєтських тюрмах, таборах та на засланні. Сидів у Мордовії, у Володимирі, на Уралі, Кавказі - всього понад 30 років. Зір втратив в 1981 році у в'язниці внаслідок катувань, недоїдання, відсутности сонячного світла та надмірної фізичної праці.

В 1989 році завершилися мої мандри по тюрмах і засланнях, я приїхав до Львова, де живу і зараз. Беру участь в роботі громадських організацій, кілька років очолював українську міжпартійну асамблею, а пізніше УНА-УНСО, та за станом здоров'я мені довелося залишити цю посаду...

...Приїхали Степан Хмара з дружиною і всі ми, зручно влаштувавшись в автобусі, попрямували в Заліщики. Впродовж багатогодинної подорожі я мав можливість продовжити спілкування з паном Юрієм, довідався багато цікавого з життя генерал-хорунжого Романа Шухевича-Тараса Чупринки.

А тим часом в Заліщиках вже очікували гостей. На площі біля будинку, в якому колись мешкав Василь Бараник, відбувся багатолюдний мітинг з нагоди встановлення меморіяльної дошки. На ньому виступили керівники району, побратими "винуватця" торжества, члени родини. З великою увагою вислухали присутні коротку, але емоційну і хвилюючу промову Юрія Шухевича. Він відзначив, що люди, які вірою і правдою служать українському народові, заслуговують на повагу, їх приклад надихає молодь на нові звершення в ім'я рідної Вітчизни.

На зібранні були доречно згадані поетичні рядки Івана Франка, які, на мій погляд, мають безпосереднє відношення до генерала Тараса Чупринки. Ось вони:

Я з тої раси, що карку не гне,
Глядить життю і смерті в очі сміло,
Що любить бій, що просто ґрімко йде
На визначене їй судьбою діло...

Після закінчення мітингу заліщанці ще довго "полонили" пана Юрія, кожному хотілося висловити своє захоплення мужністю і відвагою його батька, героя українського народу, легендарного командира Української Повстанськоі Армії, відтак і повагу до його сина, стійкого патріота-мученика, що ніколи не зрадив ідей, за які боровся і згинув його батько.

Анатолій Гороховський

P.S. 5 березня, в день 50-річчя загибелі Романа Шухевича, в Чикаго відбулася зустріч української громади з Дарією Гусак. Мужня жінка розповіла про відвагу і самовідданість підпільниць, які боролися за незалежну Україну, та про легендарного командира, генерала Тараса Чупринку-Романа Шухевича. Вона також взяла участь у Панахиді, присвяченій Шухевичу, яка була проведена в соборі Володимира і Ольги.

Чечня. Геноцид нашого часу

Чеченських дітей захоплюють в заручники

Міністер внутрішніх справ Чечні Айдамір Абалаєв заявив нашому кореспондентові, що чеченські правоохоронні органи щодня отримують інформацію про факти арешту 9-13-літніх дітей за звинуваченням в причетності до „бойовиків". Айдамір Абалаєв заявив, що багато дітей таємно вивозяться в Росію. Подальша доля їх невідома. На сьогоднішній день міністерство має в своєму розпорядженні списки 115 дітей, вивезених в Росію.

У російському концтаборі Чорнокозово катують ночами

Чеченські правоохоронні органи продовжують розслідувати факти жахливих, антилюдських злочинів в російських концтаборах. В'язні концтабору Чорнокозово свідчать про садистські тортури і садистські знущання над заручниками.

За даними Арбі Саварбекова, який був викуплений родичами тиждень тому за 5 тисяч рублів, тепер заручників катують в основному ночами. З його слів, 25 лютого в концтаборі була замучена до смерти вагітна жінка, 38-літня Асет Курбанова, мешканка Джохара. Асет Курбанова була на 6-му місяці вагітності. Російські садисти декілька разів жорстоко побили її, вимагаючи визнання в співпраці з „бойовиками". В кінці-кінців, їй розпороли живіт, витягли дитину і розрізали її на частини.

Трупи жінки і дитини були спалені. Арбі Саварбеков стверджує, що більше тисячі заручників були вивезені на залізничну станцію в Червленій, під час відвідування концтабору журналістами. Сам він знаходився в одному з вагонів понад 7 діб.

Мовладі Удугов заявляє, що агресори втратили ініціятиву

Коментуючи військову обстановку, що склалася в Чечні в останні дні, Мовладі Удугов заявив, що час великих сутичок минув. Чеченська армія протягом п'яти місяців вела клясичну позиційну війну зі значно численнішим противником. Проти чеченської держави сталася військова агресія з боку Росії, якій протистоїть народ, що має свою державність і непохитну волю цю державність відстояти, підкреслив Удугов. Всі пропагандистські трюки кремлівських злочинців про якихось „бойовиків і терористів" розсипалися, як „потьомкінські села" в умовах рішучої військової протидії з боку чеченської армії і народу. Тепер ситуація змінилася. Лінії фронту і лобових сутичок більше не буде. Агресори потрапили в пастку, в якій хотіли піймати чеченських бійців. Фактично російські агресори оточені чеченським народом. Живими військових злочинців, садистів, карних злочинців і мародерів випускати з Чечні ніхто не збирається. Кремлівська банда, що вторглася на територію суверенної держави, буде знищуватися щодня, вдень і вночі, заявив Мовладі Удугов.

Конференція в Анталії закликає міжнародне співтовариство дотримуватись своїх декларацій

У турецькому місті Анталія відбулася конференція представників гуманітарних організацій Туреччини, суспільно-політичних партій і численної кавказької діяспори. На конференцію був запрошений спеціяльний представник президента Чечні в закордонних країнах Саїд-Засан Абумуслімов.

Конференція була присвячена ситуації в Чечні. Учасники конференції рішуче засудили терористичну аґресію Російської імперії проти незалежної Чеченської держави. Дії кремлівського режиму проти чеченського народу

(Закінчення на стор. 12)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ОКРУЖНІ ВЕСНЯНІ СЕМІНАРИ СЕКРЕТАРІВ УНСОЮЗУ

Запрошені секретарі, організатори та всі зацікавлені продажею життєвого забезпечення

Семінар провадитиме МАРТА ЛИСКО – Головний Секретар УНСоюзу

Округа	Голова Округи Число телефону		Дата	Приміщення	Година
Клівленд	Тарас Шмагала,	216-241-6780	3/25/00	Церква св. Покрови, 6812 Broadview Rd., Parma, OH 44134	1:00
Дітройт	Олександер Серафин,	248-646-5882	3/26/00	Укр. Культурний Центр, 26601 Ryan Rd., Room 10, Warren, MI 48091	12:00
Чикаго	Стефко Куропась,	847-923-7458	4/1/00	Укр. Культ. Центр свв. Володимира і Ольги, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622	1:00
Торонто	о. Мирон Стасів,	416-531-9945	4/2/00	Церква св. Покрови, 18 Leeds Str., Toronto, ONT M6G 1N7	1:00
Олбані	Микола Філь,	518-785-7596	4/8/00	Союзівка	1:00
Бунсакет	Леон Гардінг,	401-658-1957	4/8/00	Союзівка	1:00
Бостон	Ляриса Діяк,	617-344-7075	4/8/00	Союзівка	1:00

Термінові забезпеченеві пляни УНСоюзу

Марта Лиско, Головний секретар

З огляду на відносно низькі кошти, термінове забезпечення набуває великої популярности. Воно також популярне серед тих осіб, які не хочуть нагромаджувати грошові вартости, але воліють відокремити збирання капіталу від забезпеченевих потреб. Термінове забезпечення служить як повноварті́сне забезпечення, але не має ніякої грошової ощадности. Цей плян є дуже корисний для осіб, які потребують вищого забезпечення, не видаючи багато грошей. Це також добрий засіб придбати тимчасовий захист, щоб забезпечити себе на короткий період часу. Це першорядний спосіб задовольнити такі потреби, як сплатити гіпотечну позичку на дім, виплатити особисті або бізнесові борги, що залишилися після смерти забезпеченого, або придбати тимчасове забезпечення на випадок передчасної смерти одного з батьків, коли діти ще у школі.

Коли зайде потреба, термінове забезпечення – це чудовий засіб безпеки у цьому непевному світі. Під цю пору УНС продає дві термінові поліси: термінове забезпечення на 5 років (Т-5) і термінове забезпечення на 10 років (Т-10). Ці обидва пляни запевняють тимчасове покриття протягом означеного часу та дають забезпечення, як довго є потреба. УНСоюз продає термінове забезпечення особам від 16 до 70 років.

Термінове забезпечення УНСоюзу має два важливі аспекти. Цю полісу можна також поновити або перевести на який-небудь з постійних забезпеченевих плянів УНСоюзу. У часі, визначеному у полісі, член є забезпечений на повну суму забезпечення. При кінці визначеного реченця, як довго поліса є ще в силі, її можна поновити на цих самих умовах забезпечення, без доказу про стан здоров'я аплікантa. Цим також ґарантуємо забезпечення на майбутнє, якщо член поновить полісу на цю саму суму, без огляду на медичні проблеми, які могли б постати.

Термінову полісу УНСоюзу можна перевести на який-небудь із постійних забезпеченевих плянів, поки вона чинна, на таку саму суму забезпечення, як первісна поліса.

Можливо, найкращою вісткою щодо термінових плянів УНСоюзу є дешева ціна у порівнянні з нашими більшими конкурентами. Для порівняння подаю наступні обчислення:

5-РІЧНЕ ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УНСОЮЗУ ВКЛАДКИ:

Жінка – не курець

	$100,000		$175,000		$250,000	
Age	UNA	Competitor	UNA	Competitor	UNA	Competitor
25	$11.19	$12.00	$17.94	$20.25	$24.69	$28.50
35	$11.19	$17.00	$17.94	$29.00	$24.69	$41.00
40	$13.19	$20.00	$21.44	$34.25	$29.69	$48.50
45	$17.19	$27.00	$28.44	$46.50	$39.69	$66.00
55	$34.19	$57.00	$58.19	$99.00	$82.19	$141.00

Мужчина – не курець

	$100,000		$175,000		$250,000	
Age	UNA	Competitor	UNA	Competitor	UNA	Competitor
25	$12.19	$14.00	$19.16	$23.75	$27.19	$33.50
35	$12.19	$19.00	$19.16	$32.50	$27.19	$46.00
40	$15.19	$23.00	$24.94	$39.50	$34.69	$56.00
45	$21.19	$33.00	$35.44	$57.00	$49.69	$81.00
55	$45.19	$100.00	$77.44	$174.25	$109.69	$248.50

Забезпечившись в УНСоюзі, Ви не тільки отримуєте кращу ціну, яку Вам пропонують конкуренти, але користуєте з цілого ряду братських послуг, котрі не існують в інших установах.

УНСоюз надає своїм членам стипендії, видає дві тижневі газети, є власником відпочинкової оселі Союзівка у Кетскильських горах, підтримує суботні українські школи та багато інших громадських та харитативних починів.

ХОЧЕТЕ МАТИ ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ – ВСТУПІТЬ В УНС!

SUSPENDED MEMBERS FOR 1999

In accordance with the By-Laws of the Ukrainian National Association, Inc. We are publishing a list of members whose policies were suspended in 1999 due to nonpayment of premiums. These members should immediately contact the UNA Home Office 1-800-253-9862 to reinstate their policies and membership privileges.

NAME	POLICY#	BRANCH#	NAME	POLICY#	BRANCH#
Ardzivian, Talar	J098714	489	Meyer, D L	A182778	490
Arndt, Ann F	D179182	147	Meyer, D L	D182842	490
Bernado, Nadia	D162083	032	Milinichik Andrew Z	J100552	147
Bochnak, Katherine A	D189545	147	Milinichik, Andrew Z	J097677	147
Brockington, G	A155449	489	Milinichik, C L	J097678	147
Brockington, W	A155450	489	Milinichik, S L	J098463	147
Buruschkin, Brian B	J099962	032	Miziuk, George A	D180084	116
Buruschkin, Joseph N	J099961	032	Muzychka, Michael	D1817[illegible]8	032
Buryk, P	A185357	489	Myr, D M	D179286	479
Dmytrus, Nykola	D189108	032	Myr, P A	D179287	479
Dockhorn, Olena Roma	A203197	397	Patten, Tatiana	D169515	156
Dorofi, Victor W	A184427	238	Pelensky, Jeane	A136840	397
Drance, Rene E	J102346	327	Pitcairn, Arthur	A203052	777
Dulniawka, John	D188809	032	Pitcairn, Patricia	A203051	777
Edynak, Gloria Y	A187823	238	Poduslenko, Nicholas	D183525	032
Fedak, Wioletta	A202475	287	Poduslenko, Zina	D183526	032
Fedin, Jaroslav Y	A965716	397	Popowych, Jr., Michael	D164217	777
Fedin, Maria I	A962521	397	Prokopik, Jason E	J095717	296
Fedin, Michael J	A967927	397	Raniuk, Alexa	J102248	238
Fedin, Wolodymyr	A962520	397	Romankiw, L T	A162281	489
Gibb, Stephanie Nadia	J092387	490	Romankiw, Lubomyr T	A194049	489
Henry, Irene M	A200266	377	Sapiha, Joseph P	A199391	032
Hnatiuk, J M	A175285	421	Senedzuk, Ivan	A195610	777
Hrechka, E	A189499	479	Seniw, Dana M	J096441	397
Hrechka, J R	A189500	479	Seniw, Ihor	A187990	397
Hrehorovich, Amanda Rose	J100804	489	Seniw, Irene	A187938	397
Hrehorovich, Andy	A189503	489	Seniw, Jaroslava I	A187937	397
Hrehorovich, Gregory	A188327	489	Seniw, Wasyl	A187939	397
Hrehorovich, Rosemaria	A188329	489	Shoturma, Petro	A061282	032
Hrehorovych, J	A188328	489	Smiszkewycz, Marko	A188043	777
Hrycak, Deborah C	A202954	777	Smiszkewycz, Marko	D188061	777
Jarema, Mark	J093923	397	Sochan, Oleh	A181989	287
Jasinska, Olga E	A196518	287	Soltiwsky, Larissa A	A189893	377
Jasinski, Bogdan G	A201555	287	Soltiwsky, Orest	A185639	377
Jasinski, Danuta A	A190442	287	Spolsky, Myron	A195983	440
Klim, D	D167374	481	Taylor, Stephanie	J099596	296
Kolessa, Aleksandr	A199660	489	Wasylyk, Mary	A184874	777
Kowalczuk, A	D145810	440	Woroniak, John	A062478	147
Kravec, Rev Roman	A177149	397	Wybaczynski, A	A164873	489
Luchkan, Sviatoslaw	A192244	012	Wybaczynski, G	A173287	489
Martin, Nikolai	A147828	489	Wybaczynsky, T A	A173290	489
Martynewycz, Olga	A181655	397	Wybaczynsky, T V	A173286	489
Masacchio, Katya	J096993	489	Yadlos, Lidia	J103319	287
			Yavarow, Alexandra N	J100097	238

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.:

(973) 292-9800 додатковий 3018

"Свобода" запрошує до праці продавців реклями

Ви можете заробити відчутний грошовий додаток до свого основного заробітку, а також прислужитися громаді й українській пресі, якщо маєте хист і бажання збирати реклямні оголошення та передплатників для "Свободи", а також продавати газету у Вашій місцевості. За детальними інформаціями просимо звертатися до Марії Осціславської на тел.:

(973) 292-9800, дод. **3040.**

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

"Верховина" має бути продана, але не втрачена для громади

Духовний осередок „Верховини"

Останні роки доля української гірської оселі відпочинку "Верховина" непокоїть громадськість. Фінансові проблеми Українського Братського Союзу, якому належить оселя, змушують вести мову про її продаж. Є вже й охочі придбати чарівне місце в гірських лісах. Проте українці, які розуміють значення оселі не тільки для місцевої громади, а й для великої України, намагаються вберегти "Верховину" від продажу чужинцям. З цією метою вони утворили Українсько- Американську культурну фундацію, завдання якої виходять далеко за межі збереження оселі. В редакції „Свободи" побували члени ради директорів Фундації Антон і Ольга Філімончуки, д-р Степан Ворох і Оксана Ванчицька-Ворох, Стефан Палилик, які розповіли про завдання і діяльність Фундації.

Степан Ворох:

– Два роки тому фінансовий плянувальник Євген Татарин організував групу однодумців, яка ставить за мету збереження „Верховини" для української спільноти – і не просто її збереження, а й створення тут осередку активного громадського життя. Рік тому, 27 лютого, ми домовились з головним урядом Українського Братського Союзу, що за 925 тисяч долярів маємо придбати гірську оселю.

Конвенція УБС майже одноголосно (один делегат утримався) прийняла рішення, що „Верховину" можна продати лише нашій організації. Ми повинні й надалі не тільки продовжувати на оселі ту діяльність, яку провадив УБС, а збільшити її.

Наша фундація зможе допомагати й іншим організаціям, але, головне, вона працюватиме з нашою молоддю, щоб потім передати новому поколінню цю ділянку роботи. Через тижневик „Свобода", який є найбільш почитним українським виданням, ми хочемо просити громаду підтримати нас. Маємо надію, що нас підтримає також УНСоюз.

Ми подбаємо на „Верховині" про сиротинець, притулок для пенсіонерів, мотель, спортивні заняття, танцювальні школи, очищення озера. Ми хочемо, щоб люди, які приїздять з дітьми, одержували справжню насолоду в цьому чудовому куточку української землі в Америці. З приходом молоді маємо надію посилити зв'язки з Україною, на яку покладаємо великі надії. Бо ж якщо продамо „Верховину" в чужі руки, то збідніє вся українська громада, а як збережемо для себе, то й збагатимося.

– Два роки тому з ініціятиви Євгена Татарина була утворена неприбуткова корпорація „Верховина". Яка доля тих коштів, котрі зібрали її члени?

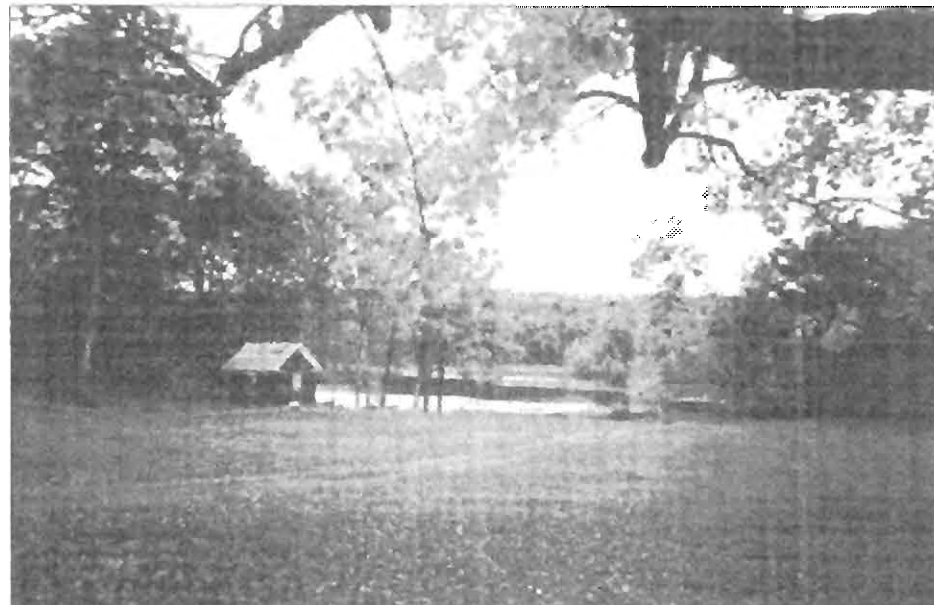
Антон Філімончук:

– Спершу було вирішено утворити корпорацію „Верховина", яка продавала уділи, щоб придбати оселю, заощадивши на певних витратах. Згодом ми переконалися, що корпорація могла б лише придбати і утримувати оселю, тоді як нам йшлося про дальше розгортання роботи. Українсько-Американська фундація, звільнена від податків, ставить завданням не лише придбання „Верховини", а й нарощування потенціялу громадського життя в Америці. Ми часто обмежуємось місцевими справами, тоді як фундація ставить завдання піднесення усієї роботи в громаді. Нашою метою є також залучення молоді до українського громадського життя.

Українські надбання в Америці поступово зникають. Ні ми, ні наші попередники на надавали належної уваги загалу українських справ. У корпорації ініціятива багатьох була обмежена членством, а тепер у фундації бере участь уся громада. За ці справи ми взялися добровільно, на громадських засадах, щоб врятувати ще один український набуток. Ми маємо списки людей, які дали гроші в корпорацію. Коли вони погодяться передати ці пожертви фундації, то їхні кошти будуть відтягнені від податків і використані на спільну справу. Якщо хтось з цим не погодиться, то дістане свої гроші назад. Усі кошти зберігаються в Українській православній кредитівці і жоден цент не змарновано. Дуже багато людей, які раніше зробили пожертви, повідомили, що передають кошти фундації на придбання оселі.

Гості „Свободи" – члени Ради директорів (зліва) Степан Ворох, Антон Філімончук, Оксана Ванчицька-Ворох, Стефан Палилик, Ольга Філімончук.

Мальовниче озеро на „Верховині"

– Чи є конкуренти на придбання „Верховини"?

Степан Ворох:

– Так, є люди, які можуть купити оселю хоч сьогодні. І чужі, і свої. Але вони керуються лише власними інтересами. Фундація ж ставить за мету зберегти оселю для дальшого служіння громаді, а також збільшення можливостей такого служіння. Є чужинці, які хочуть купити „Верховину" і мають грошей значно більше визначеної за неї ціни. Не можна цього допустити. Ми зробимо усе можливе, щоб українці не втратили „Верховину".

Антон Філімончук:

– Хочу додати, що оселя, навіть в такому стані, як тепер, при цілорічній роботі сама себе утримає і до неї не треба громаді докладати грошей. Ми беремо на себе відповідальність усе підготувати, опрацювати. Прийдуть кадри, які будуть працювати, і це забезпечить існування фундації і „Верховини".

– Чи не зможе цими коштами скористатися Рада директорів для якихось інших цілей?

– Ми не можемо ними користатися. Дванадцять осіб, які ввійшли до Ради, працюють добровільно і доброчинно, без жодної винагороди.

– Чи матимуть жертводавці якісь привілеї на „Верховині"?

Ольга Філімончук:

– Головний привілей – відтягнення пожертв від податків. Але коли хто з жертводавців приїде на „Верховину", то матиме певні пільги у використанні тих послуг, які надаються гостям оселі.

– Чи не матимуть члени УБСоюзу як попереднього власника оселі більше прав на „Верховині"?

Ольга Філімончук:

– Це має бути український центр для усіх українців, незалежно від того, хто коли приїхав. Окремі українські організації зможуть черпати там сили для свого поповнення. Наше завдання полягає у тому, щоб на „Верховині" збиралося якомога більше української молоді, особливо з так званої „четвертої хвилі". Сьогодні це дуже важливо, бо тепер порозкидані усі, а такого спільного осередку, де був би вільний дух, немає. На „Верховині" кожен почуватиметься власником клаптика оселі.

Стефан Палилик:

– Вже є особи з „четвертої хвилі", які зробили свої пожертви, так що новоприбулі теж цікавляться цією справою. Багато людей у нас запитують: „Коли ви купите оселю? Не змарнуйте того часу, коли це ще можна зробити".

Українсько-Американська культурна фундація закликає робити пожертви на придбання "Верховини" і розгортання громадського життя на цій оселі. Адреса фундації: **UACF, P.O. Box 418, Glen Spey, NY 12737.** Тел. **(800) 836-4184.**

Розмову записав і світлини зробив **Левко Хмельковський**

Відзначення заслуженого провідника Української Православної Церкви

Ювілят о. Степан Біляк і паніматка Олена.

9 січня ц. р. українська громада Південної Фльориди зібралася на бенкет, який знаменував перехід протопресвітера о. Степана Біляка на посаду почесного настоятеля православної парафії Святого Миколая в Купер-Сиґі. Після 56 років праці на Божій ниві о. Степан вирішив уповільнити темп свого життя. Серед священиків, які взяли участь у бенкеті, крім нового настоятеля протоєрея о. Віктора Полярного, були присутні настоятель греко-католицької парафії в Маямі протоєрей о. Іван Чировський, протопресвітер о. Михайло Борисенко та о. Василій Вілкінс з Форд-Лоудердейлу. Програма почалася молитвою, яку виголосив протопресвітер о. М. Борисенко. Програмою бенкету провадив голова парафії Леонід Гусак. Служба протопресвітера о. Степана була уквітчана багатьма нагородами, але серед них найбільшою є орден святого рівноапостольного князя Володимира Великого, який він отримав з рук Патріярха Філарета за заслуги перед Українською Православною Церквою Київського Патріярхату.

Присутні вітали ювіляра і паніматку Олену повною чашою добрих побажань їм і їхній доньці Ірені. Надійшли вітання від Патріярха Філарета, Президента США Била Клінтона, голови УНСоюзу Уляни Дячук, адміністратора УПЦ КП в Америці протопресвітера о. Стефана Посаківського, члена метрополітальної Ради УПЦ в США д-ра Фізера і від багатьох інших. З привітом і оглядом діяльности ювіляра виступив о. Михайло Борисенко. Протоєрей о. Віктор Полярний, висвячений Патріярхом Філаретом в листопаді 1998 року, а в листопаді 1999 року нагороджений саном протоєрея, розповів про діяльність о. Степана. Управа парафії і сестрицтво Святої Ольги передали отцеві Степанові подарунки, серед яких був і факс-апарат, щоб він міг підтримувати зв'язок з церквою.

Художньою частиною бенкету керувала Віра Скрип, яка прочитала дотепний віршований привіт з почуттями поваги, любови і найкращих побажань. Церковний хор, яким керувала донька ювілятів Ірена Біляк, виконав улюблені пісні о. Степана і паніматки Олени. На закінчення бенкету із зворушливою подякою виступив о. Степан Біляк.

Леонід Гусак,
голова парафії св. Миколая в Купер-Ситі.

Д-ру В. Боднарові – 85 років

Нашому відомому громадському діячеві, любителеві мистецтва і талановитому виконавцеві української пісні д-рові Володимирові Боднареві 20 березня сповниться 85 років. Усе своє життя він присвятив українській громаді в діяспорі та Україні.

Народився Володимир Боднар 20 березня 1915 року в селі Николовичі біля Монастириська в Галичині, де його батько о. крилошанин Євген Боднар служив священиком. Мати Стефанія також походила зі священичого роду о. Нестора і Олени Голинських. Гімназійну освіту здобув у Жовкві. Після матури В. Боднар пробував поступити на медичний факультет Львівського університету, але безуспішно, цьому перешкодив „нумерус клявзус", який тоді застосовували поляки, особливо стосовно українців. Обурений польським шовіністичним наставленням до українців повертається домів і опісля записується у Львові до Вищої школи закордонної торгівлі. Водночас вправлявся у своєму улюбленому мистецтві – співі. З цього приводу, крім навчання у торговельній школі, він також виступає солістом у студентському хорі „Бандурист", під батутою диригента О.Плешкевича.

Вибух війни 1939 року перервав його студії у Львові. Того року у вересні після різних пригод він опиняється у Відні, де вступає до Музичної академії і закінчує її. У 1947 році, успішно захистивши дисертацію, отримує диплом з економії. З наближенням московсько-більшовицького фронту В. Боднар виривається з Відня та потрапляє в околицю Тиролю, де включається у славний хор „Ватра" під диригентурою Лева Туркевича. З хором, як соліст, концертує по більших містах Швайцарії, південної Німеччини і Австрії.

У 1949 разом з хористами еміґрує до Філядельфії в Америці. Згодом одружується з Любою Гурко. Наступного року молоде подружжя переселюється до Клівленду в штаті Огайо, де одночасно з заробітковою працею в банку д-р В. Боднар включається в активне суспільно-громадське життя. Він є членом НТШ, кредитівки, першим радним церкви Покрови св. Богородиці в Пармі, був головою Пластприяту. На хвилях української радіопрограми в Клівленді він подає коментарі з актуальних тем міжнародної політики. Довгими роками є постійним дописувачем „Свободи". Володимир і Люба Боднарі є батьками двох дітей – дочки Ліди Балагутрак, яка з чоловіком Михайлом проживає у Гюстоні, Тексас і сина Мирона – лікаря окуліста (офтальмотолога), що з родиною проживає в містечку Медіна поблизу Клівленду.

Д-р Володимир Боднар

З 85-им днем народження бажаємо д-рові В. Боднарові доброго здоров'я і дальших успіхів у праці для української громади в США.

Д-р Юліян Мовчан

Пласт–50. Святкування тривають

Святкування 50-ліття Пласту в США розпочалися в жовтні 1999 року на Крайовому пластовому з'їзді, який відбувся на Союзівці. Ювілейну комісію святкувань очолила пл. сен. Галина Кутко. Станиці у Філядельфії, Дітройті, Чикаго, Нюарку, Пасейку вже відзначили 50-ліття Пласту окремими імпрезами.

Від 12 до 19 серпня 2000 року відбуватиметься пластове Джемборі в горах Адірондак. Концерт та програма Джемборі зосереджується на засадничій підставі пластування, а саме – життя в природі. Таборування буде по станицях і пов'язуватиме цілу пластову родину: новацтво, юнацтво, старше пластунство, сеніорат та ланку батьків-Пластприят. Програму Джемборі опрацьовує окремий комітет, головою якого є пл. сен. Юрій Савицький. Вона включатиме мандрівні та канойкарські прогулянки, спільні зайняття та ватри. Появились вже такі пропам'ятні речі: ювілейна відзнака (5 дол.), ювілейний фільм про Пласт в США (15 дол.), компактний диск (15 дол.) і авдіострічка (10 дол.) „Давніми слідами у нове сторіччя" з пластовими і популярними в Пласті піснями, між ними „Перші пластуни в Америці", пісня 50-річчя (слова і музика Тріо ІКА: Іня Шегаде, Ксеня Салевич, Андрій Вовк), а курінь „Чортополохи" видав книжку з куховарськими переписами „Голодний пластун" (10 дол.). Також виготовлено сорочки з відзнакою 50-ліття.

Всі ці речі можна замовляти, додаючи 2.50 дол. на поштову оплату і висилаючи виставлений чек на Plast до: **Marta Korduba, 8 Ward Witty Drive, Montville, N. J. 07045.**

Пл. сен. Роман Юзенів

ЩО? ДЕ? КОЛИ?
КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

18 березня – перша вистава харківського театру „Арабески" з серії виступів в США в Домі Державницького фронту (136 Second Avenue, New York). Початок о 6-ій вечора.

◆

18 березня – ювілейний бенкет, присвячений 75-річчю СУА, в парафіяльному осередку св. Йосафата, Воррен. Початок о 5.30. Тел. **(810) 939-8166**).

◆

18 березня – відзначення 75-річчя СУА в Дітройті. Тел. **(810) 757-5571.**

◆

18 березня – доповідь д-р Наталі Чечель про створення фільму, присвяченого Й. Гірняку, в НТШ о 5-ій вечора.

◆

19 березня – річні загальні збори Федеральної Кредитової кооперативи „Самопоміч" в Нью-Йорку **в Академії св. Юра**, Нью-Йорк. Початок о 2-ій по полудні.

◆

24 березня - 9 квітня – музичне дійство „Коло" театру Ла МаМа в Нью-Йорку (**74 East 4th Str.**). Початок о 8-ій вечора (по четвергах) і о 3.30 - в неділю.

◆

25 березня – в УІА (2 East 79th Str., New York) концерт сонат Й. Брамса в пам'ять В. Третяка. Поч. о 8-ій вечора.

◆

26 березня – відзначення 75-ліття СУА в Українському освітньо-культурному центрі (**700 Cedar Rd., Jenkintown, Pa**). Початок о 1-ій по полудні.

◆

9 квітня – ювілейний концерт Українського хору „Думка" в авдиторії Cooper Union в Нью-Йорку (при 3-ій вул. і Схід 7 вул.). Початок о 2-ій по полудні.

◆

14 травня – відзначення 100-ліття чоловічої гімназії в Івано-Франківському. Пожертви приймає проф. Орест Лисинецький (**172 Locust Drive, Union, NJ 07083**).

◆

21-23 травня – ювілейний з'їзд українських шкіл табору „Міттенвальд", Німеччина на Союзівці. Тел. **(914) 626-5641.** Факс **(914) 626-4638.**

◆

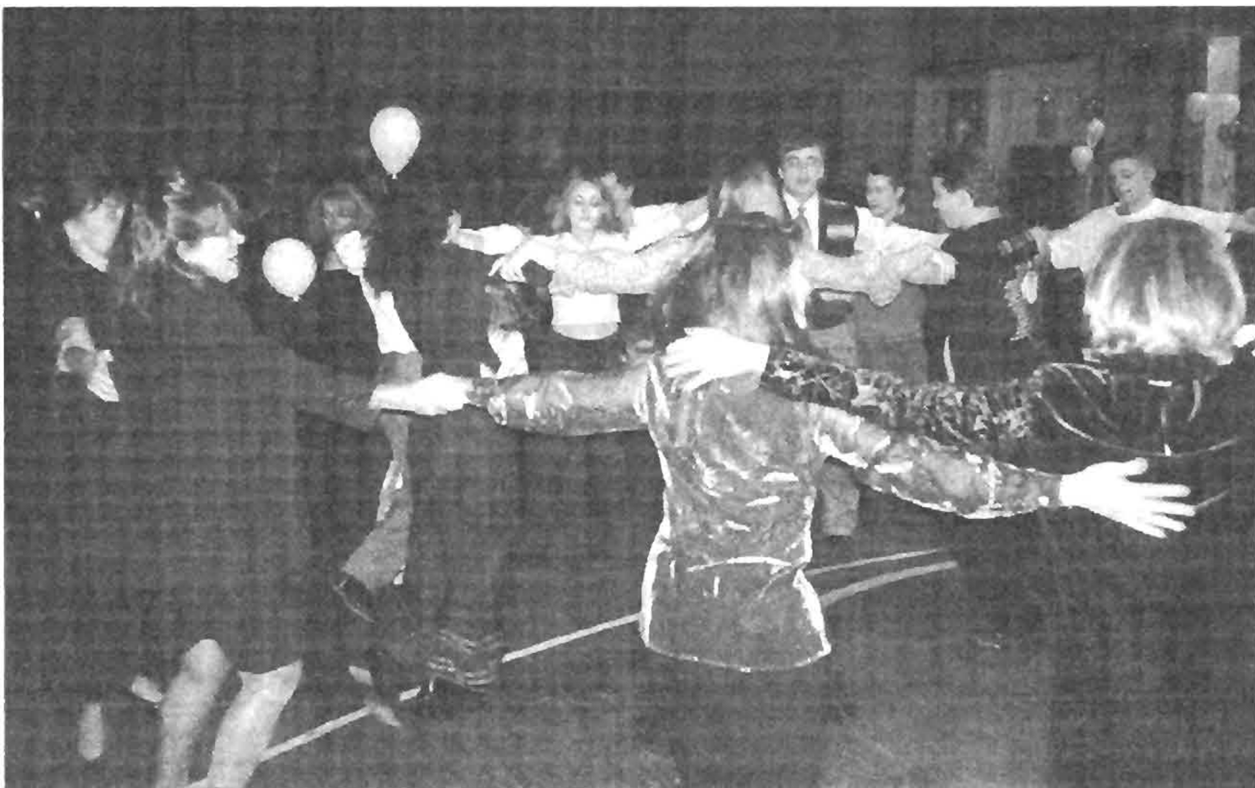
22-26 травня – Міжнародна українська економічна асоціяція, Національна Академія наук проводять у Львові V Конференцію з проблем української економіки. За докладнішою інформацією звертатися до професора І.С. Коропецького - тел.: **(215) 517-7389**, факс **(215) 204-8173**, e-mail - **iskor@nimbus.temple.edu.**

◆

11-16 червня – з'їзд Товариства сеньйорів УНС на Союзівці. Телефон **(914) 626-5641**.

До уваги читачів!
Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040**).

Зі забави ... на школу

Батьки і діти танцюють в одному колі.

Вже від ранку 26 лютого ішли приготування у школі при церкві св. Юра в Нью-Йорку до зимової забави – з метою придбання фондів на продовження діяльности школи. Квіти, привітальні написи на шарфах, світла на вікнах, рисунки учнів на стінах, повітряні кулі – все це створювало святочний, веселий настрій. Забава розпочалася, на бажання батьків, вже о 7-ій вечора, щоб вони могли не лише прийти самі, але привезти зі собою своїх дітей – учнів школи. Саме присутність дітей надала цілій забаві особливого настрою та почуття родинного свята, що нагадувало декому давні весільні прийняття, на яких завжди були і старші, і діти. А та обставина, що настрій і гумор забави були „чисті", без алкогольного стимулювання, дала нашим дітям добрий приклад і добру науку: музика, гарне приязне товариство – цього вистачає для вдалої забави.

І цей приклад відразу підхопили чутливі старшеклясники, які були дуже шляхетними помічниками при гардеробі, а коли виконали свої обов'язки, то прилучилися до забави і відкрили очі тим, які нарікають, що „сьогодні молоді не вміють танцювати". На тому вечорі оркестра була змушена заграти принаймні три коломийки, щоб задоволити прохання юних студентів. Нам усім було надзвичайно приємно бачити, як ці молоді люди, всі новоприбулі з України, хлопці та дівчата гарно забавлялися – без алькоголю і без непристойностей.

Приємно було також завважити їхню прихильність до пані Дарії Ґензи, що від довгих років навчає танців у школі та академії, і навіть тут, на забаві, навчала нові кроки танцю та провадила ще одну коломийку.

Після цієї вдалої імпрези Батьківський комітет висловлює щиру подяку усім батькам та учням за труд і матеріяльну допомогу для успіху вечірки. Комітет дякує також адміністрації школи, що відкрила свої двері на імпрезу, організовану батьками. Глибока подяка Степанові Качурові та його оркестрі „Леґенда", в якій грає декілька випускників школи, як і Оксані Харук, солістці, що теж належить до випускниць школи. Подяка належить також Богданові Прятці та його родині за поміч у транспортуванні інструментів. Члени оркестри „Леґенда" одні з перших, увійшли в групу жертводавців, подарувавши свої кошти на фонд для школи. Комітет також складає подяку іншим жертводавцям на тому вечорі, зокрема пані Д. Ґендзі, яка передала суму 250 дол. від себе і Зенона Іваницького, від підприємств „Делта Европа" і „Космос", що репрезентують фірму „Міст" у Нью-Йорку, та двом випускникам школи, які бажають залишитися „безіменні" за пожертви 250 дол. і 5,000 дол.

Як бачимо, забава поповнила бюджет, але комітет мусить до кінця березня зібрати суму 50,000 дол, щоб школа могла існувати далі. Досі із усіх зусиль, зі забавою включно, комітет зібрав щойно 20,000 дол., за час від грудня до березня. Отож хто бажає зложити пожертву, хай це зробить якнайскоріше, висилаючи чеки на адресу: **St. George School Parents Committe, 112 Fourth Avenue, New York, NY 10019 або Self Reliance (NJ) Federal Credit Union Acc. 11043-001.** Доля дальшого існування Школи залежить повною мірою від кількости грошей, що їх комітет зможе зібрати до кінця березня. Якщо не осягнемо потрібної суми і школу буде закрито – усі індивідуальні пожертви будуть повернені жертводавцям, а приходи із загальних збірок будуть передані організації, що займається допомогою дітям.

Чергова імпреза, що її плянує Комітет – це „Walkathon" для учнів у Центральному парку 25 березня. Благаємо випускників школи при церкві св. Юра і нашу громаду підтримати зусилля Комітету і втримати існування цієї української школи. Коли її закриють тепер – вона для нас пропала назавжди.

Соня Шереґ-Лехіцька
Фото автора

У справі хрестоматії з української літератури

Лист до співавторів

Це видання має довгу історію. Працю над укладанням хрестоматії з української літератури на Заході почато років 20 тому – незабаром після укладеної мною „Антології української поезії в Канаді" (Едмонтон, „Слово", 1975). З того часу назбиралося багато цінного матеріялу. Однак події на Батьківщині, зокрема проголошення незалежности Української держави, щорічні відвідини України й передання в Києві моєї власної творчости, як також довга й виснажлива укладацько-редакційна праця над „Західньоканадським збірником", т.3 (Едмонтон, НТШ, 1998), значно сповільнили підготову машинопису до друку. До цього долучилися негаразди в управі „Слова", що спаралізували укладання хрестоматії на кілька років, протягом яких я – обраний член контрольної комісії – мав перевіряти діяльність управи. На щастя, мені вдалося усталити, що фінансовий стан „Слова" був не 22,000 дол., як запевняв тодішній бездіяльний голова канадського „Слова", а на 5-6 тисяч долярів більший, плюс відсотки в банку. Завдяки цьому побачив світ 13-ий збірник Об'єднання письменників і книжка статтей (про батька) Юрія Стефаника за редакцією д-ра Федора Погребенника.

Після саморозпуску „Слова" утворився видавничий комітет, який перебрав решту коштів – понад 20,000 дол., що їх свого часу назбирав від різних організацій ще св. п. Ю. Стефаник для видавання збірників „Слова" і чесно передав наступній управі перед своїм відходом із цього світу. Хоча це посприяло продовженню моєї праці, одного разу сталося так, що я постраждав від нещасного випадку в едмонтонському автобусі, який на повному ходу раптово зупинився. Внаслідок чого я частково втратив зір. Кілька операцій не дали бажаних наслідків – і я змушений був остаточно припинити укладання книги, що вже мала устійнену назву – „Хрестоматія з української літератури в діяспорі" (плянувалося близько 100 авторів, 650-700 сторінок).

Довелося шукати іншу особу для завершення праці. На щастя, д-р Мирослав Шкандрій, професор Манітобського університету, згодився перебрати зібрані матеріяли, але з умовою, що він приготує лише „Хрестоматію з української літератури в Канаді", не беручи до уваги українських письменників у Західній Европі, Америці та Австралії. Отже, дану хрестоматію по-своєму уклав і зредаґував д-р Мирослав Шкандрій, мимоволі виявляючи свій літературний смак у доборі творів.

Моя участь у цій книзі переважно дорадча. Виконуючи загальний нагляд над виданням, нічого не вилучаючи, я лише дещо додав до Шкандрієвого вибору. З огляду на затяжний науковий перегляд українського правопису, ми намагалися триматися того, що широко вживають у діяспорі (т. зв. Харківський правопис 1928 р.), однак із деяким наближенням до чинного в Україні.

Усі автори отримають відбитки коректи перед друком хрестоматії.

Д-р Яр Славутич,
професор-емерит
Альбертського університету

ІСТОРІЯ І ПАМ'ЯТЬ

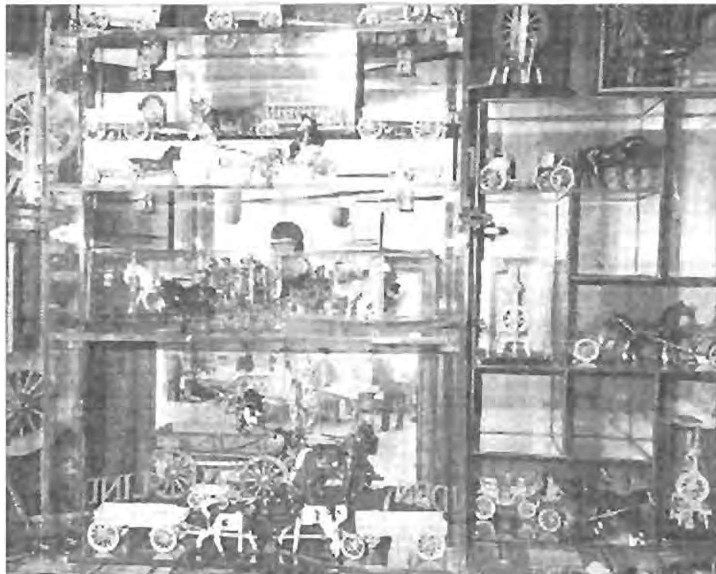

Кому – в Сибір, кому – на чужину...

Мені не судилося здобути освіту – закінчив три кляси в 1928 році та й став пастухом у колгоспі. Щоб набути якоїсь професії, треба було вступити до професійної спілки, а мене не приймали, бо був ще малий. Тоді моя неписьменна мама сказала секретареві тієї спілки, що точно не пам'ятає, коли мене народила, ніби у 1913 році... То було неправдою, але я став „старшим" і мене прийняли до спілки та поставили учнем або підручним механіка на маслозаводі. Там працювали чотири брати з сестрою, котрі були майстрами, як кажуть, на всі руки, то я в них навчився ремонтувати годинники, патефони, безліч різних механізмів.

Жили ми на Правобережжі поблизу Запоріжжя, в Томаківці. У 1929 році почалося лихо на нашій землі, яке назвали „розкуркуленням". Я мало що у тому розумів, бо був іще малий, але й дорослі не завжди розуміли. За що, скажімо, постраждала родина зятя моїх батьків, яку визнали куркульською? У Миколи Зінченка було дві корови і 2-4 коней, але ж ці люди чесно жили, нікого не кривдили, обробляли свою землю самотужки, без наймитів. Їхню хату оточили прислужники, які за наказом совєтської влади погнали людей пішки на станцію Мирову, що в п'яти кілометрах від Томаківки. Син їхній Іван і дві сестри повтікали у мить загрози – через вікно, через клуню, а з батьками залишилась 10-річна Катерина, з якою я іноді грався на дозвіллі.

На станції людей з нашого села загнали до товарних вагонів. Катерина, мабуть, могла б втекти, але куди вона пішла б без батьків? Вагони з виселеними сім днів стояли на станції Канцерівка біля Хортиці, доки людолови не зібрали повний ешелон, який вирушив до Сибіру. Ледве цих людей привезли до місця заслання, як батьки Катерини померли, а їй довелося 48 років страждати в Сибіру. Тепер вона живе в місті Марганці, у 25 кілометрах від рідного села. Ті роки так вплинули на подругу мого дитинства і родичку, що вона не може розповісти про пережите, плаче і тремтить, а також боїться. В Сибіру вона одружилася, але її чоловік помер. Має сина. Катерина спробувала дістати відшкодування за пережите, але це їй не вдалося, бо вона не має ні свідків, ні документів...

Вироби Дмитра Яременка з золота і слонової кістки

Другий син Миколи Зінченка, Олекса, не був розкуркулений. Він був одружений з моєю старшою сестрою Явдохою, яка вважалася „батрачкою", працював в селі Настасівці бухгалтером в колгоспі і був потрібний владі на місці. Крім основної праці, один день на тиждень люди виходили „на прорив" і трудилися в колгоспі задарма. Якось в неділю, під час такого „прориву", Олекса необережно пожартував, що люди працюють „на бугая". Про це негайно донесли в органи безпеки – і Олексу арештували та повели до районного центру в Томаківку. Шість місяців він перебував під слідством, аж був осуджений "за антисовєтську пропаганду" до виправно-трудових робіт на Біломорканалі.

Дружина була змушена узяти з ним розлучення, бо інакше її позбавили б житла як дружину „ворога народу". Вона була кухаркою, доробляла на чужих городах. Я бачив, як багато людей повмирало в 1933 році з голоду.

Мій брат Василь був старшим лейтенантом в Червоній армії. Коли почалася війна, німці оточили їх біля Оріхової. Брат сказав воякам: „Рятуйтеся, хто як може". Усі розбіглися, а він пішов до залізничного стрілочника в будку і попросив цивільного одягу. Так і дістався додому. Потім його знову узяли до війська, послали на передову, а коли він доставив пораненого вояка до медично-санітарного батальйону й став допомагати пораненим, то лікар залишив його санітаром до кінця війни.

Василь живе в рідному селі і наприкінці січня відзначив своє 91-річчя. Я з дружиною Дагмарою і сином Анатолієм повернувся в рідне село з Бердянського, де працював годинникарем, але невдовзі ми виїхали до Австрії.

Дмитро Яременко з дружиною Дагмарою

Коли в 1943 році я опинився в Австрії, то пішов проситися до праці в годинникаря. Ледве мій господар побачив, як я вручну зробив бракуючу деталь до годинника, як сказав, що я маю талант і він після війни вирядить мене до школи годинникових майстрів. Проте вчитися в школі мені і цього разу не довелося, але я самотужки багато чого навчився за 10 років перебування в Бразилії.

Коли дістався США, то відкрив свою майстерню у Сомервілі, а згодом купив стару ювелірну крамницю, яку тримав 15 років, аж передав молодшому синові Дмитрові, бо мені вже 82 роки. Проте я й далі працюю з годинниками по 10-12 годин, зібрав колекцію з тисячі старовинних годинників, виготовляю також моделі карет і бричок з золота і слонової кістки. Зробив вже їх зо три десятки... Дуже важко обробляти слонові ікла, тільки алмазом можна щось зробити...

Думаючи про пережите, сумую з приводу того, що нелюдська комуністична влада так знівечила життя нашої селянської сім'ї і розкидала її по білому світі – кому судився Сибір, а хто опинився на чужині...

Дмитро Яременко,
Сомервіл, Н. Дж.

Давно було...

В. Чернега

У розмові з учнями Верхівнянського сільськогосподарського технікуму я зрозумів, що вони, мої вихованці, та й якоюсь мірою і я сам, через певну заідеологізованість нашої історії, сприймаємо не таке вже давнє минуле спрощено, у чорно-білих тонах: пани, мовляв, дуріли з розкошів, селяни гарували чорно. Але життя є життям, воно світить всіма барвами веселки, люди є добрі і лихі, веселі і дурноверхі.

Весілля покоївки Євгени

Пригадалася мені розповідь колишньої вчительки, а нині пенсіонерки Євгенії Пащенко.

У світличці її хати на видноті величенька фотокартка – люди в старовинному одязі, кінний екіпаж з кучером на передку.

– На знімку, – розповідає Євгенія Пащенко, – граф Адам Ржевуський і його дружина - італійка випроваджають під вінець покоївку, мою маму, також Євгенію.

...Ще дівчинкою взяли її в графський палац прислугою, приставили до графині, яка швидко вирізнила її з числа своєї прислуги. Євгенія стала покоївкою. Дружину Адам Ржевуський привіз собі з Італії. Була вона актрисою, простого роду, але дуже вродливою. Адам Ржевуський графиню любив, примхам її потурав.

Як почала Євгенія дівувати, сподобав її до пари сільський парубок Мифодь Тесля. Графське подружжя пильним оком придивилося до її обранця й схвалило вибір: Мифодь працював у графській каретній, давав раду усякій машинерії, коли та паочинала капризувати і ніхто не знав, чого їй бракує. На знак особливої приязні до Євгени Ржевуські вирішили проводжати її до шлюбу з графського палацу – висока честь. Того ранку графиня сама змила нареченій коси й позаплітала їх, сама вдягала її, як Євгена щодня свою господиню, словом, на один день помінялися вони ролями. Весільну сукню та інше вбрання, ошатне й дороге, своїй улюблениці справила графиня. Коли Мифодь з друзями-боярами прийшов до графських парадних дверей, граф з графинею вивели наречену на східці палацу. Всіляко віншували вони молодих, зичили любові, злагоди й щастя. Вони ж і підвели Євгену до панського екіпажу, запряженого баскими красенями-рисаками. Цю мить і зафіксував спеціяльно на вінчання запрошений з міста фотограф.

Граф з графинею були почесними гостями на селянському весіллі. Адам Ржевуський проголосив, що переписав у довічне володіння молодим садибу неподалік графського помістя. Тут молодята й звели оселю, що й досі служить їхній дочці Євгенії.

Зажила сім'я Теслів славно. Хтозна, як би воно склалося, але тут – переворот, війна за війною. Прийшов з громадянської Мифодь Тесля скаліченим – важко поранило в горло. Невдовзі попрощався з усіма й помер спокійно, наче після нелегкої роботи заснув. Євгена була тоді вагітна, й на осінь народилася дівчинка, яку також назвали Євгеною, як Мифодь заповів.

Син народився

Цю бувальщину розповів мені Михайло Гетьман, який кілька десятиліть був директором Верхівнянської середньої школи. Його батько Василь Гетьман, працював на землях магнатів Ржевуських, жив бідненько, бо був багатодітний.

22 квітня 1908 року знайшовся у родині Гетьмана синочок Михайло. Вечоріло. Вийшов Василь Гетьман в обійстя, закурив, сперся на ворыння і у вуличку загляда – чи не їде, бува, хтось, кого б запросив з нагоди радісної події. Аж в'їхала у вуличку лакована, ошатна, з м'якими ресорами, запряжена трійкою рисаків-красенів коляска. Кинувся Василь навперейми. Схропнули у наструнених повіддях баскі коні, коляска зупинилася. А в ній – господар Верхівні граф Адам Ржевуський, у блискучому однострої офіцера царської армії – полковник. З ним двоє діток. Дивиться граф на Василя Гетьмана строго, а той прихилився до коляски й мовить:

– Велика радість у мене, пане! Син народився! Михайлик! Прошу вас бути у мене за кума.

– Гаразд, зайду, – сказав Ржевуський. Честь честю пропустив Василь пана перед себе у нужденну хатину й гукнув дружині:

– Жінко! Дивись, який гість у нас! Давай мерщій закусити!

Дружина, і так бліда після пологів, аж пополотніла, а граф до неї:

– Добривечір, кума!

– Ой, паночку! – аж зайшлася жінка.– Та нема й нічого такого, щоб закусить...

– А що є, кума, те й годиться. А як нічого нема, то офіцер й вусом зажує, – усміхнувся граф.

Поставили на стіл огірки квашені, капусту, брусочок сала. Посідали чоловіки, випили по чарці. Нарешті Ржевуцький встав з-за столу, попрощався з Василевою дружиною, шанобливо називаючи її кумою, побажав здоров'я й всіляких гараздів. Вийшли до коляски. Тут Ржевуський своєму кучерові й наказав привезти сюди економа. Той скоро управителя маєтком доставив.

(Закінчення на стор. 17)

УКРАЇНА І СВІТ

Свято-Михайлівський Собор відкриють 28 травня

Загальний вигляд Свято-Михайлівського Золотоверхого собору в Києві.
Фото **Л. Х.**

Ректор Київської духовної академії і семінарії єпископ Даниїл (УПЦ КП) повідомив, що офіційне відкриття і освячення Свято-Михайлівського Золотоверхого собору має відбутися в День Києва, 28 травня 2000 року.

Ще на Покрову, 14 жовтня, посадник Києва Олександер Омельченко визначив дату відкриття собору і погодив її з Президентом України Леонідом Кучмою, але в зв'язку з фінансовими труднощами, які виникли в наступні місяці, були сумніви у можливості відкриття собору у визначений час. З початком лютого відбулися зміни на краще. 21 лютого на генеральному засіданні штабу було визначено день відкриття собору.

Товариство св. Андрія, бажаючи дати можливість всім жертводавцям бути присутніми на офіційному відкритті Свято-Михайлівського собору, звернулось до агенції „Shipka Travel" з проханням зайнятись організацією подорожі в Україну, на що агенція погодилась.

Товариство св. Андрія звертається до всіх жертводавців, як до усіх бажаючих взяти участь у відкритті Свято-Михайлівського собору, зголошуватись безпосередньо до агенції „Shipka Travel", телефонуючи на 800-860-0089 або 216-351-1700. З огляду на обмеженість часу, необхідно зробити це при першій нагоді.

Друга справа, пов'язана зі Свято-Михайлівським собором, яка викликала полеміку в українській пресі, це добір мелодій для курантів дзвіниці. На початку лютого ц.р. начальник Управління охорони пам'яток історії, архітектури та історичного середовища Київської міської державної адміністрації Руслан Кухаренко повідомив, що кількість мелодій зменшена з 24 до 19, та що мелодії від першої години ночі до п'ятої години ранку тепер уже не звучать.

За змістом 19 мелодій, які залишились, розподіляються таким чином: о 6-ій год. ранку і 12-ій дня та опівночі звучить національний гимн, в інші години – дев'ять мелодій духовного змісту – „Пречиста Діво", „Милість спокою", „Благослови, душе моя, Господа", „Як же Ти славний", „Алілуя", „Прийдіть поклонімося", „Велике славослів'я", „Слава в вишніх Богу" та „ Молитва за Україну", а також сім мелодій авторських, патріотичних, козацьких та народних пісень – молитва Андрія із опери „Запорожець за Дунаєм", „Многая літа", „Червона калина", „Щедрик", "Вечір на дворі", „Реве та стогне Дніпр широкий" і „Пісня про Київ" Ігоря Шамо.

Всі мелодії духовного змісту затвердив Патріярх Філарет. Проблему мелодій для курантів Свято-Михайлівського собору порушили в Києві на прохання Товариства св. Андрія визначні громадські діячі – науковець Сергій Кот, який віднайшов в архівах документи про те, що вивезені в Росію мистецькі скарби зруйнованого Свято-Михайлівського собору були позичені, а не подаровані Росії, та Олесь Шевченко, колишній політв'язень та депутат Верховної Ради 1-го скликання.

Михайло Герець

Українсько-азербайджанська виставка у Лондоні

У Лондоні 8 лютого ц.р. відкрилося 1-ша Українсько-азербайджанська художня виставка. Присутність посла України Володимира Василенка та посла Азербайджану Махмуда Мамет-Кулієва надали цій події належної поваги. Виставка розміщена в ґалерії Азербайджанського культурного центру „Ґюмей". Спонзорами виставки були Англо-Каспійська Спілка та Азербайджанська летунська лінія „Азал".

Дев'ять художників виставляли свої роботи. З українців це – Сергій Шканов, Дмитро Добровольський, Антон Лобанов та Євген Щукін. Азербайджанські мистці: Альтай Садіґзаде, Фияд Салаєв, Намір Дадашев, Майс Агабеков та Аріф Гусейноф. Вони виставили понад 50 художніх робіт. Українські мистці студіювали у художніх школах Києва, Львова, Одеси. Їхні праці так, як праці їхніх азербайджанських колеґ виставлялися у різних країнах світу та зберігаються у музеях та приватних збірках.

Виставку відкрив посол Володимир Василенко, який підніс перший тост за мистецтво та присутніх. З вітальним тостом виступив посол Азербайджану Махмуд Мамет-Кулієв, який виголосив тост за успіх цієї першої спільної виставки, а також за Україну і Азербайджан. Від українських художників подяку спонзорам та посольствам висловив Сергій Шканов. Його слово українською мовою було перекладено на англійську.

Це останнім часом вже друга подія, у якій посольство України взяло активну участь. У жовтні минулого року в приміщеннях Галереї Академічного клюбу Европейської академії мистецтва відбулася виставка українського живописця, заслуженого мистця України Петра Маґра, котру влаштовано у співпраці з художньою ґалерією Дануша у Лондоні, директоркою якої є Тамара Бассі.

Володимир Луців,
Лондон

Курс в мюнхенському університеті

Інститут слав'янської філології університету Людвиґ-Максиміліяна (ЛМУ) вніс у програму літнього семестру курс української літератури, що його читатиме Леонід Рудницький, академік НАН і ректор УВУ.

У курсі розглядатимуться початки і розвиток сучасної української літератури і української мови у рамках европейських міжкультурних процесів від початку 19 століття до кінця 20 століття. На основі документів буде устійнений взаємозв'язок української літератури з европейськими, особливо з німецькою. Знання української мови для участи в курсі не є передумовою. Цей курс – черговий плід тісної співпраці між університетом Людвиґ-Максиміліяна і Українським Вільним Університетом.

Прес-бюро УВУ, Мюнхен

Стажування у посольстві України

Вашінґтонська група американсько-українських професіоналів (The Washington Group) оголошує конкурс на п'яту щорічну програму стажування для студентів в посольстві України у Вашінґтоні.

Переможець конкурсу отримає стипендію сумою в 1,500 дол. Стажування відбудеться влітку. Кандидати на стипендію мають вільно володіти українською і досконало англійською мовами. Також повинні знати, як користуватися комп'ютером та інтернетом. Детальний список вимог щодо стажування можна знайти на веб-сторінці Вашінґтонської групи: **www.TheWashingtonGroup.org.** За подальшими інформаціями можна звертатися до президента Вашінґтонської групи Ореста Дейчаківського на телефон: **301-937-0492** або до голови стипендійного комітету Адріяна Кармазина – тел. **301-260-9630** (увечорі).

Конкурс закінчується 25 квітня.

У червні відбудеться IV Світовий Конґрес стрийських гімназистів

Директор Стрийської гімназії ім. Митрополита Андрея Шептицького Ярослав Турянський і голова Гімназійного братства Ярема Дубицький запрошують стриян взяти участь у IV Світовому Конгресі стрийських гімназистів і семінаристок з нагоди 120-ліття відродження Стрийської гімназії, яке відбудеться 22-25 червня 2000 р.

Стрийська гімназія відновила свою систему освіти на зразок европейських шкіл.

Директор гімназії очолює Асоціяцію директорів „Відроджені гімназії України" і має живий контакт з представниками Англії, Німеччини, Швайцарії та ін. При гімназії діє видавництво, яке готує підручники й шкільні посібники, що ними користуються реґіони України, далеко від Стрия.

Для успішного переведення IV Світового Конгресу Стрийської гімназії потрібна фінансова допомога, тому звертаємося до вас з проханням про пожертви. Чеки виписувати на: **„Stryj Committee", 24 E 7th St., Apt. 12B, New York, NY 10003.**

Ярослава П. Рубель,
голова Стрийського комітету

Чечня. Геноцид...

(Закінчення зі стор. 6)

були названі геноцидом. Учасники конференції закликали міжнародне співтовариство вжити всіх необхідних заходів для припиненню геноциду щодо чеченського народу.

Народні депутати України закликають до протестів проти геноциду

Група народних депутатів та громадських діячів України має намір створити комітет солідарности із народом Чечні. Як відзначив один з ініціяторів створення комітету, народний депутат України Павло Мовчан, організація ставить метою „створити могутню хвилю протидії громадськости" стосовно геноциду чеченського народу. Народний депутат України, лідер кримськотатарського руху Рефат Чубаров підкреслив, що коли Президент, Верховна Рада, Міністерство закордонних справ не можуть чітко заявити про свою позицію стосовно подій у Чечні, то це повинна зробити громадськість. Павло Мовчан також повідомив, що українські депутати збираються виступати в Европарляменті із заявою, що стосується дій Росії на Північному Кавказі. Офіційно і розпливчасто Україна підтримує кремлівську політику у Чечні, за що недавно почала подяку від російського посла. Однак наступного тижня український парлямент має висловити свою позицію.

УНІАН

...пом'янули незлим, тихим словом

Свято в Національній опері України

КИЇВ. 10 березня. У Національній опері відбулося святкування 186-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка. Як наголосив віце-прем'єр-міністер Микола Жулинський, "духовне відчуження українця від своєї нації не закінчилося, про що яскраво свідчить хоча б ситуація в країні з державною мовою". Він закликав до відповідальності за "слово і пам'ять людини, яка духовно окрилила націю і окреслила її перспективи".

Голова Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України Іван Драч звернувся до "корінного етносу, який чомусь досі почувається у своїй країні національною меншиною, хоча саме від нього залежить економічний і політичний перебіг подій - бо це наша держава і іншої немає". Як вважає голова Комітету з національної премії України імені Т.Шевченка Іван Дзюба, надалі вручення премії доречно було б проводити саме у день народження поета. У концерті після урочистої частини взяли участь заслужений симфонічний оркестр Національної радіокомпанії України, Національний заслужений академічний хор ім.Вірьовки, Національний оркестр народних інструментів України, Національна заслужена академічна капела "Думка", народні артисти України Лідія Забіляста, Віктор Гуцал, Анатолій Паламаренко та інші, які виконували музичні композиції на твори Тараса Шевченка.

Юний кобзар біля пам'ятика Шевченка в Києві

* * *

Президент України Леонід Кучма підписав указ про присудження Національної премії України імені Тараса Шевченка, якою нагороджені: письменник Іван Гнатюк за книгу "Стежки-дороги", кінооператор-постановник Вілен Калюта (посмертно) за роботи останніх років, композитор Олександр Караманов за концерт №3 для фортепіано з оркестром "Ave Maria" і Симфонію №23 "Аз Ісус", письменник Борис Нечерда (посмертно) за збірку поезій "Остання книга", художниця Марфа Тимченко за серію творів народно-декоративного малярства, скульптор Володимир Чепелик за пам'ятники героям України, літературознавець Юрій Шерех (Шевельов) за книги "Третя сторожа" та "Поза книжками і з книжок", артист Андрій Шкурган за концертні програми 1995-1999 років. Указом глави держави встановлено новий розмір премії - 25 тис. грн.

(УНІАН).

Шевченкові дні у Нью-Йорку

Справді 11-12 березня можна назвати Шевченковими днями в Нью-Йорку. В суботу, 11 березня, була нагода прослухати три наукові доповіді про творчість Шевченка на науковій конференції, що її, як кожного року, влаштували наші наукові установи: НТШ, УВАН, Гаррімайський інститут Колюмбійського університету та Український інститут Гарвардського університету.

Дует „Лісова пісня" – Алла Куцевич і Людмила Грабович на вечорі в Українському Народному Домі

Фото **О.К.**

Цікаві своєю тематикою доповіді дали нагоду пізнати невідомі для ширшої публіки моменти у творчості Т. Шевченка, як також маштаби перекладів його творів і праць про нього англійською мовою. Усі доповіді виголошені справжніми знавцями у своїх ділянках – це були лекції, з яких можна було багато нового навчитися пересічним слухачам. Кольоризми в поезії Шевченка, які опрацювала Ася Гумецька, діялектна основа мови Шевченка – в поданні Андрія Даниленка, і англомовна література про Шевченка та його переклади останніх десятиліть, що про них доповіла Марта Таранавська, дали учасникам цікаві

(Закінчення на стор. 23)

На квартирі поета в Санкт-Петербурзі

Вечір відкрила консул України Світлана Мирончук

На початку червня 1858 року Тарас Шевченко оселився в квартирі-майстерні, яку йому надали в будинку Академії мистецтв Санкт-Петербургу. Це помешкання виявилося останнім в житті поета. Саме тут впродовж багатьох років збирається українське товариство міста на вшанування пам'яти генія. Звісно, помешкання Шевченкове було надто тісним, щоб у ньому вмістилися гості, які прийшли на свято 9 березня. Люди навіть у залі Академії не вміщувалися, тому сиділи на додаткових стільцях у переходах і вздовж стін. На сцені був великий портрет Тараса поряд з прапором України і її державними символами.

Вечір відкрила консул України в Санкт-Петербурзі Світлана Мирончук. Уважно слухали присутні виступ представниці молодої української держави. У залі було багато гостей в народних вишиванках, інші прийшли у святкових шатах. У залі вродовж усього вечора звучала українська мова. А вже зі сцени було чутно не тільки мову, а й пісню. Посилення звуку, хоча й технічно недосконале, йшло на весь велетенський будинок і це створювало надзвичайне враження перебування в серці України.

Учні 74-ої слов'янської школи прочитали „Садок вишневий коло хати". Ця школа не є виключно українською, але діти у ній вивчають українознавство і українську мову, часто беруть участь у вечорах, які влаштовує Українська культурно-національна автономія Санкт-Петербургу.

Скарбник автономії Анатолій Школенко продавав на користь громади нечисленні українські газети, які приходять до цього російського міста від доброзичливців, й серед них „За вільну Україну". Біля нього стояла скарбничка для пожертв, які при загальній біді не були щедрими.

Концерт був великим і цікавим, тому що артисти українського походження посідають помітне місце в театральному житті міста, а й самодіяльних виконавців було чимало.

На завершення хор автономії під керуванням професора консерваторії Романовського з великою душевністю виконав "Реве та стогне...", а потім „Боже великий, єдиний". Співала уся заля і будинок сповнився величавої мелодії.

Текст і фото
Андрія Хмельковського

Скарбник автономії А. Школенко продавав українські газети

У залі було багато гостей в народних вишиванках

ПОЛІТИЧНИЙ ФОРУМ ЧИТАЧІВ

Банк, військо, спорт – досягнення нової держави

Позитивні враження від перебування в Україні

Михайло Ґоян

Коли я ходив вулицями Києва і придивлявся, які зміни відбулися в столиці, то помічав доброго господаря, який любить це вічне місто, а тому з кожним днем воно стає красивішим. Побачивши всі столиці Европи і багато міст поза нею, я завжди стверджую, що наша столиця – найкраще місто не тільки в Европі, але і в світі. Багато можна б критикувати і нарікати, але це не розв'язує проблем. Нам треба більше рішучости, більше принципових людей, яких, на жаль, дуже мало в керівництві. Більшість не дбає про державу, а навпаки, приділяє більше уваги своїм власним інтересам, а тому дуже тяжко йде наша Україна дорогою незалежности.

Проте і в діяльності державних структур є багато позитивних зрушень. Візьмемо за приклад Національний банк України, який не тільки успішно провів грошову реформу, а й запровадив випуск ювілейних і пам'ятних монет, орденів і медалів. Впродовж 1995–1998 років Національний банк України ввів у обіг 61 ювілейну і пам'ятну монету 45 найменувань. Отже, можемо говорити, що ми вже маємо певний досвід, і вітчизняна нумізматична колекція є яскравим свідченням і виявом його значущости. Зображені на сучасних монетах величні давньокиївські будівлі представляють світові історію Русі-України, а образи Богдана Хмельницького, Петра Могили, козака Мамая, Северина Наливайка, Дмитра Вишневецького (Байди) розповідають про українську державність, політику і культуру Козацької держави.

Україна відчутно вступила в третє тисячоліття. Треба визнати, що все ж таки було чимало зроблено за такий короткий час. Доказом цього є, що ми можемо робити добрі справи, як є на це воля. В столиці проходять великі зрушення. Київ відроджується після занепаду і нищення наших культурних надбань московською ордою через століття. Вона грабувала наші цінності, якими збагачувала музеї Московії, а те, що залишалося в Україні, було приречене на фізичне знищення, як, наприклад, Михайлівський золотоверхий собор. Але в 1998 році піднялися вгору його золоті бані.

Я мав цікаву зустріч з нашою Національною академією оборони України, до якої ми прибули, як делеґація, в складі Михайла Слабошпицького – виконавчого директора Ліґи меценатів України, Зірки Вітошинської – журналістки, головного редактора українсько-французького журналу „Калейдоскоп"; Юрія Гнаткевича – голови Київської „Просвіти"; Любові Самойленко – секретаря прес-центру Ліґи меценатів. Я теж був членом делеґації. Ви тільки вдумайтесь в цю назву – Національна академія наших українських Збройних Сил! Я гордий тим, що в нас є така велика інституція, яка мене окрилює, дає впевненість в захищености Вільної України.

Національна академія оборони України – єдиний навчальний заклад, який готує генералів і старшин оперативно-стратегічного рівня для служби в Генеральному штабі Збройних Сил, головних управліннях міністерств оборони, внутрішніх справ, Державному комітеті у справах охорони державного кордону, штабах. За час існування в академії захищені 10 докторських і понад 50 кандидатських дисертацій. Тут працюють 20 докторів наук та професорів, 122 кандидати наук та доценти, 6 членів галузевих академій наук. Дев'ять провідних спеціялістів та викладачів удостоєні почесних звань України, чотири нагороджені почесною відзнакою Президента України. Академія підтримує широкі наукові та навчально-методичні зв'язки з провідними військовими навчальними закладами багатьох країн світу. Але тут ще не вирішена проблема з вивченням української мови, а головне – не вистачає української літератури, спеціяльних технічних та художньо-історичних видань.

Начальник академії, генерал-лейтенант Віктор Палій має велике зобов'язання щодо назви Академії – Національна. З розмови з ним мені запам'ятався такий вислів: „Назва Національна – це висока честь для всіх нас. Крім форми, треба надати і зміст у цій назві". Якщо говорить це керівник академії, то я впевнений, що саме національну ідею він буде впроваджувати в академії.

Адміністрація академії приділяє особливе значення державній мові: викладання на катедрах проводиться державною мовою, спілкування в академії між собою теж державною мовою. Начальник академії розповів про цікавий засіб стягнень за вживання недержавної мови – написання офіцером реферату з історії – українською мовою.

Академія має проблеми, як фінансово-економічні, так і з викладацьким складом. Особливо бракує книжок. З 200-тисячного бібліотечного фонду тільки три відсотки книг – українською мовою. Тому я хочу звернутися з проханням до української спільноти про допомогу видання науково-технічної та історичної української літератури. Це буде вашим цінним вкладом в розбудову Українських Збройних Сил. Адреса академії: **03049, Київ – 49, Повітрофлотський проспект, 28.** Тел. 276-0074.

Я пишаюся тим, що був на зустрічі і мав нагоду познайомитися з видатними українськими спортсменами, братами Віталієм та Володимиром Кличками. Завдяки таким відомим на світовому рівні боксерам, Україна досягла значної слави.

Ці спортсмени заснували Міжнародний фонд сприяння розвитку спорту в Україні – „Спорт XX століття" і є його керівниками. Мета фонду – підтримка талановитих спортсменів, досвідчених тренерів. Брати Клички представляють Україну на різних громадсько-політичних заходах, таких, зокрема як акція „Нова Україна", що проходила в Бонні і мала за мету познайомити Німеччину із молодими музикантами, бізнесменами, політиками нової держави.

Ще хочу сповістити про чудове явище, яке сталося в Києві: в академічному ботанічному саду розквітла пальма, якій в цьому році виповнилося 200 років. Уявіть собі, скільки довелося їй пережити за ці два століття! Але вистояла, вижила та й ще розквітла. Хай це буде ознакою наших перемог на всіх ділянках великої праці, з якою ми входимо в нове тисячоліття.

Австралія

Збіг обставин чи провокація?

Євген Бачинський

Павло Лазаренко, голова українського уряду в 1996–97 роках, перебуваючи під вартою в Каліфорнії, опублікував в пресі заяву про те, що уряд Президента Л. Кучми в 1997 році позику Міжнародного Валютного Фонду в сумі 613 мільйонів долярів витратив на спекулятивні державні бонди, а 200 мільйонів долярів були вкладені на рахунки в банках Бельгії і Швайцарії особами з адміністрації Президента. Заява П. Лазаренка була опублікована у „Файненшел Таймс" 28 січня, а згодом і в інших газетах на заході. П. Лазаренко намагається дістати в США політичний притулок, тоді як Україна і Швайцарія домагаються від уряду США його повернення, оскільки він звинувачується у переливанні сотень мільйонів долярів в банк Швайцарії. Лазаренко шукає помочі серед конгресменів, а маючи добре оплачуваних правних оборонців, тягнутиме справу ще довший час. Напрошується запит: чому Лазаренко опублікував звинувачення на адресу уряду Л. Кучми саме тепер, а не раніше?

Відомо, що Президент Л. Кучма після виборів здійснив робочу візиту до Москви, Парижу і Вашингтону, де шукав фінансової допомоги та інвестицій приватного капіталу. В кінці січня Л. Кучма взяв участь в економічному форумі в Давосі, де він зустрівся з президентами держав, директорами фінансових інституцій, запрошуючи їх до інвестицій в українську економіку. Кореспонденти намагалися почути його пояснення з приводу опублікованої заяви П. Лазаренка. Президент Л. Кучма заперечив звинувачення як безпідставні. В ланцюгу тих подій 27 січня відбулася візита до Києва генерального секретаря НАТО Джорджа Робертсона, який висловив признання Україні за участь у збереженні миру в Европі, співпрацю в рамках програми „Партнерство заради миру" і про дальшу допомогу у реформуванні українських Збройних Сил.

Що ж тоді хотів осягнути Лазаренко, звинувачуючи Л. Кучму? Висловлені здогади в англомовній пресі кажуть, що Лазаренко хотів виграти на часі, оскільки швайцарський уряд намагається поставити його перед судом за незаконні трансакції сотень мільйонів долярів. Другою причиною вважають спробу викликати недовір'я до уряду Л. Кучми. Перший заступник директора фонду МВФ Стенлі Фішер на цій же конференції в Давосі сказав на запити кореспондентів, що до цього часу працівники МВФ не виявили зловживань фондом, який одержала Україна, але якщо така заява появилася, то міжнародний комітет її перевірить. Подібні звинувачення були спрямовані і проти В. Ющенка в травні 1999 році комуністами Верховної Ради. Комісія, створена Верховною Радою, цих звинувачень не підтвердила.

Звинувачень за час української незалежности було багато, преса охоче їх підхоплювала, хоча мовчала про те, що Україна першою відмовилася від ядерної зброї, від контракту про доставу турбін до атомової електростанції Ірану, здійснює ліберальну політику щодо етнічних меншин. Звинувачення П. Лазаренка спрямоване на ширення недовір'я щодо співпраці України і МВФ, коли Україна починає підніматися з економічної кризи, прискорює приватизацію і реформи державної адміністрації, сільського господарства і постачання енергії. З іншого боку, якщо П. Лазаренко хотів би своєю заявою допомогти Україні, тоді він спершу повинен би сам висповідатися перед народом за ті сотні мільйонів долярів на рахунках в чужих банках, вивезених з України, розповісти, чому він втік з України, коли треба було відповісти за свої вчинки, де дістав паспорт Панами, де після арешту узяв 3 мільйони долярів застави, придбав хату в Каліфорнії, щоб спокійно вигріватися над океаном. П. Лазаренко, колишній провідник уряду з перехідною економікою, в якій половина населення живе на грані бідности, заплатив за хату понад 6 мільйонів долярів. Б. Клінтон – президент найбагатшої держави світу, придбав хату за 1.5 мільйона долярів. Ціла афера, викликана П. Лазаренком, нагадує історію із злодієм, який втікає від погоні і кричить: „Ловіть злодія!". Брехня має два кінці і вдаряє по тому, хто послуговується нею. А люди, які скоїли злочини проти українського народу, мусять бути покарані, бо цього вимагає людська і державна справедливість.

Християни Обухова святкували разом

Останні події в українському парламенті вселяють надію на те, що не лише у керівництві Верховної Ради, а й у ставленні до Київського Патріярхату з боку держави відбуваються позитивні зміни. Віце-прем'єр з гуманітарних питань Микола Жулинський у вітальній промові з нагоди Нового року наголосив, що наша держава відбудується лише при умові існування в ній єдиної помісної Української Православної Церкви.

В Києві відбулась за участю всіх православних конфесій академія, присвячена 2000-літтю Різдва Христового. Президент Л. Кучма знову ж підкреслив ту саму думку, що й раніше віце-прем'єр. Будемо сподіватись, що ці напрямні нашого керівництва будуть послідовно втілюватись на практиці. Бо московська церква в Україні почуває себе безпечно і веде себе нахабно. Її попи буквально кидаються на тих людей, які хочуть чути Службу Божу українською мовою або прийняли хрещення в церквах Київського Патріярхату. Московські попи посилають прокльони і накликають „кару божу". Але Бог наш – справедливий і все бачить правильно. Аби лише згори пішла хвиля, а на місцях вона буде підхоплена – наше чиновництво чітко виконує вказівки згори. Таке визнання церков московського Патріярхату чужими в Україні нам дуже приємне, корисне!

Різдвяні свята принесли багато радости. Міська влада заініціювала проведення спільно всіма християнськими конфесіями концерту на Славу Божу. На початку концерту виступив заступник міського голови. Громада Київського Патріярхату відкрила концерт. Наших хористів було 27 осіб. Перед цим наш о. Юрій Ярема розповів присутнім про нашу громаду. Подякував усім, хто доклав зусиль і коштів у будівництво храму Божого.

Потім виступали баптисти, представники інших конфесій протестантів, римо-католики. Відмовилась від участи у святі лише „канонічна" московська Церква. Про УАПЦ у нас взагалі нічого не чути. Всі релігійні провідники дякували Богу і місцевій владі за таку гарну можливість спільної молитви з нагоди Великого свята. Ніхто й натяком не образив іншу конфесію, ніхто не висловився про „пріоритетність" своєї конфесії. Присутні активно й радісно реагували на всі виступи. Заля була переповнена. Такого концерту ще не знав наш Обухів! Отець Петро від римо-католиків зауважив, що навіть в Европі мало практикують подібні заходи, бо дуже тяжко звести докупи різні християнські конфесії – хоч вони між собою і не ворогують, але й близьких стосунків теж не мають. Наш Обухів виявився і в цьому піонером! Відгомін після концерту був гучним – заговорили всі, подобрішали, і висловлювали побажання, щоб в майбутньому провести щось подібне. Телебачення показало репортаж з цієї незвичайної події. Загалом – все пройшло дуже добре, при великому піднесенні. Я навіть і не сподівалась, дуже переживала, як все це сприйметься різними людьми. Але ідея поєднала всіх!

Напередодні Нового року ми розпочали заняття з дітками в суботній школі при нашій церкві. Ходить півтора десятка дітей, приходять навіть дорослі. Хочемо давати дітям широку культурно-освітню програму на основі Слова Божого – від історичних основ християнства, його канонів до біблійної теми в літературі, мистецтві, формування в дітях навичок красномовства, грамотного співу. Хочемо, щоб наші діти не почували себе хуторянами, а були високоосвіченими і культурними сучасними людьми. Це буде наша зміна.

Багато дітей приходить на Службу Божу в неділю, йдуть на сповідь і причастя. Молодих в нашій церкві багато. Це нас радує. І хоч у нас в церкві холодно, мерзнуть під час Літургії ніжки і ручки, але наші серця – гарячі. Коли бачиш, що твої намагання й праця не проходить марно, то це – найбільше задоволення, якого можна собі лише побажати! На Водохреща діти з садочка разом з вихователями вийшли до ставка освячувати святу водицю. Я цим діткам викладаю українознавство. Саме з таких діток можна виліпити все, аби лише вони, діти, потрапляли у добрі руки. Взагалі ж я працюю у трьох садочках, маю 8 груп, в яких в середньому є по 20–25 дітей.

До свята Андрія в Обухові відбувся благодійний концерт на користь дітей-сиріт міста. Проводила його жіноча рада. Таких дітей у нас більше тридцяти. Купили їм цукерки, подарунки. В майбутньому ми хочемо всіх дітей, яким матеріяльно скрутно, закріпити за підприємствами, бізнесменами, щоб вони опікувались конкретною сім'єю і самі бачили її потреби. Взагалі задумів маємо багато. У нас готується солідна книга-каталог в Інституті етнографії ім. Максима Рильського про творчість нашої землячки, майстра лозоплетіння зі світовим ім'ям Галини Кучер. Вона чи не єдина займається відродженням цього ремесла в Україні на високопрофесійній і науковій основі. Відомий на Київщині Василь Трубай вже випросив грошей у нашого міського голови на видання другого числа альманаху „Дівич-гора" з творами наших письменників-земляків для дітей.

Олена Артюшенко,
заступник голови міської Ради
м. Обухів, Київщина

Портрет, який намалював священик

В Інституті східньо-християнських студій ім. Андрія Шептицького, Канада, видано листівку з молитвою за прославу Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького.

Портрет Митрополита, вміщений на листівці, писаний архипресвітером Сергієм Кіндзерявим-Пастуховим років двадцять тому і тепер знаходиться в музеї Українського католицького університету в Римі. На портреті – образ розумної, мудрої людини, яку осяває віра в Бога, в майбутню Вільну Україну.

Портрет був замовлений і закуплений з художньої виставки картин о. Сергія.

Василь Барабаш,
Вест Бабилон, Н. Й.

Монастир у Гошеві на три чверті вже збудований

Згромадження Сестер Пресвятої Родини у Гошеві вже 9 років будує монастир, спираючись на допомогу з діяспори. Влада не повернула сестрам ні будівель, ні майна колишнього монастиря, тому 13 гошівських сестер живуть в хаті, яка вросла майже по вікна в землю і складається з двох маленьких кімнат і ще меншої кухні. В кімнаті, де міститься невеличкий вівтар і вся канцелярія, вночі сестри сплять на підлозі. Пощастило сестрам зустрінутися зі Зиновієм Красівським, котрий в перервах між арештами і в'язницями встигав вести наукову роботу, випускати підпільний журнал, гуртувати навколо себе відданих національній ідеї людей. Зиновій Красівський у 1991 році переконав керівника Болехівського лісокомбінату передати сестрам ділянку в Гошеві під будівництво монастиря. Настоятелька сестра Анатолія Дмитришин запитала у Красівського, як можна починати будову монастиря, маючи тільки 300 карбованців в касі. На це він рішуче заперечив: „Ви не маєте віри!". Так сталося чудо в Гошеві, де сестри почали будову монастиря. Завдяки невтомної праці сестри Анатолії Дмитришин будова триває поволі, але успішно. Монастир матиме 25 кімнат, готель на 9 кімнат, господарську частину, в котру входять стайні, стодоли, гаражі. Обсяг робіт виконано вже на три чверті і на їх завершення потрібні кошти.

Чеки прошу висилати на адресу: **Ukrainian Fraternal Federal Credit Union Account 792, Post Office Box 185, Boston, MA 02132-0185.**

Всім жертводавцям, що до сьогодні зложили свої пожертви, і всім, що ще зложать, сестри складають сердечну подяку. Віддячитися вони можуть тільки своїми молитвами. Справа, до якої ви прилучитеся, не помине до віку, бо вона є на Славу Божу. Господь поблагословить вас і вашу родину та покриє своєю опікою на многі і щасливі літа. Адже ж написано у Святому Письмі, що „хто чинить бідному добро, той Господеві позичає, а Він відплатить йому за добродійство".

Сестра-настоятелька Згромадження Сестер Пресвятої Родини в Гошеві Анатолія Дмитришин.

Д-р Іван Дідюк,
Бостон, Масс

Греко-католики Ґданську відбудовують церкву

На 1000-ліття м. Ґданську, на сороковому році греко-католицького душпастирства в цьому місті, наша парафія Покрови Пресвятої Богородиці отримала від Митрополита Ґданського Архиєпископа Тадеуша Гоцловського на руки Вроцлавсько-Ґданського Владики Теодора Майковича костел св. Вартоломея в центрі старовинного міста. Ми зраділи тій обставині, що з волі нашого Господа греко-католики нарешті набули визнання. Переданий нам храм вимагає ремонту. Потребують оновлення склепіння, стіни і долівки, потрібні гроші на пристосування святині до властивого східньому обрядові внутрішнього вистрою. Дуже просимо грошові пожертви надсилати на число нашого рахунку: **Parafia p.w.sw. Bartolomieja i Opieki NMP Obrzadku Greckokatolickiego w Gdansku, Zaulek sw. Bartolomieja, 1, 80-847 Gdansk, Polska, BIG-BG S.A. IV O/Gdansk, nr 10401211-676133-139-117.** Тел.: **(058)301-6696.** За пожертви заздалегідь складаємо вам велику подяку.

о. Йосип Улицький,
Церковна рада

ДОЛІ

Життя і сльози і любов

„Розуме мій байдужий,
Виручи мене хоч ти –
Над чим ти думаєш, друже?
– Хочу надію знайти..."

В. Симоненко

Саме ці рядки мого талановитого земляка спали на думку, коли пізнього зимового вечора слухала Гліба і згадувала нашу спільну юність. А наше життя вже вступило в осінню пору. Ми сидимо за обіднім столом, парує щойно зварена катопля, вабить нарізане сало, є й козацька горілка „Спотикач". В хаті затишно і тепло. І хочеться мені розповісти читачам „Свободи" про цю українську родину, якій доля дала нелегкі випробування, але вони їх витримали, знайшли сили вижити.

В невеличкому містечку Березані, близько Києва, Гліба Бондаренка шанували за чудовий баритон, високу струнку поставу. Коли він виводив „Рідна мати моя", то старенькі витирали сльозу, а дівчата завмирали чи то від пісні, чи від його карих очей. Недовго Гліб парубкував – поїхав до Чернівців, де згодом успішно закінчив музичне училище. Але любов до землі взяла верх над піснею. Він повернувся до села і працював агрономом. Спів у художній самодіяльності. В один з різдвяних вечорів зустрівся з Ніною і тут же попросив її стати дружиною. Вони народили і виростили двох дітей, тепер уже мають трійко онуків. Жили не розкішно, але мали господарство, обробляли город. Лихо підповзло повільно. Спочатку на біль у нозі Гліб не звертав уваги, а згодом було запізно щось робити. Довелося ампутувати ногу вище коліна. Скрута змусила перейти від батьків Глібових у дівоче житло дружини – одна кімната і сіни.

– Дякуємо Богові і друзям, – говорить Гліб. – Допомогли добудувати свій дім, провести опалення і воду. Але хвороба не залишила мене, і через кілька років ампутували і другу ногу. І таких як я, інвалідів з хвороби, які не мають від держави ніякої додаткової допомоги, у нашому містечку багато. От ми і вирішили створити спілку інвалідів і допомагати самі собі, а також самітнім старенькім, багатодітним сім'ям, хворим дітям, яких матері залишили ще в пологовому будинку і тепер сироти мешкають у дитячому будинку. Там звичайно, людяні, добрі жінки працюють, але уваги, тепла – замало. Потрібні ще й гроші, щоб нагодувати, одягти і лікувати цих дітей. Назвали ми нашу спілку „Надія", бо наші сподівання лише на людей, які нам допомагають. За їхні пожертви купуємо одяг, ліки, їжу. Часто буває, коли старенькім привозимо хліб, то дізнаємось, що ми – єдині, хто за кілька тижнів побували у цих людей. Живуть вони в жахливих умовах: у печі напалити нічим, електрику вимикають щодня, мати город ці люди не в змозі. Найважливіша і єдина проблема – це кошти, яких катастрофічно невистачає. Тих, що жертвують для бідних, немічних, калік, на жаль, дуже мало. Ось до Дня інваліда, який відзначається тепер в усьому світі, ми написали 92 листи-прохання до приватних банків, організацій, осіб, що займаються бізнесом в Києві. Але – жодної відповіді.

– Проте за минулий рік ваша спілка допомогла кільком людям придбати і полагодити протези, забезпечила їх ліками, привезла одягу і їжі на п'ять тисяч гривень. Звідки ці кошти?

– Є люди, які бажають залишитися невідомими, але жертвують гроші. Основні кошти і одяг надходять від двох організацій – Европейської армії спасіння і американського альянсу „Каунтерпарт". Їхні представництва є у Києві, ми з ними співпрацюємо. Зараз хочемо відкрити в себе цех пошиття одягу, і ці організації погоджуються розмістити тут свої замовлення. Але наша місцева бюрократія покищо вагається: а чи варто? Варто, бо це наші робочі місця, наш хліб, врештірешт – зайнятість. Декому важко зрозуміти, як важливо не бути одному на самоті зі своїм лихом, неміччю, як важливо спілкуватися з людьми і бути корисним суспільству. Адже ми всі були колись здоровими і працездатними людьми. Наша неміч – від хвороби, а багато з нас стали хворими на роботі. Тепер керівники наших колишніх організацій не мають не те, що грошей, а й доброго слова для своїх колишніх працівників. Візьмемо радгосп „Березанський", де працювала більшість членів нашої спілки. Я, як голова спілки, звертався до керівників радгоспу, але марно. Щоправда, є підтримка і допомога від місцевої влади, відділу соціального забезпечення. Голова міста Микола Шатило допоміг організувати вечір до Дня ветерана, де була сердечна розмова, обід, виставка творів самодіяльних художників, вишивальниць, а Дмитро Макаренко читав власні вірші. Для нас співали і грали учні школи мистецтв. Було так тепло і затишно на цьому вечорі! Але ж так не завжди. Чимало наших інвалідів – люди одинокі, які не мали сім'ї або втратили її. Вони приречені на самотність. Моє спасіння – це сім'я: дружина, діти, онуки. У кого немає сім'ї – нещасні втричі. Тепло домівки дає сили жити, вселяє надію, полегшує муки – фізичні і душевні. Нам, інвалідам, боляче, а нашим родинам болить удвічі: і тому, що бачать, як страждаємо ми, і тому, що не завжди можуть нам допомогти.

Ніна і Гліб Бондаренки з внуком Глібом.

– Гліб як був так і лишається всі ці 15 років, що пересувається в інвалідному візку, господарем в сім'ї, чоловіком і батьком, – говорить Ніна. – Його слово, порада важливі і потрібні нам. Він виконує чимало хатньої роботи, допомагає годувати свиней – це наш приробіток. Змайстрував невеличку коптильню, але ж маємо копчення для себе і людям не відмовляємо. Старреньке авто вже зовсім не їздило. Купили інший, теж не новий автомобіль, то Гліб власними руками весь його перебрав. Тепер наша маленька „Таврія" ліпше за будь-яке авто бігає. Так і живемо.

Розповідати про це нелегко, бачити важко, а пережити все це – потрібна мужність. Знаючи про це, Гліб і Ніна допомагають одиноким членам спілки, чим можуть, інколи діляться власними небагатими коштами, городиною, випічкою - на це Ніна майстриня. Усі одинокі, старенькі люди довкола виглядають її, чекаючи на лагідне слово і на... пиріжки.

Картопля в полумисках стигне... Пригадується юність, коли дівчат чарували голос і постать Гліба Бондаренка. З роками його врода не змарніла, а душа збагатилася любов'ю до сім'ї, до знедолених березанців.

Адреса Гліба Бондаренка: **м. Березань, Київської области, пров. Братський, 9.**

Світлана Глаз,
м. Березань, Київська область

Незрозумілі метаморфози...

(Закінчення зі стор. 5)

ють, щоб захищати державу та атрибути державності. І чи по-державному стверджувати, що російськомовна книга конкурентноспроможніша, оскільки більшість населення до неї звикло? Адже і звикло воно тому, що його послідовно до цього спонукали. Тому й купують російську книгу, що, по-перше, немає аналогічної продукції українською мовою, а по-друге, маємо засилля в Україні видрукованої в Російській Федерації книжкової продукції, набагато дешевшої, оскільки вона звільнена від оподаткування. На жаль, шановний академік і державник говорив, як із чужих уст. Читаєш це інтерв'ю, і не покидає тебе відчуття, що український вищий чиновник говорить комусь на догоду, а не висловлює власні міркування. А журналісти підкидають ще одне провокаційне запитання: чому не читаються існуючі україномовні газети?

Микола Жулинський заковтує й цю українофобську наживку: "Стиль і характер мислення багатьох україномовних газет полягає у звичайній констатації: це – добре, а це – погано; це наше рідне, а це – чуже і т.п. Мислення, діялоґу в них, на жаль, мало. Крім того, мене, як і багатьох читачів, дратує їхній "критичний реалізм"; безкінечний плач і т.п."

Ну що сказати на такий вияв самоприниження та меншовартісности? Ну як ще краще можна потішити українофобів з російськомовної газети, яка не раз підсовувала своєму неперебірливому читачеві антиукраїнські міти?

Та невже Микола Жулинський не знає правди – чому зменшуються наклади української періодики? Невже йому невідомо, що в пересічного українця на хліб коштів не вистачає, а не те що на газету? Невже для нього секрет великий, ким фінансується російськомовна преса і для чого? І чому віце-прем'єр відносить до негативу те, що українська преса має критичний патос (бо ж болить їй те, до чого доведено українську справу!), і чітко пише, що погано, а що добре, що чуже, а що своє рідне? Та за це їй вклонитися треба. Зрештою, він сам друкувався і друкується в українських виданнях, – а стиль і характер мислення газети прямо залежить від стилю і мислення її автури.

Боляче про це писати: у цьому інтерв'ю сьогоднішній Микола Жулинський зовсім не схожий на колишнього, який, що й казати, чимало зробив для України. Тепер же, задкуючи від української справи (доброхіть чи під тиском – суті не змінює), він не тільки підрубує корінь, на якому зростав його власний патріотизм, а й сіє песимізм і зневіру у багатьох своїх прихильників та всіх українських патріотів, які покладали на нього такі великі надії.

Згадуване інтерв'ю за можливою шкодою для української справи можна прирівняти до давньої заяви Президента Л.Кучми про доцільність мати дві державні мови, яке тоді було сприйняте на місцях як сигнал до згортання в управлінських структурах вживання української мови.

Так не хочеться дати верх зневірі й розчаруванню, тому ті, хто хоче втримати віру у добрі зміни, чіпляються за соломинку: може, журналісти з русскоязичной ґазети свідомо перекрутили чи спеціяльно спотворили віце-прем'єра при перекладі, якщо він відповідав українською на поставлені запитання?

Однак, минуло більше тижня, але спростування від Миколи Жулинського не було оприлюднено в засобах масової інформації. Тому кожен ладен по-своєму трактувати, м'яко кажучи, неукраїнські за суттю висловлювання українського віце-прем'єра.

Віталій Карпенко

ІМЕНА В ІСТОРІЇ

Не „отєчества", а України вірний син

До 150-річчя С. Подолинського

В Україні навесні 1999 року створено Наукове товариство ім. Сергія Подолинського (НТП). Ініціятором його створення став відомий український письменник, мислитель і правозахисник, лавреат Державної премії України ім. Тараса Шевченка Микола Руденко.

У липні 2000 року виповнюється 150 років з дня народження Сергія Подолинського (1850-1891) – видатного українського вченого, громадського і політичного діяча, фундатора еколого-економічного вчення, засновника новітньої школи в українській та світовій науці. Його життя і творчість свого часу досліджував Михайло Грушевський, який сказав, що С. Подолинський „заслужив собі одне з найпочесніших місць в історії нашого духовного життя". Дослідженню творчости Подолинського приділили багато уваги й сучасні видатні науковці, серед яких І. Мешко, А. Пашук, доктор історії Роман Сербин (Канада), доктори економічних наук Людмила Корнійчук, Степан Злупко, доктор історичних наук Олена Апанович і, особливо, Микола Руденко, який творчо розвинув ідеї С. Подолинського у своїх працях „Економічні монологи", „Шлях до хаосу", „Енергія прогресу" та інших.

Народився Сергій Подолинський 1850 року в селі Ярославка, Звенигородського повіту, Київської губернії, у дворянській родині. У 1871 році закінчив Київський університет ім. св. Володимира, де навчався на фізико-математичному факультеті. Особливу увагу він приділяв природничим наукам. По закінченні університету С. Подолинський вивчав медицину в Парижі та Цюріху, а також у Бреславі (тепер Вроцлав), де у 1876 році захистив докторську дисертацію. Брав активну участь у політичному житті української та російської еміґрації. У Парижі співпрацював з П. Лавровим, який видавав журнал „Вперед", а через посередництво останнього восени 1872 року в Лондоні познайомився з Карлом Марксом та Фрідріхом Енґельсом.

У Відні 1875 року вийшли перші праці С. Подолинського „Парова машина" та „Про бідність", у яких автор порушив проблеми економії в суспільстві. Обидві брошури вийшли українською мовою й були заборонені в Австрії та Росії.

У 1879 році в Женеві вийшла книга С. Подолинського „Життя і здоров'я людей в Україні". Це була перша в українській літературі наукова праця на тему індивідуальної та суспільної гігієни, яку високо оцінили науковці Заходу. Крім природознавства і медицини, доктор С. Подолинський досліджував різні галузі суспільного життя, писав статті до журналу „Вперед", співпрацював з Михайлом Драгомановим у виданні часопису „Громада".

Наступна книга С. Подолинського, "Ремесла і фабрики в Україні", вийшла в Женеві 1880 року. В ній автор ґрунтовно досліджує проблеми економічного розвитку України. Науковці того часу називали цю книгу „першим українським підручником з політичної економії". Цензура царської Росії заборонила й цю книгу. Того ж року в Петербурзі, в журналі „Слово" російською мовою було надруковано одну з найвизначніших праць Подолинського під назвою „Праця людини та її відношення до розподілу енергії". У наступні три роки ця праця вийшла двічі французькою, двічі німецькою та один раз італійською мовами.

В СССР ім'я Подолинського замовчували. Та сьогодні науковці Росії про нього заговорили відкрито, називають Подолинського геніяльним ученим і „сином отєчества".

С. Подолинський став відомий світовій науці як енциклопедично освічений і талановитий науковець, геніяльний мислитель, засновник новітньої національної та світової наукової школи, автор унікального вчення, котре до цього часу не поціновано належним чином в Україні та у світі. Суть учення С. Подолинського полягає в тому, що він уперше в історії світової економічної думки заклав основи нового підходу до питань розвитку суспільства за допомогою нагромадження, розподілу, збереження і використання сонячної енерґії.

Будучи великим патріотом України, С. Подолинський фінансував українську видавничу діяльність. Його коштом у Женеві вийшов „Кобзар" і книга Панаса Мирного „Хіба ревуть воли, як ясла повні?".

Російський цар заборонив батькам Сергія Подолинського посилати синові гроші. Матеріяльна скрута, складні родинні обставини та переслідування з боку царської влади підірвали здоров'я вченого. На прохання батьків, цар дозволив перевезти важко хворого сина на батьківщину, але попередив, що в разі одужання він має постати перед судом. У 30-річному віці, а саме 30 червня 1891 року, українського генія не стало. Його могила в Києві перебуває в занедбаному стані.

Наукові дослідження С. Подолинського високо цінував засновник Української Академії Наук В. Вернадський.

Як видатний учений, громадський і політичний діяч, фундатор еколого-економічного вчення, засновник новітньої школи в сучасній національній та світовій науці, С. Подолинський заслуговує на те, щоб його ім'я було належно пошановним, а ідеї – творчо розвинуті українською та світовою наукою.

Товариство ім. Сергія Подолинського в Києві намагається знайти фотографію Подолинського (в Україні її немає!), щоб з нагоди 150-річного ювілею, що відбудеться в липні 2000 року, випустити ювілейну монету та поштову марку. Плянується також цього року провести міжнародну конференцію.

Якщо хтось із читачів знає, де можна дістати фото С. Подолинського, просимо повідомити на адресу: **Микола Руденко, вул. Богдана Хмельницького 68, кв.24, Київ, 01030, Ukraine.**

Раїса Руденко,
м. Київ

Давно було...

(Закінчення зі стор. 11)

– Наміряй моєму похресникові добрий шмат на хороших ґрунтах, – каже граф. – Завтра привези камінь на підмурок, будівельний ліс, залізо на дах.

Гетьман, приголомшений щастям, не надякується. А. Ржевуський сів у коляску й покликав Василя:

– Будеш будуватися, майстрам треба платить.

Вийняв гаман, видобув з нього грошей і Гетьманові дав. А дива цього вечора тривали. За якусь часину до обійстя Гетьманів економ привіз пакунки – то графиня передала харчі, крам на пелюшки та інше для Михайлика.

Оселю Василь Гетьман поставив, як дзвін – простору й міцну – вона й досі є. Михайло виростив трьох дочок, всі вони здобули вищу освіту. Часто Михайло Васильович тепло відгукується про свого хрещеного графа Адама Ржевуського.

В. Чернега,
директор філії Житомирського
агротехнічного комплексу
с. Верхівня, Житомирська область

ЗВІДУСІЛЬ

Пенсіонери – найбільш численна група в Румунії

Румунські пенсіонери складають найчисленнішу соціяльну верству населення, яка на 1.3 мільйона перевищує число працюючих громадян у державі. За оцінками оглядачів, пенсіонери в Румунії могли б перемогти на цьогорічних виборах. Досвід показує, що люди старшого віку голосують набагато активніше, ніж молодь. Ось чому політичні партії намагаються загравати з пенсіонерами.

Проблеми російської економіки

Фундаментальні проблеми російської економіки мають структурний характер. Лише успішне проведення необхідних структурних реформ може створити основу для майбутнього впевненого зростання. Таку думку висловлено в доповіді про стан і перспективи російської економіки, опублікованій паризькою штаб-квартирою Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР). Доповідь була підготовлена експертами ОЕСР зі сприянням фахівців з міністерства економіки.

У Чечні повстанці продовжують чинити опір

Бойовики чинять запеклий опір федеральним силам у районах населених пунктів Комсомольське, Улус-Керт і Сельментаузен на півдні Чечні. Як повідомив журналістам помічник президента РФ Сергій Ястржембський, бойові дії в цих районах ведуться вже упродовж тижня. "Значна частина Комсомольського знаходиться в руках федеральних сил, – сказав Сергій Ястржембський. - Зараз проводиться акція знищення бойовиків, які залишилися ".

У Середземному морі постійно будуть кораблі Росії

Військово-морська фльота Росії збирається у цьому році послати в Середземне море багатоцільову ударну групу військових кораблів. Про це повідомили в прес-службі ВМФ Росії. Передбачається включити до складу групи десять кораблів, у тому числі важкий авіянесучий крейсер "Адмирал флота Кузнецов" і атомний підводний човен. За оцінкою прес-служби, Росія на періодичній основі здійснюватиме присутність свого ВМФ у Середземному морі. Постійно тут перебуватимуть розвідувальні кораблі.

Спроба облетіти Землю на повітряній кулі не вдалася

Чергова спроба облетіти Землю на повітряній кулі завершилася невдачею. 36-річний американець Кевін Уліяссі здійснив посадку в М'янмі (колишня Бірма), приблизно за 500 кілометрів км, на північ від столиці Янгон. Як повідомили офіційні представники шукача пригод, місцева влада, з якою зв'язався уряд США, знайшла повітряну кулю та її пілота. Сміливий повітроплавець живий і здоровий. Стартувавши 22 лютого біля міста Рокфорд (штат Іллиной), Уліяссі пролетів загалом на кулі, названій ним на честь дружини "Джей Рене", 21,160 кілометрів.

Під небом Америки б'ють українські джерела

Це було два роки тому. Тоді моїй співрозмовниці, вчителеві-методистові, відмінникові освіти України Марії Байді випала щаслива нагода побувати в Америці, де її оточили увагою і піклуванням члени великої української громади. Відтоді й полонило Марію непереборне бажання привезти до Америки обдарованих дітей з Білої Церкви.

Під небом Америки б'ють
українські джерела,
Така в них цілюща,
така живодайна вода.
Духовна Вітчизна –
незнищена, горда, весела
Із-за океану у душу нам всім погляда.

– Я обов'язково покажу нашим дітям Америку! Америку добрих, щирих, сердечних українців, Америку українського мистецтва і української духовности.

Ми сиділи з нею в моїй кімнаті за столом, заваленим фотографіями, листами, листівками, газетами, сувенірами з Америки. Вона розповідала – вже котру годину, ще і ще раз про свої враження.

– Я познайомлю їх з Марією Шулик. Ось у кого оптимізм б'є невгамовним джерелом! Хоча доля була до цієї мужньої жінки така неласкава... А родина Ковалів! Які це прекрасні люди, скільки вони мені допомогли!

І знову спогади. Про незабутній вечір в Українському Селі, про нових знайомих українців, чиї щирість і відвертість проклали шлях до її серця.

– А наша мова... В їхніх вустах вона така ніжна, співуча і природна.

І знову – про багатогранність діяльности української діяспори, про благодійний Фонд „Допомога дітям", про життя української молоді, про добровольців з американським пашпортом і українським серцем.

– Я обіцяла привезти їм наших дітей...

...Це було два роки тому. Відверто кажучи, я скептично поставилась до її задумів. Організувати подорож школярів Білої Церкви за океан не вдавалося навіть найдосвідченішим організаторам туристської справи. А тут – простий собі педагог... Але я погано знала Марію Байду. Два роки – листи, факси, телеграми, телефонні розмови. Марія читала „Свободу", зустрічалась із земляками, які приїздили в Україну, налагодила зв'язки з Українським конгресовим комітетом і його головою д-ром Аскольдом Лозинським... Всього не перекажеш!

А в Білій Церкві невгамовна мрійниця відвідувала всі дитячі концерти, фестивалі, конкурси, відбираючи потенційних кандидатів на поїздку до Америки. Залучала фахівців до готування тематичних програм, літературно-музичних, танцювальних композицій, виготовлення необхідного реквізиту, репетицій із дітьми.

Запрошення з Америки було вибухом. Запрошувалась група творчо обдарованих дітей з Білої Церкви, разом з їхнім керівником, аж на два літніх місяці! По крупинках збирали матеріяли про життя Білої Церкви, про досягнення і біди своїх земляків, а головне – про хід будівництва дитячої лікарні, якої так потребували уражені радіяцією діти, і відкриття якої відтягувалось надовго через нестачу коштів. Саме збір коштів на добудову дитячої лікарні був тією конкретною, благородною метою, яка об'єднувала новостворений дитячий мистецький колектив та його керівника Марію Байду. Але до поїздки належало пройти тернистий шлях оформлення виїзних документів. Скажу лише, що в посольстві Америки Марія побувала 9 разів! І ще скажу, що добрих людей на цьому світі все ж більше, ніж байдужих. І такими добрими людьми, що допомогли вирішити питання поїздки, виявились голова Відділу УККА в Дітройті Борис Потапенко та голова Світового конгресу українців Аскольд Лозинський. Отже 11 липня 1999 року з летовища Бориспіль група білоцерківських дітей вилетіла до Америки.

Розповідає учасник поїздки, керівник мистецької групи **Володимир Байда**:

– Коли ми приземлилися у Нью-Йорку, одразу потрапили в обійми представників Українського конґресового комітету – Тамари Галло та Юлії Стефанишин. Ми навіть не могли уявити, якою турботою, увагою, піклуванням будемо оточені на американській землі...

Кілька слів про Володимира Байду, взятих із статті **Луки Костелини** „Всі ми діти твої, Україно" („Національьна трибуна", 19 вересня 1999 року).

„Згадаймо ще одну особу, а це сина пані Марії Байди – Володимира, він знає Америку, бо раніше провів один рік на університеті в Кентакі. Сьогодні він – аспірант в Київському університеті, в ділянці агрономічного менаджменту. Він приїхав, щоб допомогти виконавцям за сценою, а основне – він є водієм мінівену і возить групу по Америці, а там, де є потреба, виконує обов'язки перекладача".

Із спогадів **Лесі Розвозчик**:

– Ми були стомлені, розгублені, приголомшені, коли зійшли з літака. Але одразу нас повезли автобусом в Елленвілл (штат Нью-Йорк), у виховно-відпочинковий табір СУМ-у. Нам стало затишно і радісно: стільки привітних посмішок, потисків рук, вітань, сердечних слів.

Запис, зроблений в таборовому журналі СУМ-у **Оксаною Дроздовською,** учасницею мистецької групи з Білої Церкви:

„Я приємно вражена тим, що кожен сумівець піклується про долю України!"

В таборі дітьми опікувались сумівці під керівництвом Христі Кобилецької. Знаменною подією став приїзд до табору голови УККА Аскольда Лозинського з усією родиною. Його присутність на прем'єрі концерту юних митців з Білої Церкви засвідчила велика увагу до приїзду українських гостей.

Про рівень концертних виступів дітвори свідчать численні повідомлення в українських газетах.

З газети „Свобода":

„Концерт 12 дітей під керівництвом їхньої директорки Марії Байди викликав не лише зворушення, але й захоплення слухачів... Чи не найбільшу бурю оплесків викликала повна чуття і вмілости гра дванадцятилітнього скрипаля Дмитра Демидова, а також художня гімнастика Юлі Кашуби, спів і рецитація Наталії Щербань. Годі згадати в короткій статті поіменно всіх учасників цього концерту, але усі вони талановиті та на свій вік професійні." (Ольга Кузьмович, „Мамо, я жити бажаю")

„18 липня до Вільмінґтону прибуло 12 дітей з українських земель, вражених чорнобильською бідою. Вони дали концерт „Діти – дітям". Розповідь про наслідки Чорнобильської катастрофи зрозуміли навіть ті, хто по-українськи навіть не говорить. Діти гарно танцювали, співали, грали на музичних інструментах і деклямували. Ті діти призначили прихід з їхньої подорожі на будову дитячого відділу в Білій Церкві, де є багато молоді, що хворіє з наслідків Чорнобильської катастрофи" (Ірина Столяр, „Концерт у Вільмінґтоні")

З газети „Америка":

„Ви є ота молода Україна. Ідіть у світ широкий, несіть нашу пісню, нашу мову, сум Чорнобиля та радість вільної України. Щоб світ почув і про наші трагедії, і про нашу славу..." (Михайло Якубовський)

У Глен-Спеї наша група потрапила на фестиваль української молоді. Там виступали молоді співаки з багатьох країн світу. Українських дітей запросили на сцену. Свідченням їх успішного виступу була буря оплесків, захоплені вигуки, висока оцінка професіоналів.

Зі спогадів **Юлі Ткаченко**:

– Мені надовго запам'ятається перебування в СУМівському таборі „Холодний Яр". Уявляєте – буяння дерев і трав повністю відтворює нашу українську природу! Такий собі маленький шматочок України із сріблястою росою і пахучими чорнобривцями. Там відпочивали діти з Америки і Канади, ми з ними швидко познайомилися і потоваришували.

Зі спогадів **Володимира Байди**:

– Чіткій організації наших мистецьких виступів у 12 штатах сприяла копітка, вагома робота Софії Радіо, Ірени Столяр, Павла Бандрівського, Юрія Дармограя, Михайла Ковальчина, Соні Семанишин, Тараса Пишимухи, Ореста Бараника, Миколи Мегетя, Ліди Врублевської. Не можна не згадати нашу гостину в родині колишнього білоцерківця Валерія Ковальчука. Він і його дружина Наталка ніби розстелили перед нашими дітьми казкову скатертину-самобранку. А скільки було проспівано пісень, перегорнуто сторінок приємних спогадів. В цій сім'ї живе український дух, квітне любов до батьківської землі, до українського мистецтва, діти виховуються на ідеалах рідного народу. Хочу висловити щиру вдячність 156 родинам, в яких ми гостювали, де були оточені увагою, де відчули родинне тепло і затишок. Ми побували в українських школах, мали нагоду бути учасниками конференції викладачів української мови, виступати перед ними. А які приємні спогади залишились у всіх нас від зустрічей у меріях, у кредитівках „Самопоміч" та „Будучність". На звуки української пісні, передзвін струн бандури збиралися всі працівники, захоплено сприймали виступи наших дітей, прагнули висловити почуття вдячности, обдаровували юних митців.

Зі спогадів **Максима Марценюка**:

– В Америці ми мали нагоду проживати в українських сім'ях. Я відчував себе там так, ніби був у себе вдома, в колі своїх рідних. Господарі такі привітні, веселі, поспішали задовольнити всі мої бажання. А ще – багато розпитували мене про Україну, про наше життя. Вони великі оптимісти і вірять, що наша держава незабаром буде однією із провідних в Европі.

(Закінчення на стор. 19)

Під небом Америки...

(Закінчення зі стор. 18)

Чорнобильська трагедія жагучим болем озвалася в серцях української діяспори. Зі сльозами на очах, із глибокими душевними переживаннями сприймали глядачі літературно-музичну композицію „Моя земле ти очі, повні сліз". Про щиру готовність американців допомогти дітям України свідчать ті суми грошових внесків, які робилися на кожному з концертів.

Зі спогадів **Сашка Діденка**:

– Після концерту до нас підходило багато людей, дякували нам, обнімали, пригортали до себе, висловлювали жаль і співчуття. Ми були оточені такою любов'ю, добротою, увагою! Люди вносили гроші, хто скільки міг, бажаючи, щоб дитяча лікарня була швидше добудована, і щоб діти в Білій Церкві і в усій Україні росли здоровими, щасливими, справжніми патріотами своєї держави.

Від концертної діяльности юних білоцерківців було зібрано кошти в сумі 47,214 дол. У Нью-Йорку відкрито спеціяльний банківський рахунок для пожертвувань на добудову дитячої лікарні в місті Біла Церква. Для тих, кого зацікавить номер банківського рахунку, повідомляємо номери телефонів в Нью-Йорку: **212-228-6840 або 212-228-6841** цільовим призначенням –**на добудову дитячої лікарні.**

З газети „Національна трибуна" (26 вересня, два тижні по від'їзду дітей):

„Матеріяльний успіх, що супроводив виступи ансамблю „Діти – дітям" по З'єднаних Стейтах Америки, дає надію, що шпиталь у Білій Церкві буде добудований і що в ньому буде потрібне обладнання, а самі діти ансамблю з вірою та надією йтимуть у краще майбутнє своєї Батьківщини – України". (Мирослава Ласовська-Крук. „Віра у краще завтра")

Розповідає **Юрій Розвозчик**, батько Лесі Розвозчик:

– Український конґресовий комітет повністю оплатив кожному учаснику поїздки вартість усієї подорожі, медичне страхування, квитки на літак. По приїзді дітей в Україну, в Білу Церкву, у нас відбулися батьківські збори, де йшла мова про враження від поїздки, про чуйних, сердечних людей Америки, про концертну діяльність мистецької групи. Керівник групи Марія Байда відзвітувалася про отримані дітьми кошти.

Розповідає **Єлизавета Богородська**, головний лікар дитячої лікарні з Білої Церкви:

– До нашої лікарні приїздило багато гостей з Франції, Німеччини. Обдивлялися недобудовані корпуси, співчували нам, бідкалися разом із нами, обіцяли допомогти. І на цьому все закінчувалось. А кошти, зібрані американською діяспорою, – це справжня відчутна допомога нашим хворим білоцерківським дітям. Плекаємо надію, що незабаром нові корпуси лікарні стануть до ладу, і хвороба відступить від багатьох наших маленьких пацієнтів. Щиро дякуємо заокеанським друзям від імені усіх матерів, їх дітей, від усіх жителів Білої Церкви. Хай воздасться вам за вашу доброту, людяність, милосердя, щирі патріотичні почуття.

Розповідає **Марія Байда:**

– На жаль, я не маю змоги назвати прізвища всіх тих доброчинців, які зробили нашу поїздку цікавою, змістовною, результативною. Адже в Америці нами опікувались близько двох тисяч людей! Всім їм низький уклін і наші найщиріші вітання.

Ми сидимо з нею у моїй кімнаті за столом, заваленим фотографіями, листами, листівками, газетами, сувенірами з Америки. Вона схвильовано розповідає. Марія Байда здійснила свою заповітну мрію – показала білоцерківським дітям Америку, де живуть прекрасні люди з американським пашпортом і душею щирих українців.

Віра Гутник,
директор Центру творчости дітей та юнацтва „Соняшник" м. Біла Церква.

* * *

Я мав приємність одержати цікавого листа від Марії Байди із Білої Церкви, яка поборола всі труднощі і приїхала до нас із талановитими діточками із Білої Церкви.

Марія Байда не може навіть перелічити прізвища усіх тих доброчинців, що зробили побут дітей в Америці цікавим і змістовним, зокрема 156 родин, в яких перебували діточки, оточені увагою та піклуванням. Виступи відбулись завдяки вагомій роботі і сумлінності Дарії Сопко, Євгена Палки та інших.

Марія додає, що на цьому світі більше людей добрих, ніж байдужих. Такими добрими людьми, що допомогли юним приїхати до Америки, були голова УККА в Дітройті Борис Потапенко та голова Світового Конґресу Українців Аскольд Лозинський, а також Тамара Галло та Юлія Стефанишин з УККА, які із променями доброти зустріли їх в Нью-Йорку на летовищі.

Віра Гутник зробила добру прислугу, коли записала враження дітей, їх керівників і батьків в Україні щодо концертів „Діти – дітям", поділилась своїми записами з нами. Адже ми рідко довідуємося про те, з якими споминами повертаються в Україну виконавці після виступів в Америці.

Коли я читав листа від Марії Байди, то пригадав молодих артистів з України, які зупинялись на кілька годин у нас у хаті, в Мавнт Проспекті, що біля Чикаго, в дорозі до СУМівського табору в Барабу, що в штаті Вісконсин, де діти провели кілька чудових днів відпочинку. Повертаючись до Дітройту, вони знову побували у нас. Як цікаво було дивитись на цих життєрадісних діток! Це був цвіт України, її майбутність! Чи приїдуть вони ще колись до нас?

Лука Костелина

Щоб уникнути ошуканства

В деяких газетах в Україні була надрукована інформація про „Goral International Inc.", компанію, яка ніби допомагає бажаючим в Україні поїхати на заробітки в США за порівняно невеликі кошти і досить швидко оформляє візи і забезпечує легальне працевлаштування та надає інші послуги вже після прибуття до Америки. Як було написано в газетах, ця фірма леґалізована у Вашінґтоні в Українському посольстві за №14042 і вже працює близько 8 років у цьому напрямі. Якщо редакція має достовірну інформацію щодо згаданої вище компанії та її діяльности, або має можливість з'ясувати це, то прошу опублікувати. Це була б дуже корисна інформація і допомогла б врятувати чимало людей в Україні від ошуканства.

Як відомо, сьогодні розвелося чимало фірм-аферистів, які користуючись скрутним становищем в Україні, пропонують послуги з працевлаштування в багатьох країнах світу, в т. ч. і в США, обдурюють людей, наживаючи при цьому значний капітал.

З повагою,

Ірина Данів,
Ель Пасо, Тексас

Від редакції: *Як повідомив нам консул Посольства України у США Костянтин Кудрик, відповідальний за леґалізацію документів, фірма „Goral International Inc", як і ніяка інша фірма, в посольстві не зареєстрована – це не входить у сферу діяльности цієї інституції. Посольство не має ніякої інформації про згадану фірму.*

Друкуючи листа І. Данів, сподіваємось, що читачі, що мають як гіркий так і позитивний досвід спілкування з подібними фірмами, розкажуть про це на сторінках „Свободи". Бо проблеми, заторкнуті І. Данів, справді актуальні.

Дім для сиріт

В листопаді минулого року в Харкові я познайомився з Богданом Богославським. Коли він 14-річним повірив в Бога, батьки поставили хлопця перед вибором: ми або церква. Богдан вибрав Ісуса Христа. Відтоді він не тільки сам став сиротою, а і пройнявся співчуттям до інших сиріт. На вулицях Харкова ми з ним бачили багатьох дітей, які просять подати на хліб. Потім Богдан повів мене до дитячого інтернату, де діти були нагодовані і одягнені, навчені молитвам і співу. Вони охоче розповідали про зміни в своєму житті. Такі сиротинці при державній біді організовують приватні особи. Я теж зростав сиротою, ледве не загинув в таборі смерти Бухенвальд, тому співчуваю цій справі.

11 грудня в Харкові відбулась зустріч організаторів дитячих сиротинців, учасники якої домовилися вважати сиротами усіх дітей, які не знають, де їхні батьки, або мають батьків, позбавлених батьківських прав. Було вирішено відкривати при церквах малі сиротинці на 10-20 дітей, залучати до цього віруючих усіх конфесій. Я можу надати зацікавленим допомоги у цій справі повний текст цього рішення.

Богдан Богославський має тепер право забирати дітей з вулиці, але йому бракує коштів на їхнє утримання. Я видав книжку „Втеча з Бухенвальду", дохід від якої передаю сиротам України, маю касети з розповідями і співом сиріт. Сподіваюся на доброзичливців, які прилучаться до справи допомоги сиротам. Адреса сиротинця „Віфзаїда": **Богдан і Алла Богославські, Михайло і Людмила Циганкови, пров. Ризький, м. Харків 61000.** Тел. **696-743, 660-631.** Пожертви можна надсилати до **Joseph Mission Corporation „Orphans Found", P.O.307, Ithaca, NY 14851.** Тел./факс **(607) 844-3536.** Моя адреса: **Grigoriy Zinchenko, 800 S. Plain St., Apt. 1306, Ithaca, NY 14850.** Тел. **(607) 273-1330.**

Григорій Зінченко,
член місії „Orphans Found"
Ітака, Н.Й.

ЗВІДУСІЛЬ

Проведено опитування в Польщі, Угорщині і Чехії

Дві третини громадян Польщі і дві третини громадян Угорщини задоволені тим, що їхні країни приєдналися до НАТО. У той же час в Чехії лише половина громадян задоволена вступом країни в альянс. Такого висновку дійшли три інститути опитування громадської думки - ТАРКІ (Угорщина), ЦБОС (Польща) та ІЖЖМ (Чехія). Вони провели в трьох країнах в один і той же час соціологічне дослідження і у Варшаві оприлюднили його результати.

Американський Сенат остерігає Путіна

98 сенаторів США звернилуся до в.о. президента Росії В. Путіна з листом, в якому закликали його виступити проти релігійної нетерпимості в своїй країні. Сенатори стривожені також посиленням антисемітизму на всеросійському і місцевому рівнях. Особливо активні в цих проявах комуністи і, зокрема, депутати Думи від цієї партії. „Антисемітизм в Росії не повинен стати знаряддям боротьби за владу", – пишуть сенатори.

Катастрофа літака під Москвою

Російський літак Як-40 впав у четвер минулого тижня після злету з московського летовища Шереметєво. У ньому летіли до Києва президент фірми „Нефтяной альянс" Зія Бажаєв і відомий журналіст Артем Боровик, видавець газети і телепрограми „Цілком таємно". Усі дев'ять осіб, які перебували в літаку, загинули.

Китай, Маляйзія і Таїлянд є наркокур'єрами

Найбільшими ринками героїни в Азії залишаються Китай, Маляйзія і Таїлянд, ці ж країни часто використовуються наркокур'єрами для пересилання наркотиків до інших країн Східної і Південно-Східної Азії, Північної Америки й Океанії. Про це йдеться у представленій в Пекіні доповіді за 1999 рік Міжнародної програми ООН з контролі над наркотичними засобами. Представник Міжнародної програми ООН зі занепокоєнням відзначив швидке завоювання наркоринку Узбекистану, Азербайджану, Таджикистану і ряду інших країн колишнього СССР дешевими наркотиками афганського походження.

Статеві взаємини у космосі

Російська космонавтка Світлана Савицька першою в світі мала статеві взаємини на навколоземній орбіті. У 1982 році під час лету на космічному кораблі „Союз 7" вона мала статевий контакт принаймні з одним з чотирьох учасників експедиції. Через 14 років цей досвід повторили американські астронавти, які у 1996 році виконали завдання з випробування статевих позицій в умовах невагомости і відібрали чотири найбільш прийнятні. Ці експерименти розглядаються як частина підготувань до тривалих позаземних летів.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

КОЛОНКА ПОЕЗІЇ

„Уже не човни, а „Боїнґи"...

У 2000-му році щиро бажаю „Свободі" наснаги і нових творчих успіхів! Завжди з задоволенням читаю вашу газету, яку до мене періодично надсилають друзі. Подобається оновлене видання, власна чітка позиція редакції.

Відгукуючись на ваші матеріяли про „четверту хвилю", надсилаю деякі свої поезії.

Тетяна Добко,
Київ, 10 січня 2000 р.

Четверта хвиля

Українській еміґрації

Насувається хвиля четверта...
Доля, доленька, доля подерта –
Набирає оберти хвиля четверта.
Знов доведені люди до відчаю
Знедолений край залишають,
Уже не човни, а „Боїнги"
Валізи у небо здіймають.
З подивом третя хвиля
Побратимів своїх зустріча:
„Як ви можете, зараз же вільне,
Зовсім інакше у вас життя,
Як ви можете зараз тікати,
Ви повинні неньку плекати,
Україну нову будувати,
А не ціни на працю збивати".
Погляд зверхній і різні поради,
Як жити, як існувати,
Як місце під сонцем зайняти.
– Я не хочу вашого хліба
І приниження досить вже пити
Ми ж не зовсім уже пропащі,
І не гірші, і не ледащі.
Тільки от дозволили, щоб нас
Ошукали і обібрали,
З волі зробили неволю,
Тепер „маєм те, що маєм"
І... поволі терпець втрачаєм.

***

– Чи є у нас з тобою Батьківщина? –
Питає син у батька, син пита.
– Невже оця розграблена країна
Це наша Україна молода?
Яка нещасна і беззахисна дитина,
Якщо у тата про таке пита.
– Так, сину, ця напівжива країна –
Це наша Україна, це вона,
Все ті ж лани, степи і верби,
І посивілий вже Дніпро
Понуро сірі води верне
І вимирає знов село...
Прості обличчя і похмурі,
Та і нема чому радіть,
Вже вкотре їм скрутили дулю
І кажуть: трішки потерпіть.
Одначе, це твоя країна,
Твої лани, степи і кручі...
Хліб житній тут, вода смачніша,
Хоч люди злиднями замучені,
Але нема за них добріших.
Синочку, наша це країна,
І будь господарем на ній,
У нас чудова Батьківщина...
Як проженемо крадіїв.

Довідка про автора

***Тетяна Добко** – бібліограф, бібліотекознавець. Народилася 23 липня 1959 року в м. Києві. Закінчила Київський державний інститут культури, за фахом бібліотек-бібліограф. Кандидат історичних наук. Автор понад 40 наукових праць з питань довідково-бібліографічного, бібліотечно-інформаційного обслуговування, бібліографічних покажчиків. Автор книги поезій „Непрохане кохання".*

Стипендії ім. Марусі Яворської – талановитим музикантам

З Оттави повідомляють, що Фонд „Стипендії ім. Марусі Яворської", яким відає Оттавський університет, виділить у 2000 році принаймні дві стипендії до 5,000 канадських долярів талановитим студентам з України та Канади, які вивчають музику на рівні магістерії, аспірантури і докторантури.

Фонд заснований на кошти Марусі Яворської – прихильниці музики, піяністки і віолончелістки, яка 40 років викладала виконавчу майстерність. Кандидати повинні бути зареєстровані у визнаних музичних програмах у Канаді, в Україні або в інших країнах і рекомендуватись на отримання цієї стипендії своїми музичними закладами. У шкільному 1999–2000 році стипендію вартістю 5,000 канадських долярів отримала молода піяністка Наталі Лепін на продовження студій в музичній консерваторії Пібоди в університеті ім. Джонса Гопкінса. Другу стипендію вартістю 5,000 канадських долярів надано Стефанії Чау, яка на рівні аспірантури проходитиме програму з виконанням майстерности піяністки та музичної літератури в Школі музики ім. Істмана в Рочестерському університеті.

Кожний музичний заклад може подати кандидатуру одного студента чи студентки до 30 квітня 2000 року, з відповідними супровідними документами, в які входять: офіційна анкета, автобіографія, запис трьох робіт на авдіоплівці, завірені копії залікової книжки або виписки з екзаменаційної відомости та рекомендаційні листи.

Для отримання докладнішої інформації щодо фонду „Стипендії ім. Марусі Яворської" та анкети просимо звертатися до: **Awards Office, University of Ottawa 115 Séraphin–Marion Ottawa, Ontario K1N 6N5, Canada, телефон: (613) 562-5800 (внутрішній 1459), e-пошта: grdaward@uottawa.ca**

Маруся Яворська

НОВІ ВИДАННЯ

Повстанці не чекали в покорі

Постійним кореспондентом „Свободи" в Україні став молодий письменник, головний редактор часопису „Бористен" з Дніпропетровського Фідель Сухоніс. А тепер він та його журнал виступили ще й в ролі видавця діяспорної літератури, випустивши в світ історичну повість Володимира Васькова з часів визвольної боротьби ОУН-УПА „Повстанець „Шугай". Ця подія має певне символічне значення: в Україні не тільки настали часи друкування творів авторів з діяспори, яких ще так недавно й згадувати заборонялося, а й усе частіше з'являються книги, присвячені тематиці, теж донедавна забороненій.

Мабуть, з цієї причини повість має дві передмови – одну написав голова Об'єднання вояків і приятелів Другої дивізії УНА Іван Буртик, другу – видавець Фідель Сухоніс. Обидва згідно оцінюють книжку як символ пам'яті і пошани, вдаючись до публіцистичних роздумів з цього приводу. Магістр Іван Буртик закликає читанням таких творів ширити правду про українських вояків серед населення, усе ще одурманеного комуністичною пропагандою, другий автор закликає прочитати повість навіть тих, хто має інший, ніж автор книжки, погляд на повстанську боротьбу УПА.

Володимир Васьків обрав за сюжет повісті грудень 1945 року, коли на західню Україну було перекинуто з Німеччини численні з'єднання Червоної армії, які разом з НКВД почали масовану боротьбу проти УПА. З прибуттям червоних вояків в селах почався жорстокий терор, супроводжуваний пияцтвом карателів, грабунками і знущаннями. В одному з районів організатором такого терору став майор державної безпеки Борзов. Йому протистояли повстанці, серед яких були не тільки українці, а й кубанський козак „Стєнька", представники інших народів.

Головна постать повісті – сотник „Шугай", який походив з Наддніпрянщини і до вступу в УПА був майором Червоної армії. Добре знаючи статутні порядки супротивного війська і, головне, психологію його вояків, „Шугай" одна за одною проводив блискучі акції, які викликали лють Борзова. Повстанці мали добру розвідку, яка спиралася на допомогу населення. Їхній боротьбі співчували й окремі співробітники Борзова, зокрема лейтенант Сученко. У ворожому гнізді працювала також розвідниця Оксана. На маючи сили впоратися з повстанцями у збройних сутичках, майор Борзов вдався до послуг спеціяльного агента НКВД. Ворог, здавалося б, добився успіху: партизанська розвідка знешкоджена, сотник „Шугай" в нерівному бою загинув. Але симпатії читача залишаються з переможеними, тому що правда – на боці українських вояків. Кожному зрозуміло, що тільки перевага в силі і підступність принесли карателям успіх, проте успіх цей – тимчасовий. І остаточна перемога повстанців полягає хоча б в тому, що минули десятиліття і їхній подвиг увічнений в повісті, а недруг згинув у неславі.

Частина накладу нової повісті надіслана з „Бористену" до США і охочі можуть замовити книжку, надіславши авторові чек на 10 долярів: **Wolodymyr Waskiv, 635 Evergreen Pkwy, Union, NJ 07083.**

Сто книжок автор вирішив подарувати українському війську, щоб молодь прочитала про боротьбу батьків. Разом з книжками з Дніпропетровського надіслали повідомлення про те, що за книжкою буде підготовлено театральну виставу. Повість і справді дуже надається для постановки в театрі чи в кіно: вона динамічна, виразна, має привабливий сюжет і цікаві персонажі.

* * *

В дніпропетровському музеї „Літературне Придніпров'я" відбулась презентація книжки Володимира Васькова „Повстанець „Шугай", яку провели головний редактор часопису „Бористен" Фідель Сухоніс, художник Василь Хворост, поетка Любов Овсяникова і режисер Володимир Боровников. Учасники вечора схвально сприйняли книжку заокеанського письменника.

Кость Левчук

***Володимир Васьків.** Повстанець „Шугай". Видання журналу „Бористен". Дніпропетровське, 1999. 124 стор. з іл.*

Вийшла монографія про В. Жилу

У видавництві „Лілея" в Тернополі появилася 300-сторінкова монографія Петра Сороки під назвою „Володимир Жила: життя і творчість". Шість розділів цієї праці охоплюють деталі життя та творчости відомого нашого літературознавця та критика, знаходимо також бібліографію наукових праць самого В. Жили. Обкладинку до книги зробив відомий в українській громаді художник Володислав Клех.

В. Жила, до речі, довголітній постійний дописувач до „Свободи", широко відомий як у діяспорі, так і в Україні своїми літературознавчими та історично-політичними писаннями. Присвячена йому монографія, що появилася з приводу 80-річчя вченого, стане для багатьох читачів джерелом для пізнання цілого ряду відомих з літератури та політичного життя постатей, як також джерелом точних інформацій про героя монографії. Це особливо важливе для читачів з батьківщини, тому що відкриває ще одну сторінку невідомої їм досі історії української спільноти, а передусім її культурних здобутків.

В. Жила своїми численними працями і статтями приніс велику користь науці, зокрема історії і літературі. Йому належить зредагування та видання збірника „Збаражчина" у двох томах, як також численних досліджень з мовознавства, порівняльного літературознавства та роздумів на релігійні теми. Діяпазон його зацікавлення дуже широкий – і це добре передає монографія, прикрашена ще і численними світлинами з його альбомів. Крім усього він є автором двох книжок німецькою мовою і численних публікацій в роки його наукової праці в університетах Канади та США.

Книга-монографія розрахована на широке коло читачів, її можна придбати за ціну 20 дол. з пересилкою, пишучи на адресу: **W. Zyla, 5220 29th St. Lubbock, Texas 79407-3510.**

О. К.

ШАНОВНІ АВТОРИ "СВОБОДИ", щоб Ваш допис вийшов швидше і щоб уникнути помилок у написанні прізвищ та інших назв, просимо подавати своє число телефону. Це дозволить редакторам вияснити незрозумілі місця у Вашій статті (особливо, коли вона написана від руки), не витрачаючи часу на листування.

РІДШАЮТЬ РЯДИ ВИДАТНИХ ЛЮДЕЙ...

На свіжу могилу св. п. Дарії Гординської-Каранович

Із сумом спостерігаємо, як проріджуються ряди покоління українських поселенців, що прибули до Америки після Другої світової війни. За Божими і природними законами ґенерація щирих патріотів, релігійних, культурних діячів, науковців, мистців відходить на заслужений спочинок. На вічний спочинок попрощала українсько-американська громада визначну піяністку, корифея музичної культури України, президента Українського Музичного Інституту США – св. п. Дарію Каранович, яка упокоїлася 9 грудня 1999 року в Ірвінґтоні, Нью-Джерзі.

Народилася вона 8 жовтня 1909 року в Коломиї, у національно свідомій родині гімназійного професора Ярослава Гординського і матері з Бирчаків. Вже з дитячих літ покійна Дарія виявляла любов до музики, яка стала ціллю її життя. Коли родина переїхала до Львова, музична освіта молодої Дарії проходила під керівництвом відомого піяніста-віртуоза Василя Барвінського. Його учнем у ті самі часи був юний Роман Шухевич, пізніше легендарний командир Української Повстанської Армії.

Закінчивши Музичний Інститут Лисенка у Львові, Дарія Гординська продовжує музичні студії у Відні у світової слави вчителів. Там же зустріла свого майбутнього життєвого друга Богдана Карановича, доктора хемії, з яким одружилася 1930 року. Проживаючи в Австрії, Дарія Каранович розгорнула піяністичну діяльність, в концертних залях Відня, Лінцу, Зальцбурґу виконуючи світову клясику: Баха, Брамса, Бетговена, Шопена та знайомлячи світ з творами українських композиторів Л. Ревуцького, В. Косенка, С. Людкевича, Н. Нижанківського, М. Колесси й особливо улюбленого її вчителя В. Барвінського.

1950 року подружжя Карановичів прибуло до Америки, де поселилися в стейті Нью-Джерзі, в м. Ірвінґтоні. Дарія Каранович відразу включилася в українське громадське життя, стала членом Союзу Українок Америки, викладачем в Українському Музичному Інституті, членом багатьох американських музичних товариств, а згодом президентом УМІ в США.

Кляса її учнів постійно зростала, вона була чудовим музичним педагогом. Учні її здобували перші місця в музичних американських змаганнях. З учнів Дарія Каранович вийшли професійні музики, відомі в американському музичному світі. Як президент УМІ, покійна Д. Каранович брала участь в конференціях музичних вчителів, річних з'їздах відділів УМІ, виступала з показовими музичними лекціями для молодих вчителів – завжди уважна, привітна, доброзичлива до молоді, тактовна.

На дев'ятдесятому році свого життя відвідала Україну. Музичний Львів вітав свою славну Доню горою квітів, концертами в її честь. Під час зустрічей із студентами Львівської консерваторії демонструвала твори незабутнього вчителя Василя Барвінського, творчість якого була заборонена совєтською владою.

На схилі свого віку додала покійна ще одну квітку до вінка добрих діл свого життя, прийнявши в свій гостинний дім молоду співачку-зірку кольоратурного звучання і даючи її материнську опіку.

З відходом у вічність св. п. Дарії Гординської-Каранович українська громада втратила славетну піяністку, великого педагога та благородну людину.

Оксана Луцька

Музична молитва в пам'ять Дарії Каранович

Це була рідкісна, глибоко зворушлива імпреза, організована у пам'ять незабутньої учительки музики і піяністки Дарії Гординської-Каранович. До особливої святковости та набожного настрою причинилося ще й те, що концерт відбувся в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, де покійна не лише була довгими роками парафіянкою, але не один раз допомагала своїм музичним знанням та грою. Як добре було почути, що саме для цієї своєї церкви вона залишила концертове піяно, що тепер буде служити Богові та цілій громаді.

Церкву вщерть виповнили звеличники та учні покійної, їх число дійшло до 600 осіб. Щоправда, знайшлися й такі, що ніяк не хотіли погодитися із влаштуванням концерту, хоч би й знаменитого, у Господньому храмі, але такий звичай вже давно прийнятий в чужих церквах, а коли тут він був в пам'ять славної парафіянки та ще й закінчений „молитвою" з опери „Запорожець за Дунаєм", то не можна уважати цей спосіб вшанування покійної за невластивий.

З великим зворушенням передавали музику усі виконавці, а програма була відповідно дібрана. Спів Олександри Грабової, прибраної доні покійної, Олега Чмира та Романа Цимбали, бандуристок Олі Стащишин, віртуозна гра на піяно Володимира Винницького і однієї з кращих випускниць школи Д. Каранович – Лариси Крупи звучали в акустичній церковній залі особливо гарно та достойно, а завершення її славним „Владико неба і землі" понесло не лише до престола молитву співаків, але усіх присутніх на цьому вийнятковому вшануванні сл. п. Дарії Гординської-Каранович. Вони ішли в парі із словами поета Богдана-Ігоря Антонича, що ними закінчила свій

О. Грабова і Р. Цимбала у дуеті з опери Верді „Ля Травіята".
Фото: Д. Юрчук

привіт Діяна Юрчук, в якому особливо підкреслювала цю гармонію, яку находила „Тета Дарка" як у музиці, так і в житті.

„Закінчений вже спів
Уже струна не грає
Несказаних цих слів
Хай серце доспіває..."

Усі серця присутніх учасників концерту, що знали Дарію Гординську-Каранович, доспівували пісню земного буття незабутньої для них усіх людини, родинної „тети" і невтомної піяністки з постійним радісним усміхом на обличчі. Теплі слова пароха УКЦ св. Івана Хрестителя в Нюарку о. Богдана Лукія, ЧНІ, були відповідним завершенням вшанування пам'яті людини, що ціле своє довге життя несла усміх, тепло і добро.

О. Кузьмович

Захоплення штабу...

(Закінчення зі стор. 1)

глібську було перекрито міліцією. Співробітникам секретаріяту ЦК КПУ вдалося залишити приміщення.

Представники "Самостійної України" викинули з вікон листівки, в яких від імені гурту української молоді "Самостійна Україна" міститься звернення до українців. У ньому, зокрема, наголошувалося, що Україна перебуває в небезпеці, оскільки державна влада нехтує своїм конституційним обов'язком захистити державу та народ від злочинних посягань Компартії. Крім того, зазначається у зверненні, своєю акцією "Самостійна Україна" має на меті також привернути увагу України та світу до невідкладної необхідности деколонізації нашої держави. Спроби людей, які спостерігали за подіями, пов'язаними із захопленням офісу КПУ, виконати гимн України наштовхнулися на активний опір міліції. Свої дії працівники міліції пояснили тим, що виконання гимну підігріває непотрібні пристрасті. Серед осіб, що спостерігали за подіями, були представники київської міської організації КУНу. Зокрема, голова цієї організації, депутат ВР минулого скликання Євген Лупаков назвав дії міліції неподобством, а акцію молоді, що захопила будівлю ЦК КПУ, – прикладом того, як необхідно відстоювати інтереси України.

Близько півночі з четверга на п'ятницю, 10 березня, після тривалих переговорів з групою правих депутатів і одним з помічників прем'єр-міністра Володимиром Цибульком, активісти "Самостійної України" здалися представникам правоохоронних органів. Вік екстремістів – від 19 до 24 років. За словами праворадикалів, вони готові постати перед судом, оскільки сподіваються, що цей процес переросте в суд над Компартією. Київська прокуратура за фактом захоплення штаб-квартири комуністів порушила кримінальну справу.

Членів "Самостійної України" було доставлено у Подільське райуправління міліції Києва. Начальник прес-центру Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в м.Києві Олександер Зарубицький повідомив, що учасників інциденту допитували слідчі міліції. Згодом їм було пред'явлено звинувачення в насильному захопленні будівлі і завданні тілесних ушкоджень.

Звинувачення пред'явлене за статтями 187-5 Кримінального кодексу України (насильницьке захоплення будівель), за яким передбачається покарання у вигляді позбавлення волі терміном до 5 років або виправних робіт терміном до 2 років, і 190-ою, частина 2 (завдання тілесних ушкоджень), що передбачає покарання у вигляді позбавлення волі до 2 років або виправні роботи терміном до 3 років. Перед будівлею ЦК КПУ представники комуністів розповсюджують листівки з відозвою "До громадян України!", в яких захоплення приміщення ЦК КПУ називається "продовженням антикомуністичної істерії, яка почалася з президентських виборів". "Народ України знає, що саме комуністи захищають соціяльні ґарантії і свободи трудящих. Фашизм не пройде!", – наголошувалося в листівці.

Єдина жінка серед учасників акції захоплення приміщення ЦК КПУ Наталія Німчинова оголосила голодування у слідчому ізоляторі Подільського райвідділу міліції. Як повідомив на прес-конференції голова київської організації Руху Олександер Чорноволенко, Н. Німчинова є студенткою Інституту декоративно-прикладного мистецтва, член НРУ. Він не виключив, що учасники акції протесту можуть вдатися і до інших кроків.

Як зазначив О. Чорноволенко, який брав участь у переговорах під час облоги приміщення ЦК КПУ, в розмові на високому рівні йому сказали, що в діях захоплювачів будівлі немає складу злочину і пообіцяли, що до ранку їх відпустять, якщо ті залишать приміщення, однак цього не сталося. За словами провідника київського Руху, навіть якщо його ошукали високопосадові особи, для нього найважливішим є те, що учасники акції залишилися живими.

ДОВІДКА

10 лютого, 2000 рік. У Верховній Раді зареєстровано законопроєкт "Про заборону діяльности Компартії України". Авторами законопроєкту є переважно народні депутати з фракції НРУ(У)

11 лютого, 2000 рік. Парлямент не вправі ухвалювати закон про заборону Компартії України, оскільки заборона на діяльність тієї чи іншої партії є компетенцією суду, заявив УНІАН лідер КПУ та її фракції у парляменті Петро Симоненко, коментуючи внесений групою народних депутатів на розгляд парляментом законопроєкт про заборону діяльности Компартії.

11 лютого, 2000 рік. Усунений з поста спікера О. Ткаченко "не бачить абсолютно ніяких підстав для заборони діяльности Компартії".

17 березня, 1999 рік. На думку експрезидента України Л. Кравчука, укази президії Верховної Ради України "Про тимчасове припинення діяльности Компартії України" та "Про заборону діяльності Компартії України" відповідно від 26 і 30 серпня 1991 року були конституційними. На думку народного депутата України Івана Плюща, який у 1991 році був першим заступником голови ВР, в часи Радянського Союзу не існувало такої партії, як Компартія України – "це був великий обман, існувала лише Комуністична партія Радянського Союзу". Як вважає І. Плющ, сьогодні "не може існувати партія неіснуючої держави".

45 відс. опитаних підтримують акцію правих радикалів

КИЇВ.– Відповідаючи на запитання: "Як Ви ставитеся до захоплення будинку ЦК КПУ в Києві членами угруповання "Самостійна Україна"?, поставлене на веб-сторінці УНІАН (www.unian.net), 44.7 відсотка її відвідувачів повідомили, що ставляться позитивно, оскільки "комунізм треба викорінювати рішуче"; 22.7 відс. дотримуються прямо протилежної думки – "з обуренням і тривогою", оскільки "такі акції свідчать, що на Україну насувається фашизм". Ще 27.7 відс. неґативно ставлених не згодні з методами боротьби: "Такі дії тільки на шкоду". Відповідь: "Байдуже" дали 5.3 відс. На український варіянт опитування надійшло 49 відс. відповідей на підтримку і 17 відс. – з прогнозуванням фашизму, тоді як на інших мовних варіянтах ця пропорція протилежна: на російському – 8 відс. "за" і 58 "проти", на англійському – 33 відс. "за" і 67 "проти". В опитуванні, крім українських, взяли участь Інтернет-користувачі із США, Мексики, Швеції, Бельгії, Голландії, Литви, Польщі, Росії, Хорватії, Ізраїлю, Великобританії, Нової Зеляндії та Японії.

(УНІАН)

В УКРАЇНІ

Віталій Кличко – з рингу до науки

Представниця Спорткомітету України увінчує шапочкою голову чемпіона світу з боксу (за версією WBO – Всесвітньої боксерської організації) Віталія Кличка після захисту ним кандидатської дисертації в університеті фізичної культури ввечорі у вівторок, 29 лютого 2000 року в Києві. Тема дисертації "Бокс: методика визначення здібностей боксерів в системі многоетапного спортивного відбору".

Путівку на Олімпіяду отримав борець із Сум

СУМИ. – Путівку на Олімпійські ігри в Сіднеї першим серед спортсменів Сумщини виборов майстер спорту України міжнародного клясу, борець із Сум Давид Бічінашвілі. На всесвітньому передолімпійському турнірі з вільної боротьби у Японії він посів перше місце і отримав золоту медалю у своїй ваговій категорії.

Давид - вихованець приватного спортивного клубу "Олімпієць", який майже десять років діє в обласному центрі. Він учасник багатьох спортивних змагань високого рівня, срібний і бронзовий призер чемпіонату Европи.

Шахіст з Полтави був першим у Швайцарії

ПОЛТАВА. – Результатом, якого не зміг передбачити жоден фахівець, завершився міжнародний шаховий турнір у швайцарському місті Лозанні. Одразу три його учасники - полтавець Володимир Слюсар, німець Гергардт Шіллер і швед Свен Юхансон набрали однакову кількість очок. Однаковою виявилася у них також кількість перемог білими і чорними фігурами, а всі нічиї припали якраз на ті матчі, що були зіграні саме між ними. Такий незбагненний, рідкісний випадок став причиною того, що переможця популярних змагань оголошено не було.

Турнірові передували напружені відбіркові матчі за листуванням. За їх підсумками у фінальній частині в Лозанні вже віч-на-віч зустрілися за шаховими дошками найсильніші. Перед відкриттям фіналу серед фаворитів змагань спеціялісти називали й українця Володимира Слюсаря. Він досить несподівано увірвався до кола іменитих, зламавши опір сильних шахістів зі Франції та Німеччини, яких вважали фаворитами. Підтвердив свій кляс український шахіст і в Лозанні. Він почав з переконливої перемоги і невдовзі став одноосібним лідером. Залишався Володимир Слюсар на цій позиції до четвертого туру. В подальшому Свен Юхансон і Герхардт Шіллер його наздогнали. Однак і за цієї рівноваги шанси Володимира на остаточну перемогу розцінювалися як найвагоміші. В останній грі він мав переможну позицію. Та здали наприкінці нерви, довелося погодитися на нічию, яка й зробила сенсацію, не дозволивши визначити переможця.

Тепер організаторам льозанського турніру доведеться призначати дату проведення додаткових зустрічей між українсько-шведсько-німецькою трійкою фіналістів. Ці змагання відбудуться через три-чотири місяці.

Валерій Лобановський очолив збірну України з футболу

КИЇВ. – Валерій Лобановський після зустрічі з президентом Федерації футболу України Валерієм Пустовойтенком погодився очолити національну збірну України з футболу,

Оскільки на останньому засіданні виконком Федерації одноголосно дав згоду на призначення Валерія Лобановського старшим тренером, то питання з призначенням вирішилося автоматично.

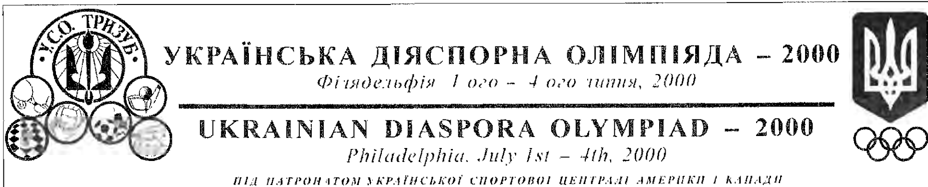
Валерій Пустовойтенко і Валерій Лобановський в ході більш як годинної розмови докладно і зацікавлено обговорили всі пункти представленої спеціялістами програми. Як сказав Валерій Пустовойтенко, Федерація футболу з 1 березня уклала контракт на два роки з Валерієм Лобановським і робитиме все, аби створити належні умови для функціонування національної збірної команди з футболу.

Під час зустрічі були узгоджені і кадрові питання головноготренерського штабу, який зараз формується. Валерій Лобановський пообіцяв оприлюднити свою програму, її особливості та завдання найближчим часом, після того, як вона буде розглянута на засіданні виконкому Федерації футболу України. Товариські матчі зі збірнимикомандами Болгарії та Англії залишаються однією із складових підготовки національної збірної України до відбіркового циклу чемпіонату світу 2002 року.

Україна має шанс грати в гокей на Зимовій олімпіяді

ТАЛЛІН. – В естонській столиці відбулись відбіркові змагання Зимової олімпіяди-2002 з гокею. Тут зустрілися національні команди України, Естонії і Казахстану. За вислідом ігор до наступного етапу ввійшла Україна. В лютому 2001 року українські гокеїсти гратимуть в Ризі з командами Латвії, Австрії і Франції.

УНІАН

„Чорноморська Січ" буде учасником Олімпіяди

До Організаційного комітету Олімпіяди-2000 у Філядельфії почали надходити зголошення на участь у цій імпрезі. Першим висловило таке бажання УСВТ „Чорноморська Січ" з Нюарку, Н.Дж., від якого приїде на ігри понад 70 спортовців. Вони змагатимуться з семи вправ спорту – копаного м'яча, видбиванки, тенісу, плавання, шахів, легкої атлетики і гольфу. УСВТ „Ч. Січ" буде єдиним українським спортовим осередком, який втретє братиме участь в Українській спортовій олімпіяді.

У першій з них, що відбулася у вересні 1936 року, „Січовики" змагалися в кількох видах спорту і здобули дружинову бронзову медалю з плавання. На другій Олімпіяді спортовці „Ч. Січі" змагалися з семи видів спорту, в яких здобули 18 золотих, 17 срібних і 11 бронзових медалів. В кінцевій підсумковій табелі тієї Олімпіяди УСВТ „Ч. Січ" із 46 зайняло друге місце.

В минулому 1999 році УСВТ „Ч. Січ" відзначило своє 75-річчя. З цієї нагоди Т-во організувало турніри і змагання, в яких „січові" спортовці здобули гарні осяги. З нагоди ювілею було видано книжку „Січовими шляхами", в якій подані усі важливіші факти з діяльности Т-ва.

Організаційний комітет вітає це перше зголошення і очікує на чергові з різних міст США і Канади.

Усі дороги ведуть до столиці українських олімпіяд – Філядельфії!

О. Твардовський

Як „Козаки" в гокей грають...

Українці в Америці грають у професійних спортивних клюбах, але не завжди при цьому признаються до українського походження. Тому варто знати, що в Нью-Йорку вже сім років існує український гокейовий клюб „Козаки". Гокеїсти змагаються в місцевій лізі „Sky Ring Adult Hockey".

Усі змагання відбуваються в Мангеттені, в спортовому комплексі „Челзі Пірс", на 23 вулиці, над рікою Гадсон. Всі гокеїсти – любителі цього виду спорту. На жаль, змагання починаються дуже пізно – об 11:30 вечора. Дружину „Козаки" організував д-р медицини Артур Григорович, який є також її активним гравцем. Він вкладає багато часу, праці і фінансів, щоб „Козаки" грали і виглядали якнайкраще, є душею і мотором цілої дружини. „Козаки" змагаються в третій дивізії Ліги вже сім років, і перший раз в історії клюбу за сезон 1999-2000 року виграли чашу своєї дивізії. Ігри вони закінчили на другому місці серед 16 дружин.

Чаша, яку виграли „Козаки".

На фінальних змаганнях я з радістю побачив, що між багатьма прапорами клюбів був також український синьо-жовтий прапор. Українці грали добре, завзято, зі серцем і – перемогли. На гокейне поле вийшли д-р Артур Григорович, П. Струтинський, Б. Приймак, М. Хованський. Решта гравців – американці.

Спортовий комплекс, де відбуваються змагання, дуже гарний, тож варто його відвідати. Козаки мають три сезони в році, також мають ще одну дружину в четвертій дивізії, яку вони називають „Фарм Тім".

Юрій Струтинський,
Нью-Йорк

Дружина „Козаки". Д-р А. Григорович з чашею в руках – в центрі.

**УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!
І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ
ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ
БАТЬКО-СОЮЗ!**

Шевченкові дні...

(Закінчення зі стор. 13)

і далеко не пересічні погляди на різні аспекти творчости Кобзаря. Шкода тільки, що зливний дощ перешкодив численним учасникам, і лише жменька їх була присутньою на цьому науковому вечорі.

В неділю, 12 березня, погода не була перешкодою до участи в академії у честь Т. Шевченка, влаштованій організаціями великого Нью-Йорку. Заля Народного Дому була вщерть виповнена публікою, що зібралася, щоб вшанувати поета. І тут знову зустріла нас несподіванка – рідкісне виконання програми, що розпочалося „Заповітом", а не кінчалася ним, як ми це звикли переживати. І також не пересічною була доповідь д-ра Аскольда Лозинського, президента УККА і СКУ, який дбайливо опрацював тему „Шевченко в совєтськім реалізмі", подаючи цілий ряд прикладів змін у творах Кобзаря, як також інших доказів „совєтизації" і зникнення із обігу його славних поем, як наприклад „Чигирине, Чигирине", „Розрита могила" та інших, в яких була мова про Україну.

Закінчив доповідач свою цікаву доповідь бажанням, щоб Шевченко дав усім українцям хоч крихітку свого патріотизму і щоб в Україні Шевченко був справжнім Шевченком.

Музична програма академії була добре підсилена участю соліста Київської і Метрополітальної опери Володимира Гришка, що захопив публіку своїм голосом. Другою солісткою була відома зі своїх виступів солістка Львівської опери Любов Щибчик, обом солістам акомпаньювала Надія Блаєва. Алла Куцевич і Людмила Грабович переплели спів при бандурі із рецитацією та виконали на початку програми „Заповіт". Глибоко зворушливим було виконання двох поем Кобзаря народним артистом України Іваном Беднарським. Особливо вражало „Посланіє", яким закінчилася програма академії. Здавалося, немов устами Беднарського Шевченко говорив до публіки, до нас, що живемо тут, на чужій землі, та часто забуваємо про батьківщину. Здавалося, немов „Посланіє" було писане для нас, коли І. Беднарський з таким відчуттям немов питався усіх слухачів: „Нема на світі України, немає другого Дніпра; А ви претеся на чужину, шукати доброго добра?"... І це „Посланіє", що ми його стільки разів читали, чули та знали майже на пам'ять, звучало з уст Беднарського, немов почуте вперше.

Шевченкові дні в Нью-Йорку були тим разом в цілості інакше проведені, а тим дали можливість поглянути на нашого Кобзаря з інакшої точки зору. Вони залишать нам багато до думання.

О. Кузьмович

УАКРада підтримує...

(Закінчення зі стор. 6)

місцевими політиками Республіканської партії і робить заходи, щоб наладнати такі ж зв'язки з місцевими демократами.

Степан Максимюк з Вашінгтону доповів, що члени відділу активно допомагають у праці Вашінгтонського бюра УАКР, яке діє на громадських засадах. Зокрема влаштовують такі імпрези, як недавній виступ керівника видавництва „Смолоскип" у Києві Осипа Зінкевича. На квітень заплянувано виступи харківського театру "Арабески" у Вашінгтоні.

Референт освітніх справ Оксана Бакум повідомила, що комісія, яку вона очолює, виготовляє щорічні іспити з української мови для школярів штату Нью-Йорк. Учням, які успішно здали такий іспит, школи зараховують знання чужоземної мови. (УАКР покриває частину коштів цієї комісії.)

Ігор Ґавдяк, президент УАКР, у своєму звіті докладно розповів про однорічну діяльність Коаліції "Екшен Юкрейн" в якій досі, крім УАКР, співпрацюють Фундація Україна-США і Українська Федерація Америки, та яка пропагує українські питання у Конґресі США. Він згадав, зокрема, що коаліція вже наступного тижня плянує зустріч керівників Конгресового Українського Кокусу з новим амбасадором України Костянтином Грищенком.

Крім того, І. Ґавдяк інформував, що представники УАКРади беруть участь у частих інформаційних зустрічах з офіційними особами Державного департаменту, Агенції міжнародного розвитку (USAID) та Білого Дому.

Р.Л. Хомяк

ЦЕ ЦІКАВО

У кого міцне здоров'я?

Ще до народження дівчатка життєздатніші, ніж хлопчики. Після хвороби жінки також швидше стають на ноги: якщо вони лежать у лікарні, то в середньому – 24 дні, в той час як чоловіки – 28. Вони менше користуються лікарняними і, як свідчить дослідження, проведене в Англії, не ходять на роботу через хворобу 7 днів, а чоловіки – 12 днів на рік. І нарешті, жінки живуть на 7 років довше.

Хто швидше може чомусь навчитися?

Немовлята жіночої статі швидше відвикають від грудей. Дівчатка на два місяці раніше за хлопчиків починають ходити. Вони швидше оволодівають мистецтвом зав'язування шнурків на черевиках. У той час, як 80 відсотків дівчаток у три роки уже досить гарно розмовляють, то хлопчикам потрібен для опанування мовою ще один рік. Дівчата починають раніше читати, і у них це краще виходить.

Хто краще керує автомобілем?

„Тільки самовбивці довіряють кермо жінці!" Цю сакраментальну фразу чоловікам краще забути. Европейські фірми з винайму автомобілів переконалися, що жінки поводяться за кермом обережніше й уважніше. Вони, як правило, не сідають за кермо у стані сп'яніння і менше спричиняють аварій з тяжкими наслідками. Правда, чоловіки набагато краще орієнтуються за мапою.

Хто здатний краще витримувати великі нервові навантаження?

Абсолютна перевага жінок спостерігається перш за все в стресових ситуаціях. Це доводять дослідження німецьких вчених з університету міста Трір. У чоловіків у екстремальних ситуаціях виробляється вдвічі більше стресових гормонів, ніж у жінок. Причому це стосується навіть таких сутуацій, коли необхідно вирішити більш-менш складну арифметичну задачу чи виголосити промову перед публікою.

Хто до якої роботи схильніший?

Хоча при складанні годинників з мікроскопічних деталей жінкам немає рівних і вони легше просувають нитку у найменше вушко голки, конструюють голки все-таки чоловіки. Це пояснюється тим, що просторово-візуальне мислення, а разом з ним і технічні та математичні здібності у них розвинуті краще. Не дивно: функцією просторово-візуального мислення керує права півкуля мозку – „чоловіча". Згідно з опитуванням, проведеним німецькими соціологами, технікою цікавляться 34 відс. чоловіків і лише 9 жінок.

ФІЛАТЕЛІЯ

Розділ веде голова Львівського товариства філателістів Олександер Жарівський

Іллінецька астроблема

25 грудня 1998 року пошта України на клопотання Української астрономічної асоціяції випустила марку, присвячену Іллініцькій астроблемі. У світі не так часто з'являються марки, що нагадують про надзвичайні космічні явища. Іллінецька астроблема – одне з них. Про нього в часописі „Український філателіст" (ч. 47, 1999, Чикаґо) розповів провідний науковий співробітник Астрономічної обсерваторії Київського університету Валерій Криводубський.

Близько 400 мільйонів років тому сталося зіткнення Землі з астероїдом чи кометою біля нинішнього містечка Іллінці на Поділлі. Космічне тіло важило близько 40 млн. тонн і мало діяметр 230-300 метрів. У місці його падіння утворився кратер діяметром 7 кілометрів і глибиною до 800 метрів. Такі явища з ініціятиви американського вченого Р. Дітца названо астроблемами (від грецьких слів „зірка" і „рана"), що можна витлумачити як „зоряні рани". Загалом на нашій планеті виявлено більше 150 ударних метеоритних кратерів. Найбільший і найдавніший з них є в Канаді – кратер Садбері, наймолодший – Сіхоте-Алінський на Далекому Сході (1947 рік).

Вперше на існування кратера на Вінничині вказав у 1851 році вчений К. Феофілактов, а описав його в 1898 році В. Тарасенко. Космічне походження Іллінецького кратера довели українські геологи під керівництвом д-ра Антона Вальтера з Києва. Крім нього, наукові публікації з цього питання мали Василь Рябенко і Віктор Масайтис. У кратері виявлено підвищений вміст нікелю, іридію, кобальту.

Поштову марку, присвячену Іллінецькій астроблемі, створив Валерій Євтушенко, скориставшись малюнком американського художника Дона Давіса, на якому зображено входження в земну атмосферу вогняних куль – файєрболів. Марку надруковано в Києві. Автором конверта першого дня обігу теж був В. Євтушенко, а штемпеля – Ольга Кожаринова. У Вінниці було застосовано спеціяльний штемпель в дні роботи Міжнародної конференції з проблем фізики і динаміки малих тіл Сонячної системи (вересень 1999 року).

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

Air Ukraine   UZBEKISTAN airways

"UZBEKISTAN AIRWAYS" та "AIR UKRAINE"

ВИКОНУЮТЬ СПІЛЬНІ БЕЗПОСАДКОВІ ЛЕТИ

НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ
далі до ТАШКЕНТУ

на літаку БОІНГ-767-300

В П'ЯТНИЦІ І НЕДІЛІ
з летовища Кеннеді

За довідками телефонувати:
"UZBEKISTAN AIRWAYS":

1-212-489-3954 ***(бюро)***
1-212-245-1005 ***(резервування квитків)***
1-800-820-2891 ***(вантажі)***
1-718-244-0251 ***(вантажі, факс)***

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА КУЛЬТУРНА ФУНДАЦІЯ „ВЕРХОВИНА"

проводить збір коштів на придбання відпочинкової оселі „Верховина" в Глен Спей, Н.Й. і розгортання на ній діяльности Фундації. Щиро дякуємо усім, хто зробив пожертви на цю шляхетну справу і подаємо їхні прізвища:

$ 2,000	„Об'єднання Українців" в Глен Спей
2,000	Василь Кінах
1,000	Іван-Наталія Олексин
1,000	Олексій Шевченко
1,000	Петро-Дамян Кордуба
1,000	Петро Крамаренко
1,000	Теодор Воробець
1,000	Микола Кінах
1,000	Юрій Колодій
1,000	Вілліям Слободян
1,000	Богдан-Марія Антонишин
1,000	Джордж Мисак
500	Стефан-Тамара Палилик
500	Валентин-Надя Котляров
500	Антон-Оля Філімончук
500	Стефанія Нанчук
500	Тихон-Микола Кульбіда
500	Тихон-Леся Кульбіда
500	Евген-Ольга Мороз
500	Микола Максимюк
500	Марія Шліц
500	Анна Плескун
500	П. Левко
500	Танасій-Анна Опарик
500	Оксана Бавер
500	Дмитро-Маріон Стек
500	Аляна Сметанюк
500	Филип Шепель
500	Ігор Олексин
500	Анатолій Фалько
400	Микола Івашків/Дзєдзюк
300	Петро-Віра Зубайло
300	Микола Бойчук
300	Василь Шеремета
200	Фредрик-Аделя Музика
200	Тихон Кульбіда/Дмитров
200	Богдан Тимець-Марія Сохан
200	Наталія-Петро Вуняк
200	Мічель-Марія Протнік
200	Ігор Кошмар
200	Мері Максимюк
200	Щутер Русел
200	Віктор Лісс
100	Василь Танасійчук
100	Марія Гугель
100	Регіна Купплес
100	Петро Лещишин
100	Валентин Саворук
100	Тарас Созанскі
100	Бланче Кірчнер
100	Йосиф Харина
100	Розе Костецкі
100	Петро-Наталія Мельник
100	Анафія Дідик
100	Зенон Цибик
100	Марія Цибик
100	Зенон Чайківський
100	Данна Чехович
100	Павло Хмелівський
100	Роман Ричок
100	Клавдія Корботюк
100	Петро Родак
100	Каролин Балаш
100	Галіна Малиновській
100	Юрій Вілфорд
100	Владислав Кушнір
100	Мічел Ліскевич
100	Волтер Семчишин
100	Іван-Марія Ліси
100	Розе-Волтер Сівік
100	Богдан Валіцкі
100	Марія-Володимир Шебетюк
100	Марія Вронка
100	Джеймс-Марія Кулик
100	Дора Пастушак
100	Лінда Пастушак
100	Ніна Квашинскі
100	Волтер Гендрік
100	Віліям Гнатів
100	Еліяна Іваничко
100	Мічел Калітка
100	Василь Пономаренко
100	Дора Нрицелюк
100	Анна Першков
100	Ярослав Боднарук
100	Гелен Павличко
100	Марлин Катрук
100	Василь Карпенко
100	Роберт Вислоцький
100	Нестор Червінський
100	Андрій Яріш
100	Іван Гайдук
100	Кетрин Стец
100	Стефан Ладанай
100	Володимир Пилишенко
100	Іван М. Зорка
100	Мічел Повх
100	Ярослав Юрчак
100	Дарія Кузик
100	Н.Б.С. Воркфорс Інк.
100	Нестор Олесницький
100	Володимир Гриньків
100	Мічел Комічак
100	Іван Телешефський
100	Роман Кокольський
100	Іван Чернявський
100	Волтер-Джулія Дитиняк
100	Олена Зідяк
100	Петро Міхальвіч
100	Ц.В. Тиравскі
100	Анна-Іван Яворські
100	Др. Мічел-Світляна Левко
100	Мічел Е.Мк.Грат
100	Др. Іван Фізер
100	Христина Якимів

Жертвуйте на придбання „Верховини"! Ваші пожертви будуть відтягнені з податків, а прізвища, за вашим бажанням, оприлюднені.

Наша адреса:

UACF, P.O.Box 418, Glen Spey, NY 12737 • Tel.: (800) 836-4184.

РАДА ДИРЕКТОРІВ ФУНДАЦІЇ

УІА Український Інститут Америки
презентує

ЧЕРЕС
Український Фольклорний Ансамбль

Чудова нагода приєднатись до багатющої скарбниці народної пісні та інструментальної музики з різних реґіонів України і також сусідних Карпатських країн Румунії, Молдови, Угорщини і.т.д.

В музичному арсеналі гурту: трембіта, цимбали, скрипка, сопілка, бас, бухало, тилинка, дримби, ребро, окарина і.т.д.

Запрошуємо всіх на Буковинське весілля, Гуцульську толоку, Полтавську польку, Румунську хору, Молдавську сирбу, Угорський чардаш враз із ліричними та жартівливими піснями із східної та західної України, у віртуозному виконані артистів ЧЕРЕСА.

Відбудеться висвітлювання нового відеофільму "ЧЕРЕС" (тривалість - 25 хвилин).

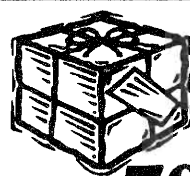
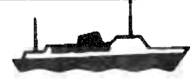
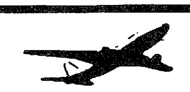
"Нині ЧЕРЕС є найкращим Українським акустичним фольклорним ансамблем в Америці." (М. Шапіро, продусер, *Ellipsis Arts* . . .)

Субота, 1-ого Квітня, 2000 8:00 год.

Вхід: $20   По завершені концерту-прийняття

Ukrainian Institute of America - 2 East 79th Street, NYC
Tel: 212.288.8660 Fax: 212.288.2918 www.brama.com/uia/

Пакунки та доляри в Україну

$0.50 lb*

$ 1.89 lb*

79 с LB при пересилці через **UPS**

*** Окрема доплата за доставу кожного пакунка**

Ліцензійована пересилка долярів.
Достава американської готівки
в руки отримувача

(973) 763-8778

ROXOLANA **1 (888) 725 8665**

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

Ля МаМа ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИЙ ТЕАТР та ЯРА МИСТЕЦЬКА ГРУПА

представлять нове музичне дійство:

КОЛО

сьогочасне бурятське весілля, на якім танцюють духи та циганські панк музики

Від 24 березня до 9 квітня 2000 р.

Режисер: *ВІРЛЯНА ТКАЧ,* музика: **ЕРЖЕНА ЖАМБАЛОВ та ЄВГЕН ГУЦЬ**
дизайнер: *ВАТОКУ УЕНО,* костюми: *РАХИЛЯ КОМІ,* рух: **ІГОР ГРИГУРКО**

створили і виступають ***ЯРА МИСТЕЦЬКА ГРУПА***
та артисти БУРЯТСЬКОГО ТЕАТРУ

четверги по неділі 8:00 та матіне в неділю 3:30
квитки – четв. і нед. 15 дол.; п'ят. і суб. 20 дол.

Тел.: (212) 475-7710

La MaMa Experimental Theatre, 74 East 4th St. at 2nd Ave., NYC

Виставка „Творча спадщина Василя Г. Кричевського"
в Укаїнському Музеї
продовжується до 26 березня 2000 р.

Запрошуємо на дві імпрези зорганізовані у зв'язку з виставкою

Запрошення роботи Олекси Геврика

Вечір зорганізований Комітетом молодих професіоналістів при УМ

П'ятниця, 24 березня 2000 р., 6:30-8:30 вечором

„Вечір творчости Василя Г. Кричевського"
Для молодих професіоналістів і студентів
В програмі: Лекція на тлі виставки д-ра Мирослави Мудрак, профеора відділу історії мистецтва Ohio State University. (Лекція в англійській мові).
Прийняття із вином.
Вступ за добровільними датками

Головний вхід до будинку Полтавського Земства. Проектований В. Г Кричевським

Неділя, 26 березня 2000 р., 2 год. по полудні

„Василь Г. Кричевський та український модерний стиль"
Лекція з прозірками д-ра Мирослави М. Мудрак, професора відділу історії мистецтва в Ohio State University. (Лекція в українській мові)
Після лекції перекуска
Вступ 10 дол.

Український Музей
203 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й. 10003 • Тел.: (212) 228-0110
Web site: http://www.brama.com/ukrainian_museum

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В США

повідомляє та запрошує всіх
ВЕЛЬМИШАНОВНИХ ЧЛЕНІВ НА

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

які відбудуться

в суботу, 15 квітня 2000 р., о год. 2-ій по пол.
в домівці Фундації УВУ при
136 2-га Авеню в Нью-Йорку

<u>зі слідуючим порядком нарад:</u>

1. Відкриття.
2. Вшанування св. п. померлих членів Фундації УВУ в 1999 р.
3. Відчитання порядку нарад.
4. Вибір президії річних зборів.
5. Відчитання протоколу загальних річних зборів за 1998 р.
6. Звіти членів управи Фундації УВУ і контрольної комісії.
7. Дискусія над звітами.
8. Внески на уділення абсолюторії.
9. Звіт номінаційної комісії і вибір Управи на слідуючу каденцію.
10. Різне.
11. Закриття загальних річних зборів Фундації УВУ.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

Parcels To Ukraine
Пачки в Україну

Dnipro
26499 Ryan Rd.
Warren, MI 48091
(810) 759-6563

Ukrainian Gift Shop
11758 Mitchell
Hamtramck, MI 48212
(313) 892-6563

STANDARD FOOD PACKAGES • Стандартні харчові пачки

PARCEL #1 – $34.00
3 lbs. Coffee • 5 lbs. Macaroni
10 lbs. Sugar

PARCEL #2 – $28.00
1 Case - Raman Noodles
5 lbs. Macaroni
8 Cans - Tuna Fish

PARCEL #3 – $30.00
1 Box - Powdered Milk
2 lbs. Vegetable Shortening
8 lbs. Flour

PARCEL #4 – $34.00
2 lbs. Ham • 200 Tea Bags
20 lbs. Rice

PARCEL #5 – $34.00
2 lbs. Ham • 1 Bag Apricots
20 lbs. Rice

PARCEL #6 – $31.00
2 - 40 oz. Peanut Butter
6 Cans Peaches
5 lbs. Macaroni

PARCEL #7 – $35.00
4 lbs. Spaghetti Sauce
64 oz. Olive Oil • 8 Cans Peas

PARCEL #8 – $28.00
1000 Aspirin
12 Bars - Hand Soap
3 Tubes - Toothpaste

УНСоюз
запрошує всіх молодших дітей побажати своїм матерям з нагоди

„ДНЯ МАТЕРІ"

в газетах „СВОБОДА" або „УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК"

Вітаючи своїх мам, УНСоюз заохочує і дає можливість дітям вислати свої малюнки і віршики, які помістить в „Свободі" та в „Українському Тижневику" перед Днем Матері.

Щоб дати кожній дитині нагоду привітати свою маму з її святом, просимо дотриматися декількох правил та вказівок.

<u>Учасники</u>: Діти у віці до 12 років, можуть прислати свої малюнки або віршики для вшанування Дня Матері до УНСоюзу.

Правила та вказівки:
- 1. Всі малюнки чи вірші мусять бути оригіналами.
- 2. Приймаються чорно-білі або кольорові малюнки обмежені до розміру 8½"x11", які будуть поменшені. Вірші не повинні бути довші, як 20 рядків.
- 3. Тематика мусить відноситися до вшанування матерей.
- 4. Ім'я, адреса та число телефону учасника повинні бути надруковані на зворотній стороні твору;
  – кожна праця мусить бути датована;
  – вік учасника, та назва школи чи передшкілля.
- 5. На бажання оригінали звертатимуться.
- 6. Можливість загальної виставки експонатів.
- 7. Усі експонати мусять бути надіслані до УНСоюзу не пізніше як 19 квітня 2000 р.

UNA Home office, Att.: Oksana Trytjak
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

За додатковими інформаціями прошу звертатися до
ОКСАНИ ТРИТЯК, координатора особливих проєктів УНСоюзу:

Тел.: (973) 292-9800 Ext. 3071

Вестерн Юніон поздоровляє своїх агентів відділу країн Східної Європи з видатними досягненнями у 1999 році.

Вестерн Юніон гордиться, що кожного дня все більше українців стає його клієнтами.

California

COPYMART
1102 NORTH BRAND BLVD
GLENDALE, CA 91202

EAST BAY POST OFFICE
24808 MISSION BLVD
HAYWARD, CA 94544

LELYA'S CLOTHING
7706 SANTA MONICA BKVD
LOS ANGELES, CA 90046

SLAVIC CHRISTIAN CHARITY
1305 W ARIANA ST
SACRAMENTO, CA 33803

SLAVIC CHRISTIAN CHARITY
5427 GERY BLVD
SAN FRANCISCO, CA 94121

LA BREA CHECK CASHING
7071-1/2 SANTA MONICA BLVD
WEST HOLLYWOOD, CA 90038

SLAVIC CHRISTIAN CHARITABLE
4219 LANAERSHIM BLVD
NORTH HOLLYWOOD, CA 91602

BLACK JACK MARKET
12643 SHERMAN WAY AVE,
NORTH HOLLYWOOD, CA 91605

Florida

WINN-DIXIE
1625 CORDOVA
FT LAUDERATE, FL 33316

TOUCH OF EUROPE
730 HALLANDALE BEACH
HALLANDALE, FL 33309

TEXACO FOOD MART
3009 WEST VINE ST
KISSIMMEE, FL 34741

MAIL US
1402 JFK CAUSEWAY
NORTH BAY VILL, FL 33141

Illinois

LASALLE & CGO 24 HR
777 NORTH LASALLE ST
CHICAGO, IL 60610

POLAMER, INC
1113 N ASHLAND
CHICAGO, IL 60622

PULASKI BELMONT C/E
3202 N PULASKI
CHICAGO, IL 60641

BELMONT & CENTRAL CE INC
5559 WEST BELMONT AVE
CHICAGO, IL 60641

A & Z TRAVEL AGENCY
1016 N WESTERN
CHICAGO, IL 60622

NEW PULASKI DIVERSEY CE
2739 NORTH PULASKI
CHICAGO, IL 60639

FEDERAL CURRENCY EXCHANGE
744 N DAMEN
CHICAGO, IL 60622

A Z ZENITH CE
1938 W NORTH AVE
CHICAGO, IL 60622

A WESTERN&LAKE 24 HR CE
149 NORTH WESTERN
CHICAGO, IL 60612

VALANNA HUMANITY ASSOC INC
2921 W DEVON
CHICAGO, IL 60659

NEW IRVING AUSTIN CE #005
6000 WEST IRVING PARK
CHICAGO, IL 60634

DEVON WESTERN CURR EXCH
2400 W DEVON AVE
CHICAGO, IL 60659

DEVON MCCORMICK CE INC
3310 WEST DEVON
LINCOLNWOOD, IL 60659

Michigan

WALTERS SHOPPING PLACE
12197 CONANT AVENUE
HAMTRAMCK, MI 48212

DANMAR TRAVEL
12777 COSEPH COMPAU
HAMTRAMCK, MI 48212

FARMER JACK
39000 VAN DYKE
STERLING HTS, MI 48313

SUNSET TRAVEL
422E.10MILE RD
WARREN, MI 48091

New Jersey

IDEAL FOOD MARKET
6-21 FAIRLAWN
FAIRLAWN, NJ O7410

SPIRITS UNLIMITED
1721 MADISON AVE
LAKEWOOD, NJ O87O1

DOMA TRAVEL
262 MAIN ST
MANVILLE, NJ O8835

DNIPRO
688 SANFORD AVE
NEWARK, NJ O7106

UKRAINIAN ORTHODOX FCU
35 MAIN ST
SOUTH BOUND BROOK,
NJ 08880

SOUTH RIVER TRAVEL
95 MAIN ST
SOUTH RIVER, NJ O8882

WEISS CORP
920 BRUNSWICK
TRENTON, NJ O8638

New York

UNITED AIR AND PARCEL
3174 CONEY ISLAND AVE
BROOKLYN, NY 11235

SUPRA DRUGS
3049 OCEAN PARKWAY
BROOKLYN, NY 11235

RABINOWITZ PHARMACY
602 BRIGHTON BEACH AVE
BROOKLYN, NY 11235

PAY-O-MATIC #135
1717 KINGS HIGHWAY
BROOKLYN, NY 11229

MURAWSKI PHARMACY
94-98 NASSAU AVE
BROOKLYN, NY 11222

ALI-DAV INC
350 KINGSHIGHWAY
BROOKLYN, NY 11223

PAY-O-MATIC #134
1638 CONEY ISLAND AVE
BROOKLYN, NY 11230

ALI-DAV #4
713 CHURCH AVE
BROOKLYN, NY 11218

PAY-O-MATIC #110
286 BRIGHTON BEACH AVE
BROOKLYN, NY 11235

WENDLAND TRAVEL
5008 12TH AVE
BROOKLYN, NY 11219

UNISOL
7512 20 TH AVE
BROOKLYN, NY 11214

E&J PROFESIONAL
5527 NEW UTRECHT
BROOKLYN, NY 11219

UNIVERSAL SHIPPING
44AVE O
BROOKLYN, NY 11204

IGROM INC
2403 65 ST
BROOKLYN, NY 11204

BAYHURST CHECK CASHING
8405 20TH AVENUE
BROOKLYN, NY 11214

EXPRESS TRAVEL
1909 Great Neck Road
COPIAQUE, NY 11726

DARPOL TRAVEL
35 W.HOFFMAN
LINDENHURST, NY 11757

POLARUS AGENCY INC
506 RT 17M
MONROE, NY 10950

PATHMARK #291
45 ROUTE 59
MONSEY, NY 10952

KATHERINE'S CORNER
VALLEY MAIL, ROUTE 209
NAPANOCH, NY 12458

UKRAINIAN ORTHODOX FCU
215 SECOND AVE
NEW YORK, NY 10003

WESTERN UNION
1440 BROADWAY
NEW YORK, NY 10018

KRYSTYNA TRAVEL
524 PULASKI ST
RIVERHEAD, NY 11901

POLARUS
389 W ROUTE 59
SPRING VALLEY, NY 10977

Pennsylvania

CASH CONNECTION #123
2119 FIFTH AVENUE NORTH
PHILADELPHIA, PA 34221

GRIMM'S VARIETY
1916 WELSH ROAD
PHILADELPHIA, PA 19115

UNIVERSAL TRAVEL
8302 BUSTLETON AVE
PHILADELPHIA, PA 19152

• • •

RUSSIAN FOR ATOZ
1317 WEST NORTHEN LIGHT
ANCHORAGE, AK 99503

EUROPEAN MART
5225 LEETSDALE DR
DENVER, CO 80222

EUROPEAN DELI
427 ELM ST
STAMFORD, CT O6902

SUTHERLAND PHARMACY
1690 COMMONWEALTH
AVENUE
BRIGHTON, MA 2135

PARCEL PLUS
8223 ELLIOTT RD ST7
EASTON, MD 21601

TOPS MARKET #834
6711 BROADWAY AVE
CLEVELAND, OH 44127

TOPS MARKET #844
1825 SNOW ROAD
PARMA, OH 44134

RICE EPICUREAN
5016 SAN FELIPE
HOUSTON, TX 77056

INTERNATIONAL CHRISTIAN
2717 SUNSET LINE
RENTON, WA 98056

FROM RUSSIA WITH LOVE
1424 156 AVE NE
BELLEVUE, WA 98007

WOODLEY PHOTO
2627 CONNECTICUT AVE
WASHINGTON, DC 20008

CHECK CHANGERS
801 14 TH NW
WASSHINGTON, DC 20005

Існує понад 30,000 представництв Вестерн Юніон у США. Представництва Вестерн Юніон знаходяться в більшості таких великих супермаркетів та універмагів як: Safeway, Pathmark, Ralphs, Edward's, Waldbaum's, A&P, Winn-Dxie, Kroger, KMART, Jewel Food.

Ви завжди знайдете жовто-чорну емблему Вестерн Юніон у вашій місцевості.

Ми говоримо українською мовою

1-800-799-6882

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

Найшвидший спосіб переказу грошей по всьому світі℠

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 327 ВІДДІЛУ

З днем 5 березня 2000 р. обов'язки секретаря 327 Відділу перебрала

МАРІЯ ЯКУБОВСЬКА

Просимо членів звертатися у всіх справах членства, забезпечення в УНСоюзі та вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Maria Yakubovsky
704 Lafayette Ave.
Uniondale, NY 11553
Tel.: (516) 485-2849

Selfreliance UA Federal Credit Union

Самопоміч УА Кредитова Спілка

41-ші РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ

Самопомічі Українсько-Американської Кредитової Спілки

відбудуться

в суботу, 25 березня 2000 року о 6-ій год. веч.

в залі: Українського Народного Дому
140 Prospect Avenue
Irvington, NJ

Реєстрація членів починається о год. 5:30 попл.

Після Зборів буде перекуска

Ви і Кредитівка Яка чудова спілка!

Newark, NJ (973) 373-7839 • www.selfreliance.org • Parsippany, NJ (973) 451-0200

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

запрошує Вас

на ДОПОВІДЬ

д-ра **ІГОРЯ ГУРИНА**

на тему:

„ДВАДЦЯТІ РОКИ В *ЩОДЕННИКАХ* академіка СЕРГІЯ ЄФРЕМОВА"

Доповідь відбудеться

в неділю, 26 березня 2000 р., в 2-ій год. по пол.

в будинку УВАН:
206 West 100th Street
New York, NY 10025
tel.: **(212) 222-1866**

Хто хоче придбати спогади словака Д. КРМАНА

про І. МАЗЕПУ і ПОЛТАВСЬКУ БИТВУ 1709 р.

у творі **„ITINERARIUM"**

хай надішле 25 дол.

також книжку поета МИХАЙЛА СИТНИКА:

„КАТАМ НАПЕРЕКІР", ***поезія, проза, спогади.***

Ціна 25 дол. (чеком у реком. листі)

Пишіть на адресу:

M. Nevrly, Dankovskeho 2, 811 03 Bratislava, Slovakia.

ТЕАТР-СТУДІЯ „АРАБЕСКИ" м. Харків

Турне по США від **17 березня до 14 квітня 2000 р.**

спільний доброчинний проєкт

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ та
ГРОМАДСЬКИХ КОМІТЕТІВ В МІСЦЕВОСТЯХ ПІД ЧАС ТУРНЕ

НЬЮ-ЙОРК
Субота, 18 березня, год. 6-та веч.
„Енеїда" і „Улюблені вірші"
Дім Державницького Фронту
136 Second Avenue

Неділя, 19 березня, год. 8-ма веч.
„Енеїда"
Український Інститут Америки
2 East 79th Street

ГАРТФОРД
Вівторок, 21 березня, год. 7-ма веч.
„Енеїда" і „Улюблені вірші"
Український Народний Дім
961 Wethersfield Avenue

НЬЮ-ГЕЙВЕН
Середа, 22 березня, год. 7-ма веч.
„Енеїда"
Заля УКЦ св. Михаїла
563 George Street

РОЧЕСТЕР
П'ятниця, 24 березня, год. 7-ма веч.
„Енеїда"
Заля УАПЦ св. Покрови
3176 S. Paul's Blvd.

БАФФАЛО
Субота, 25 березня, год. 7:00 веч.
„Енеїда"
Український Дім „Дніпро"
562 Genesee Street

КЛІВЛЕНД
Понеділок, 27 березня, год. 7:00 веч.
„Енеїда"
Заля св. Покровського Центру
6812 Broadview RD., Parma

ДІТРОЙТ
Четвер, 30 березня, год. 7:00 веч.
„Енеїда"
Авдит. Школи Непорочного Зачаття
29500 Westbrook, Warren

ЧИКАҐО
Субота, 1 квітня, год. 7:00 веч.
„Енеїда"
Укр. Культ. Осередок
739 North Oakley

Неділя, 2 квітня, год. 2:00 по пол.
„Енеїда"
Заля пар. св. Йосифа
5000 No. Cumberland Ave.

ПІТТСБУРҐ
Понеділок, 3 квітня, приїзд
Середа, 5 квітня від'їзд

ВАШІНҐТОН, Д.К.
Четвер, 6 квітня
„Улюблені вірші"
Посольство України

П'ятниця, 7 квітня, год. 7:30 веч.
„Енеїда"
Заля Собору св. Андрія
15100 New Hampshire Ave.
Silver Spring

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ
Неділя, 9 квітня
„Улюблені вірші", год. 1:30 по пол
„Енеїда", год. 3:00 по пол.
Укр. Культурний Центр
700 Cedar Road, Jenkintown

БАУНД БРУК
Вівторок, 11 квітня, год. 7:00 веч.
„Енеїда"
Український Культурний Центр
900 Davidson Ave., So. Bound Brook

УВАГА! ЮТИКА і ОКОЛИЦІ

ПОВІДОМЛЕННЯ і ЗАПРОШЕННЯ

Продаж оселі Українського Братського Союзу „ВЕРХОВИНА" у Ґлен Спей, Н.Й. і можливості збереження її у громадських руках для продовжування безперебійного культурного життя української громади в США

будуть темою інформації, яку подадуть члени управи Української Американської Культурної Фундації

ЄВГЕН ТАТАРИН і д-р СТЕПАН ВОРОХ

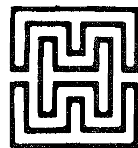
в неділю, 26 березня 2000 р., о год. 11-ій
після Богослуження

в залі української католицької церкви св. Володимира в Ютиці, Н.Й.

Просимо прибути численно на цю зустріч, щоби порадитись і допомогти Українській Американській Культурній Фундації відкупити цю оселю, щоб вона служила для культури нашої цілої громади.

За Управу Української Американської Культурної Фундації

ЄВГЕН ТАТАРИН **д-р СТЕПАН ВОРОХ**

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в Америці

відбудуться

20 травня 2000 р.

у домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вулицями у Нью-Йорку

Від год. **10-ої до 12-ої** – засідання наукових секцій
о год. **1:30** після обіду, загальні збори

УПРАВА НТШ

СТАНИСЛАВІВЦІ/ІВАНО-ФРАНКІВЦІ!

Дня 4 лютого 2000 р. Комітет Станиславівців відбув сходини і рішив інтенсивно приступити до підготовки і видання III тому „СТАНИСЛАВІВЩИНА". Матеріяли до друку підготовляє д-р Юрій Гаєцький.

До III тому ввійдуть матеріяли, які будуть віддзеркалювати роки 1939 – 1991, а саме боротьбу проти окупанта, мартирологію та відновлення України. Використаємо також матеріяли, які залишилися з 1-2 томів. Знімки (фотографії) будемо поміщувати тільки ті, які є вповні зідентифіковані. При цьому просимо тих, які мають ще дописи до III тому, переслати їх до 30 квітня 2000 р. По зазначеній даті жодних до-писів не будемо брати до уваги.

Просимо всіх станиславівців до складання датку на видання останнього тому. Пожертви просимо висилати на адресу нашого касира, проф. Ореста Лисинецького:

Orest Lysynetsky, 172 Locust Drive, Union, NJ 07083

---

14 травня 2000 р.

відбудуться святкування з нагоди

100-ліття МУЖЕСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

На руки Комітету прийшло запрошення взяти участь у святкуваннях.
Комітет в нашому місті запрошує всіх –
ми своєю присутністю докажемо, що ми нашого міста не забули.

За комітет:
БОГДАН ЯСІНСЬКИЙ, голова

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Життєва мандрівка Богдани Велигорської (1929–1999)

Богдана Веприк-Велигорська була доброю, розумною і скромною людиною. Мала винятково сильний характер та позитивне наставлення до життя. Народилася 1929 року в місті Дрогобичі. Вибух Другої світової війни перервав безжурне дитинство. За громадську діяльність батьків Данусі совєтська влада хотіла запроторити їх у Сибір. На щастя, вони встигли виїхати останнім поїздом до Німеччини. Данус було тоді 12 років.Родина Веприків опинилася в таборі біженців. Данусі здала матуру, була активною членкою відновленого Пласту. Згодом познайомилася з Ігорем Велигорським. 22 січня 1949 року відбулося їхнє вінчання. Данусі було 19 років, а Ігореві 21. 1950 року Богданка та Ігор, разом з батьками, переїхали до Торонто.

Молоде подружжя взялося будувати родинне і громадське життя, виховували дві доньки, Христю і Марту. Богданка завжди з любов'ю та глибокою гуманністю ставилася до своїх дітей: не карала, не вимагала, не критикувала, а радше хвалила, заохочувала і дораджувала їм. Богдана працювала в бюрі асекураційної фірми, у власному підприємстві та в книгарні „Арка", аж доки фізичні наслідки автомобілевого випадку примусили її залишити працю. Богданка була активною понад 30 років в торонтському Пласті на різних постах, від виховниці до заступниці станичного, та була засновницею Пластового садочка імени Цьопи Паліїв. В 1977 році отримала „Медалю Св. Юрія в сріблі" за працю в Пласті. Вона також вчителювала на курсах українознавства, допомагала у Світовій Федерації українських жіночих організацій та в Українській суспільній службі. Захоплювалася літературою, мистецтвом та клясичною музикою. Її бібліотека нараховувала кілька тисяч книжок. Вона збирала твори визначних українських мистців та майстрів українського прикладного мистецтва. Мала численну колекцію української та клясичної музики. Скоординувала передання до Royal Ontario Museum приватної колекції українського історичного одягу мами чоловіка Ігоря, Марії Велигорської. Вона також співпрацювала з донею Христею у виданні дитячих книжок. Богдана мала „золоті руки". Вона добре знала куховарство і кравецтво. Любила гостей у своєму домі – розказувала дотепні анекдоти, вела цікаві дискусії. У вільний час шила дітям одяг, а собі – прекрасні сукні на забави.

Богданка й Ігор ціле подружнє життя прожили в згоді та любові, підтримували одне одного у всіх задумах. Передчасна смерть Ігоря в 1997 році, один рік перед золотим ювілеєм подружжя, знівечили Богдани відпорність. Коли вдруге відновився її пістряк, по довгих, дуже тяжких терпіннях вона померла 23 вересня 1999 року на 70-му році життя. Залишила дочку Христю Велигорську-Сеньків з чоловіком Юрієм, і дочку Марту Велигорську, які все життя будуть зберігати чудові спогади про надзвичайну і дорогу маму.

Христя Велигорська-Сеньків,
Торонто, Канада

Помер проф. Роман Романишин

І знов велика втрата в нашій українській католицькій парафії Введення в Храм Пресвятої Богородиці в Норт-Порті, Фла. Забрав ангел смерти нашого найдостойнішого церковно-громадського працівника, людину скромну і тиху, але великого серця і любови, шановану і люблену. Тим взірцевим парафіянином був св. п. проф. Роман Романишин, який після довгої недуги упокоївся в Бозі на 85 році, в понеділок, 21 лютого ц. р. Залишив у скорботі дружину Лесю, родину в Україні, багато друзів та велику українську громаду. Похоронні відправи, при великій участі вірних, очолив парох о. митрат Володимир Волощук, а співслужили, о. митрат д-р Іван Тилявський і о. митрат Володимир Мельник з української православної церкви.

Після Панахиди покійного прощали муж довір'я Омелян Граб від – Парафіяльної ради і парафіян, інж. Мирон Радзикевич – від сусідів, Мирон Наваринський – від жителів Бережанщини, інж. Орест Лазор – від церковного хору, Григорій Королишин – від ООЧСУ і УПТ та Ярослав Горбачевський – від товаришів.

На тризні, яку підготовила господиня парафіяльної кухні Марія Ціко, про покійного говорили: Омелян Граб – про життєвий шлях, інж. Сидір Тимяк – від Головної управи УПТ, д-р Король – від Товариства гуманітарної допомоги Україні, проф. Ярослав Ликтей, родич покійного Романа, колишня учениця таборової школи Катруся Кобрин та прителька дружини Лесі, Слава Кукіль – від друзів і приятелів в Гартфорді.

Проф. Роман Романишин побачив світ 6 травня 1914 року в селі Рибники, Україна. Педагогічну кар'єру почав ще в 1939 році, продовжуючи в переселенчих таборах Німеччини, Карльсфельді, Мітельвальді, а тут, в Америці, в Гартфорді і Стемфорді. У Гарфорді він був співосновником парафіяльної Школи Українознавства, її учителем та директором впродовж 19 років. Тож не диво, що тоді єпископ, пізніший Митрополит бл. п. Йосиф Шмодюк покликав проф. Р. Романишина на учителя української мови до Малої Семінарії в Стемфорді. Всюди він вчив словом та своїм взірцевим прикладом, як треба працювати для Бога і свого народу. Крім української мови в Малій Семінарії, проф. Р. Романишин навчав охочих студентів української орнаментальної різьби. Це вміння він сам виніс з рідної хати, бо його батько був відомим різьбарем іконостасів і церковного устаткування.

В 1985 році Р. і Л. Романишини переїжджають на Фльориду до місцевости Ворм Мінерал Спрінгс, де в той час творилася українська католицька парафія. Романишини відразу стали активними учасниками громадського і релігійного життя цього нашого нового поселення. Роман був членом церковної ради і довголітнім головою Українського патріярхального товариства. Як добрий промовець виступив часто на різних святах з доповідями.

У святому письмі сказано: людині дається обмежений час, щоб вона своїм прикладним життям заслужила Царство Небесне. Покійний проф. Роман Романишин повністю задовільнив ту вимогу. Пам'ять про нього житиме вічно в серцях вірних нашої парафії.

Омелян Граб,
Веніс ,Фльорида

Григорій і Теодозія Стельмах

Остап Захарків

Нестор Стельмах

В пам'ять моїх найдорожчих

МУЖА – ОСТАПА,

БАТЬКІВ – ГРИГОРІЯ, Хор. УСС-ів і

ТЕОДОЗІЇ, Головної Секр. Суду Вільної України – Вишнівчик 1919 р. та

БРАТА – НЕСТОРА, Старшини УПА * липень 1924 – + 1958

СТЕЛЬМАХІВ

складаю 1,000 (одну тисячу) дол. для продукції фільму „КОМАНДИР АРМІЇ БЕЗСМЕРТНИХ" на руки д-ра Аскольда Лозинського – Президента СКУ – УККА

ІРИНА ЗАХАРКІВ

„Квіти України"
Ірина Захарків 1975

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ТЕОДОР ФЕДИШИН член УНС Відділ 269/321 Т-ва свв. Петра і Павла у Фініксі, Віл. Па. Помер 5 січня 2000 р. на 80-му році життя. Нар. в 1919 р. в Янчині, Україна. Членом УНС став в 1959 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ольгу, дочок Галину, Катрусю, сина Богдана, 4 внуків. Похорон відбувся 8 січня 2000 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Phoenixville, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ГАВРИЩУК член УНС Відділ 367 Т-ва Запорізька Січ в Рочестері, Н.Й. Померла 4 листопада 1999 р. на 74-му році життя. Нар. в 1925 р. в Україні. Членом УНС стала в 1950 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка Гната, трьох синів: Данила, Гриця і Петра, 10 внуків. Похорон відбувся 8 листопада 1999 р. на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА КАПІТАН член УНС Відділ 367 Т-ва Запорізька Січ в Рочестері, Н.Й. Померла 26 травня 1998 р. на 86-му році життя. Нар. в 1911 р. в Україні. Членом УНС стала в 1969 р. Залишила у глибокому смутку брата Григорія, сестрінку Ірену, братанків Ярослава і Ярему. Похорон відбувся 28 травня 1998 р. на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СОФІЯ ОПЕНБРІЄР член УНС Відділ 264 в Карнегі, Па. Померла 31 грудня 1999 р. на 76-му році життя. Нар. в 1923 р. в Карнегі, Па. Членом УНС стала в 1944 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка Луіса, сина Джеймса, дочку Донну, сестер і братів. Похорон відбувся 4 січня 2000 р. на цвинтарі Holy Trinity в Collier Twp. PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ТЕОДОЗІЯ ЗАБЛОЦЬКА член УНС Відділ 53 Т-ва св. Миколая в Піттсбургу, Па. Померла 17 листопада 1999 р. на 78-му році життя. Нар. в 1921 р. в Чирів, Україна. Членом УНС стала в 1972 р. Залишила у глибокому смутку дочок Анну і Надію, внуків. Похорон відбувся 20 листопада 1999 р. на цвинтарі св. Івана в Піттсбургу, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

НАТАЛІЯ БІБИК член УНС Відділ 53 Т-ва св. Миколая в Піттсбургу, Па. Померла 19 листопада 1999р. на 80-му році життя. Нар. в 1918 р. в Турі Великій, Україна. Членом УНС стала в 1966 р. Залишила у глибокому смутку дочку Ірену, внуків і правнуків. Похорон відбувся 23 листопада 1999 р, на цвинтарі св. Івана в Піттсбургу, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АНДРІЙ ЗУБІК член УНС. Помер 12 січня 2000 р. на 87-му році життя. Нар. в 1912 р. у Ford City. Залишив у глибокому смутку дружину Розу, сина Михайла, двох дочок Джеймс і Річард, внуків, брата і сестру. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АНДРІЙ ДЕНКОВИЧ член УНС Відділ 163 Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па. Помер 1 січня 2000 р. на 78-му році життя. Нар. в 1921 р. у Львові, Україна. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, синів Миколу і Славка, дочку Анну і внуків. Похорон відбувся 8 січня 2000 р. на цвинтарі св. Марії в Елкінс Парк, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ МАКСИМЮК член УНС Відділ 59 Т-ва Українська Січ в Бріджпорт, Кон. Помер 19 грудня 1999 р. на 78-му році життя. Нар. в 1921 р. в Турці, Україна. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку синів Романа і Ореста. Похорон відбувся 22 грудня 1999 р. на цвинтарі св. Івана в Стретфорді, Кон.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ДЖЕЙМС ФРАЛЕЙ мол. член УНС Відділ 59 Т-ва Українська Січ в Бріджпорт, Кон. Помер 5 грудня 1999 р. на 18-му році життя. Нар. в 1981 р. в Нью-Гейвен, Кон. Членом УНС став в 1981 р. Залишив у глибокому смутку батьків. Похорон відбувся 9 грудня 1999 р. на цвинтарі All Saints в North Haven, CT.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ член УНС Відділ 367 Т-ва Запорізька Січ в Рочестері, Н.Й. Помер 6 січня 2000 р. на 76-му році життя. Нар. в 1919 р. в Україні. Членом УНС став в 1958 р. Залишив у глибокому смутку дружину Татяну, синів Павла, Ореста, Романа, дочку Донну, внука, брата, сестру. Похорон відбувся 10 січня 2000 р. на цвинтарі Святого Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ПОСТОЛОВСЬКИЙ член УНС Відділ 59 Т-ва Січ в Бріджпорт Кон. Помер 12 грудня 1999 р. на 76-му році життя. Нар. в 1923 р. Членом УНС став в 1944 р. Залишив у глибокому смутку дружину Джоанну. Похорон відбувся 16 грудня 1999 р. на цвинтарі Gate of Heaven в Trumbull, CT.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЛІДІЯ ЯЦІВ член УНС Відділ 88 Т-ва Союзівка в Кергонксоні, Н.Й. Померла 20 грудня 1999 р. на 86-му році життя. Нар. в 1913 р. в Калуші, Україна. Членом УНС стала в 1976 р. Залишила в глибокому смутку синів Юрія, Ігора, Андрія, Ярослава і Евгенія. Похорон відбувся 23 грудня 1999 р. на цвинтарі Pine Bush в Кергонксоні, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ ДАРУС член УНС Відділ 102 Т-ва свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо. Помер 24 січня 2000 р. на 82-му році життя. Нар. в 1917 р. в Клівленді, Огайо. Членом УНС став в 1935 р. Залишив в глибокому смутку сестер Гелен, Долорес і Розу. Похорон відбувся 1 лютого 2000 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ ГАДОМСЬКИЙ член УНС Відділ 102 Т-ва свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо. Помер 6 січня 2000 р. на 82-му році життя. Нар. в 1917 р. в Ст. Луїс, Міссурі. Членом УНС став в 1947 р. Залишив в глибокому смутку дружину Вероніку, синів Михайла, Володимира, Андрія, дочку Еріку і 10 внуків. Похорон відбувся 8 січня 2000 р. на цвинтарі Holy Cross в Клівленді, Огайо

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЮРІЙ САЛОУМ член УНС Відділ 63 Т-ва Січ у Форд Сити, Па. Помер 19 січня 2000 р. на 70-му році життя. Нар. в 1929 р. у Форд Сити, Па. Членом УНС став в 1960 р. Залишив в глибокому смутку дружину Еву. Похорон відбувся 22 січня 2000 р. на цвинтарі Форд Сити – Manor TWP.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

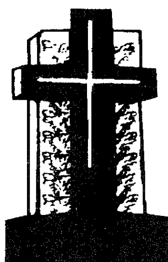
Загін Червона Калина

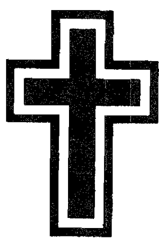
Старшина Загону „Червона Калина" повідомляє всіх своїх членів і родини братчиків, які відійшли на Вічну Ватру, що

СЛУЖБА БОЖА

за покійних братчиків Загону буде відслужена в неділю , 26 березня 2000 р. в церкві св. Юра, в Нью-Йорку, о год. 9-ій ранку.

Після відправи буде спільний сніданок в ресторані „Київ"

4 березня 2000 р. упокоїлася на 95-му році життя наша дорога МАМА, БАБА і ПРАБАБА

бл. п.

ОЛЬГА РУСОВА-БАЗИЛЕВСЬКА

дружина бл. п. інж. Миколи Базилевського, сотника українських армій, дочка Михайла Русова, співосновника Р.У.П. і внучка Софії Русової, відомого педагога і міністра освіти У.Н.Р.

ПОХОРОН відбувся 7 березня 2000 р. в Монтреалі.

Засмучена родина:
- дочка – ЛЮДМИЛА ЛЕВИЦЬКА з мужем ЮРІЄМ
- син – ОЛЕКСАНДЕР БАЗИЛЕВСЬКИЙ
- внуки – ВОЛОДИМИР ЛЕВИЦЬКИЙ з дружиною ЛІДОЮ
  – ПЕТРО ЛЕВИЦЬКИЙ з дружиною ІВАНКОЮ
  – БОГДАН ЛЕВИЦЬКИЙ з дружиною GILLIAN
  – НЕСТОР ЛЕВИЦЬКИЙ з дружиною КАТРУСЕЮ
  – РОКСАНА БАЗИЛЕВСЬКА
  – ФЛОРАНС БАЗИЛЕВСЬКА
- правнуки – ЛАРИСА, АНДРІЙ, ТИМІШ, DYLAN, NIGEL, ОЛЕСЯ, АНГЕЛИНА, KHALINA і ALEXANDRA

В першу річницю смерти проф. Мирослава Семчишина

В суботу, 5 лютого цього року, в першу річницю відходу у вічність проф. Мирослава Семчишина, Управа і члени осередку НТШ і ЕУД в Чикаго пом'янули незабутнього професора Службою Божою з Панахидою, яку відправили о. митрат Іван Кротець та о. Мирон Панчук в соборі св. Володимира і Ольги в Чикаго.

Тиждень пізніше, в неділю, 13 лютого, о. архимандрит Панкратій відслужив поминальну Службу Божу і Панахиду в катедрі УАПЦеркви св. князя Володимира в Чикаго. Після церковних відправ відбулася тризна-полуденок в парафіяльній залі св. Володимира.

Після полуденку член парафіяльної Управи мгр. Сергій Іллюк виголосив довше поминальне слово.

Колишня директорка Школи Українознавства при катедрі св. Володимира проф. Олександра Дяченко-Кочман згадала також покійну дружину професора Ольгу з Дециків, яка була довголітньою парафіянкою і вчителькою школи св. Володимира та доброю і помічною дружиною та дорадницею свого чоловіка.

Згодом нижчепідписаний згадав, що покійний проф. М. Семчишин був довголітнім дійсним членом НТШ, яке в 1985 році видало (із фундації д-рів Петра і Ольги Моцюків) його велику, на 564 сторінок., науково-популярну працю „Тисяча років української культури", яку недавно перевидано в Україні.

На жаль, проф. М. Семчишин несподівано помер 5 лютого 1999 року не дочекавшись англійського видання своєї книжки.

На кінець тризни-полуденку голова Церковної ради інж. С. Личик поінформував присутніх, що покійний проф. М. Семчишин був меценатом музею-бібліотеки в Бавнд-Бруку.

Невдовзі там буде встановлено відповідну пропам'ятну таблицю, там також зберігатиметься науково-журналістична спадщина й архів покійного професора.

Д-р Павлю Пундій

Св. п. М. Семчишин

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ НАШОЇ ДОРОГОЇ

бл. п.

МАРІЙКИ ВИЖНИЦЬКОЇ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ

за упокій її душі

у слідуючих церквах:

в Гантері, у суботу, 25 березня 2000 р. , о год. 10-ій ранку, в церкві св. Івана Хрестителя;

у Виппані, Н. Дж., в понеділок, 27 березня 2000 р., о год. 7-ій веч. у церкві св. Івана Хрестителя;

в Честер, Па., у понеділок, 27 березня 2000 р., о год. 8-ій ранку в церкві св. Духа.

В глибокому смутку залишені

РОДИНА і ПРИЯТЕЛІ

Ділимося сумною вісткою, що в неділю 27 лютого 2000 р. помер на 82-му році життя наш дорогий МУЖ, ТАТО і ДІДО

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР БІЛАН

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 29 лютого 2000 р. в похоронному заведенні Петра Яреми у Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 1 березня 2000 р. в церкві св. Юра у Нью-Йорку, а опісля на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

У глибокому смутку:
- дружина – МИРОСЛАВА
- доньки – ЮТА і ДАВИД ГЕНСЕЛ
  – МАРТА і ДЖЕРІ БАКЛІ
- внуки – ТАНЯ, ЛОРА, ЕРІК і МАЯ з родинами
- донька дружини – АДРІЯНА ГЕЙТ з родиною
- син – БОРИС і ЛІНДА ПАСТУШЕНКО

Вічна йому пам'ять!

Ділимося болючою вісткою, що 15 лютого 2000 р. відійшов у вічність наш дорогий БАТЬКО, БРАТ і СТРИЙКО

бл. п.

БОГДАН КОЗИНСЬКИЙ

нар. 14 березня 1917 р. у Львові

ПОХОРОН відбувся в суботу, 19 лютого 2000 р., о год. 9-ій ранку з церкви св. Архистратига Михаїла в Гартфорді, а опісля на українському церковному цвинтарі в Glastonbury, CT.

Залишені у смутку:
- донька – МАРІЯННА РАННЕНБЕРҐ з мужем ВІЛІЯМОМ
- син – ПЕТРО КОЗИНСЬКИЙ
- сестра – АННА ОЛЕКСИШИН
- брат – РОМАН ОЛЕКСИШИН
- братанниця – УЛЯНА ХАБУРСЬКА з мужем ЮРІЄМ і дітьми ХРИСТИНКОЮ і АДРІЯНОМ

ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Европі.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося з усіма золочівцями, приятелями і знайомими сумною вісткою, що 1 березня 2000 р., по короткій, але важкій недузі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, помер наш БРАТ, ШВАГЕР і ВУЙКО

бл. п.

мґр прав

ЯРОСЛАВ САВЧУК

Після похоронних обрядів, із Святою Літургією включно, які відслужив Впр. о. Патрикій Пащак, ЧСВВ у храмі Святого Юра в Мангеттені, Н.Й , тіло Покійного зложено до гробу на епархіяльному кладовищі св. Духа у Гемптонбургу, Н.Й., 4 березня 2000 р.

Про молитви за упокій душі Покійного просить родина в Польщі, в Україні і в Америці.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ОСИП ГАВРИЛЮК
Професійний продавець забезпечення УНС
JOSEPH HAWRYLUK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442
Tel.: 716 674-5185 • Fax: 716 675-2238

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й , Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908)789-1870; (732) 627-0517

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД КОМПЕНСАЦІЙ І ВИМОГ В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✔ на роботі
- ✔ автомобільних
- ✔ в публічних місцях
- ✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДІННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID, Clifton, NJ
(973) 773-9800

Компанія „Wood-Art" на Фльориді потребує майстрів з художньої обробки дерева та столярної справи. Добра платня та медичне забезпечення.
Тел.: **1 (407) 668-0660**
1(407) 574-7796 (Vasyl Boychuk)

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Львів – 599 дол.+tax
(round trip)
Нью-Йорк/Київ – 499 дол.+tax
(round trip)
429 дол. (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

EuroLink
Дзвінок в УКРАЇНУ
31¢ за хвилину
Із зміною або без зміни
телефонної компанії далекого зв'язку
1-800-758-1023

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ
ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 50 дол.

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.. **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

UKRAINIAN CATERING
ОБСЛУГОВУЄМО ВСІ ПРИЙНЯТТЯ
КОЖНИЙ ЇСТЬ І ХВАЛИТЬ • ВСЕ ЩО HY GRADE ВАРИТЬ
СМАЧНО І НЕДОРОГО!
457 Clifton Ave. Clifton, NJ 07011
973-546-4659

ФІРМА „МІСТ"
Забираємо посилки з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

• РОЗШУКИ •

Пилип'юк Наталія Прохорівна, с. Добривода, Радивилівський р-н, Рівенська обл., пошукує сина **ПИЛИП'ЮКА МАТВІЯ ІЛАРІОНОВИЧА**, нар 1924 р. в селі Добривода, Радивілівський р-н, Рівенська обл Прошу телефонувати **(305) 868-1594**

Розшукую моїх близьких родичів: **ГИЧ КЛИМА МАКАРОВИЧА і ГИЧ УЛЯНУ МАКАРІВНУ**, які виїхали на захід до США або Канади (десь в 1913-1916 рр.). До жовтневого перевороту проживали в с. Ковалин, Переяславського повіту, Полтавської губернії Моя адреса. **Україна. Гич Олексій, Київська обл., м. Переяслав-Хмельницький, вул. Набережна 4 кв. 22.**

Допоможіть знайти кого-небудь із родини **КРИКЛИВИХ** і подайте мені їх адресу. Моя адреса: Україна, Івано-Франківська обл., м. Снятин, вул. Лотоцького 17, Адамів Евстахій Лук'янович.

Розшукую родину мого діда **СЕМЕНА ЛЕОНТЄВИЧА МАКОГОНА** нар. в с Богданівка, Базалійського р-ну, Кам'янець-Подільської обл. До Нью-Йорку виїхав в 1913 р. Моя адреса. Коноплева А., ул. Мира, д. 21, кв. 11, г. Мурманск, 183076, Россия.

• ДО ВИНАЙМУ •

Шукаю апартаменту на 1 рік близько Massachusetts General Hospital in Cambridge, MAs.
Може бути неумебльований
Tel.: 517 351-5556
Микола Григорій Івашко, M.D.

УВАГА! 35% ЗНИЖКА на трактори, авта і техніку
ШВИДКІСНА доставка грошей – низькі ціни, конфіденційність

KARPATY
Export СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY Import Ltd.
KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road, Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
e-mail:nsemczys@aol.com
Tel. (416) 761-9105
Toll free **1-800-265-7189**

ГРОШІ • РЕЧОВІ ПАЧКИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ
до рук адресата в Україну та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ • ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ
ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах

Пам'ятайте – як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

• ПРАЦЯ •

Пошукую жінку до опіки над старшою людиною – досвід у варенні і прибиранні дому. Обов'язкове легальне оформлення. Добра заплата за домовою. Праця у Денвері, окреме помешкання, субота і неділя – вільні. Писати: 6008 So. Lakeview St., Littleton, CO 80120.
Тел. вечором:
303 798-9083

Пошукую жінку до опіки старшої особи тільки на ніч. За точнішими інформаціями тел.:
(973) 537-1243 Неля
(212) 777-4441 Людмила

Шукаємо особу для догляду над 50-літнім чоловіком, частинно спаралізованим Досвід і мінімальне знання анлійської мови побажане Запевняємо кімнату і харчування. Платня за домовленням. Тел.: **518 237-5206** або пишіть на адресу: 162 Mohawk Str., Apt. 3F, Cohoes, NY 12047

Даю лекції гри на скрипці, фортепіяні, гітарі, електронному піяно (keyboard).
Тел.: 201 951-6190

Американська компанія запрошує до співпраці людей з медичною освітою. Телефонувати на число.
917 495-0859, Роман

Жінка, 42 роки, пошукує працю – доглядати за старшою особою або дітьми. Має досвід і добрі рекомендації. В Америці 5 років.
973 375-6942
або **201 910-5679**

• НА ПРОДАЖ •

Картини видатних мистців: Труша, Мороза, Холодного ст., Манастирського, Кульчицької, Кричевського та ін. – олія, акварeля, графіка З приватної колекції. Ціни до узгіднення.
Тел.: 201 451-4517 год. 8 – 9

Продається в Києві після евроремонту 3-х кімнатне помешкання, повністю обладнане меблями і сучасною апаратурою в найкращому центральному районі міста.
Тел.: 1-313-640-1915
Можна залишити повідомлення

ЗБОРИ ВІДДІЛУ УНС

П'ЯТНИЦЯ,
7 КВІТНЯ 2000 р.
Нью-Йорк, Н.Й. Річні збори 194 Відділу УНСоюзу відбудуться о год. 3-ій по пол. в домівці Т-ва Самопоміч при 98 Друга Аве. Управа Відділу просить всіх членів прибути на це засідання Леся Ґой – секретар.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ УНС

П'ЯТНИЦЯ,
24 БЕРЕЗНЯ 2000 р.
Пассейк, Н. Дж. Місячні збори 42 Відділу УНС Т-ва ім. Т Шевченка відбудуться о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave Є дуже важні справи до вирішення, тому просимо членів взяти участь. На річних загальних зборах вибрано Управу в такому складі В. Марущак – предсідник, В. Гаргай – заст. предс., Варвара Тижбір – реф. секр., Ю Котляр – фінанс секр., М. Слабий – помічник фін. секр., опікуни хворих: Анастазія Марущак, Т Садівник; прапорщики В Гавроняк, Я, Данків, господар – М. Чабан, вільні члени М Карлицький, І Зєльонка, В Оліярник. Контрольна комісія І Хомко – голова, С Косьцьолек і С Журавський – члени

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
26 БЕРЕЗНЯ 2000 р.
Мілвілл, Н.Дж. Збори Відділу 347 відбудуться о год.1-ій по пол в залі української православної церкви свв. Петра і Павла, 77 Hogbin Road, Millville, NJ 08332.

НЕДІЛЯ,
2 КВІТНЯ 2000 р.
Чикаго, Ілл. Річні загальні збори 399 Відділу УНС „Леви" відбудуться о год. 12:30 по пол в приміщенні спортового клюбу „Леви" На порядку нарад: звіт управи, Контрольної комісії і вибір нової управи. Якщо на означену годину не прибуде відповідна кількість членів, збо-ри почнуться півгодини пізніше без огля-ду на кількість присутніх членів. Після зборів смачна перекуска. Василь Камінський – голова, Богдан Кукуруза – секретар

• РІЗНЕ •

Українка, 40 років (закінчила педагогічний університет) бажає познайомитися з чесним, інтелігентним чоловіком.
Тел.: 973 625-7973 Марійка

Українка, 54 роки бажає познайомитись з чоловіком для створення майбутнього життя. Я маю добру працю і умови.
Тел.: 1-203-888-3587

Українець-американець, 43 роки, 5.11-175 познайомиться з жінкою, доброго серця і характеру для спільного забезпеченого подружжя. Маю сталу військову пенсію. Писати на адресу:
4560 E. 18th St., Tucson, AZ. 85711